

សិទ្ធិក្នុងសំឡេង

ការបំពេញមណាចេសកកម្មតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី

មាតិកា

កម្ពុជាឆ្នើម.....៥

រូបភាពដ៏អម្បយ.....៧

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព្រះបន្ទូល.....៩

ចរាចរសកកម្មក្នុងព្រះគម្ពីរ.....១៣

មូលដ្ឋានគ្រឹះសំរាប់ការចង្អុលក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី.....១៧

និមិត្តិៈ គំនិតនៃ “ទេ”.....១៩

គួរនាំទីក្នុងការដឹកនាំ.....២១

ក្រុមជំនុំ.....២៥

កត្តានៃការចង្អុលក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី.....២៩

ចលនានៃការអធិប្បនា.....៣១

ស្រាវជ្រាវៈពិតមានសំរាប់គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ.....៣៥

ការបំផុសនិមិត្ត.....៤១

ការផ្សាយដំនឹងដួងដល់នាំទៅដល់ការចង្អុលក្រុមជំនុំ.....៤៥

ការចង្អុលបណ្តាល.....៥១

ចលនាប្រមូលផ្តុំ.....៥៧

ការចង្អុលក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី-អាចធ្វើទៅបាន !.....៦១

ឧទាធរណ៍ជាក់ស្តែងខ្លះៗអំពីការចង្អុលក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី (កកត).....៦៣

ចំហនបន្ទាប់.....៦៧

យល់ដឹងអំពី Alliance.....៦៩

កថាដ្ឋេយ្យ

ដ្បិតមនុស្សនឹងស្គាល់ដល់សិរិល្អនៃព្រះយេស៊ូវនៅពេញលើផែនដី ដូចជាទឹកក៏នៅពេញសមុទ្រដែរ។ "ហាបា - គុក ២ : ១៤" ។

រំពឹងគិតជាមួយយើងមួយរយៈពេលខ្លី ។ សូមក្រលេកមើលទៅ២៥ឆ្នាំខាងមុខពេលអនាគត ។ ប្រសិនបើការបណ្តុះ ក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទីបានសំរេច នោះនៅឆ្នាំ២០២៥គួរតែមានក្រុមជំនុំថ្មីដែលត្រូវបង្កើតឡើងរាប់រយរាប់ពាន់ទូទាំងភូមិភាគ កណ្តាលនិងខាងកើតនៃអឺរ៉ុប ព្រមទាំងអតីតសហភាពសូវៀត ។

នៅឆ្នាំ២០២៥គួរតែមានអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំរាប់ពាន់ក្រុមប្រមូលផ្តុំគ្នាដើម្បីផ្សាយដំនឹងល្អ ព្រមទាំងបណ្តុះក្រុមជំនុំ តំបន់រាប់រយទៀត ដែលគេទាំងនោះនឹងបង្កើតបង្កើនអោយមានក្រុមដែលបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំថ្មីបន្ថែមទៀត ។ គួរតែមាន ទឹកនៃឆ្នេរសំរាប់ បណ្តុះបណ្តាល ក្រុមជំនុំរាប់រយកន្លែង ដែលជួបជុំគ្នាជាធម្មតានៅតាមផ្ទះ តាមក្រុមជំនុំ ហើយសូម្បីតែនៅ តាមហាងកាហ្វេក៏ដោយ ។ គួរតែមាន អ្នកអធិដ្ឋានទាំងតមជាច្រើនពាន់នាក់ទៀត ដែលចេញពីនិកាយផ្សេងៗរាប់ពាន់រួមដៃ គ្នា ក្នុងការអធិដ្ឋានយ៉ាងសកម្មដើម្បីបង្កើតក្រុមជំនុំថ្មីជាច្រើន ។

នៅឆ្នាំ២០២៥ អ្នកស្រាវជ្រាវរាប់រយក្រុម មកពីតាមក្រុមជំនុំតំបន់ ដើម្បីធ្វើការសិក្សាអំពី ទីក្រុង និងប្រទេស របស់គេប្រក្រតំបន់ណាមួយ ដើម្បីអោយដឹងពីទីតាំងដែលអាចអធិដ្ឋាន និង ផ្សាយដំនឹងល្អ ព្រមទាំង ពីទីកន្លែងដែលក្រុមជំនុំថ្មី អាចបង្កើតឡើង ។ ហើយនៅឆ្នាំ ២០២៥នេះឯង នឹងមានបេសកជនរាប់រយនាក់ដែលធ្វើព័ន្ធកិច្ចឆ្លងវប្បធម៌ ជាមួយប្រជាជន ក្នុងស្រុកដើម្បីបង្កើតក្រុមជំនុំថ្មី ។ ពួកគេផ្តោតអារម្មណ៍ខ្លាំងទៅលើប្រជាជននៃសាសនាអ៊ីស្លាមនិងសាសនាព្រះពុទ្ធ ។

គួរយើងចងចាំថា ថ្ងៃណាមួយក្នុងឆ្នាំ ២០២៥ មនុស្សដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះ នឹងមានអំណរ ក្នុងការទំនាក់ទំនង ជាមួយនិងព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីបង្កើតក្រុមជំនុំថ្មីនៅកន្លែងផ្សេងៗ ដែលសព្វថ្ងៃនេះមិនទាន់មានពួកជំនុំផ្សាយដំនឹងល្អនៅឡើយ ។ ចូរយើងតំកើង និង ថ្វាយសិរិល្អដល់ព្រះដ៏ធំខ្ពត្តមនៃយើង ព្រមទាំងរង់ចាំទទួលនូវគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ដែលទ្រង់ នឹងធ្វើក្នុង យើងហើយ តាមរយៈយើង ដើម្បីជួយដល់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ដែលនឹងត្រូវជួបព្រះអង្គជាលើកដំបូងក្នុងឆ្នាំ ២០២៥ នេះ ។

អ្វីទៅជានិមិត្ត!

យើងជឿថា ឧបករណ៍ជាចំបងរបស់ព្រះដើម្បីផ្សាយដំនឹងល្អពាសពេញសាកលលោកគឺតាមរយៈក្រុមជំនុំតំបន់ ។ ឯការបណ្តុះក្រុមជំនុំគឺអាស្រ័យទៅលើគោលការណ៍នៃការធ្វើពហុគុណ ដែលជាវិធីសាស្ត្រមួយដ៏ជោគជ័យសំរាប់បំពេញមហា បេសកកម្ម ។ ជាបឋម ក្រុមជំនុំថ្មីត្រូវតែមាននិមិត្តក្នុងការបង្កើនចំនួនព្រមទាំងមានលទ្ធភាពក្នុងការផ្តួចផ្តើមក្រុមជំនុំថ្មី ។ ការនេះអាចកើតមានឡើង គឺនៅពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើមចលនានៃក្រុមជំនុំថ្មី ដែលអាចឈោងចាប់យកប្រទេសទាំងមូល និង បំផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធមនុស្ស ជាច្រើនក្នុងប្រទេសនោះ ។ ដំណើរការនៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំនេះត្រូវបានគេហៅថា " ការបណ្តុះក្រុម

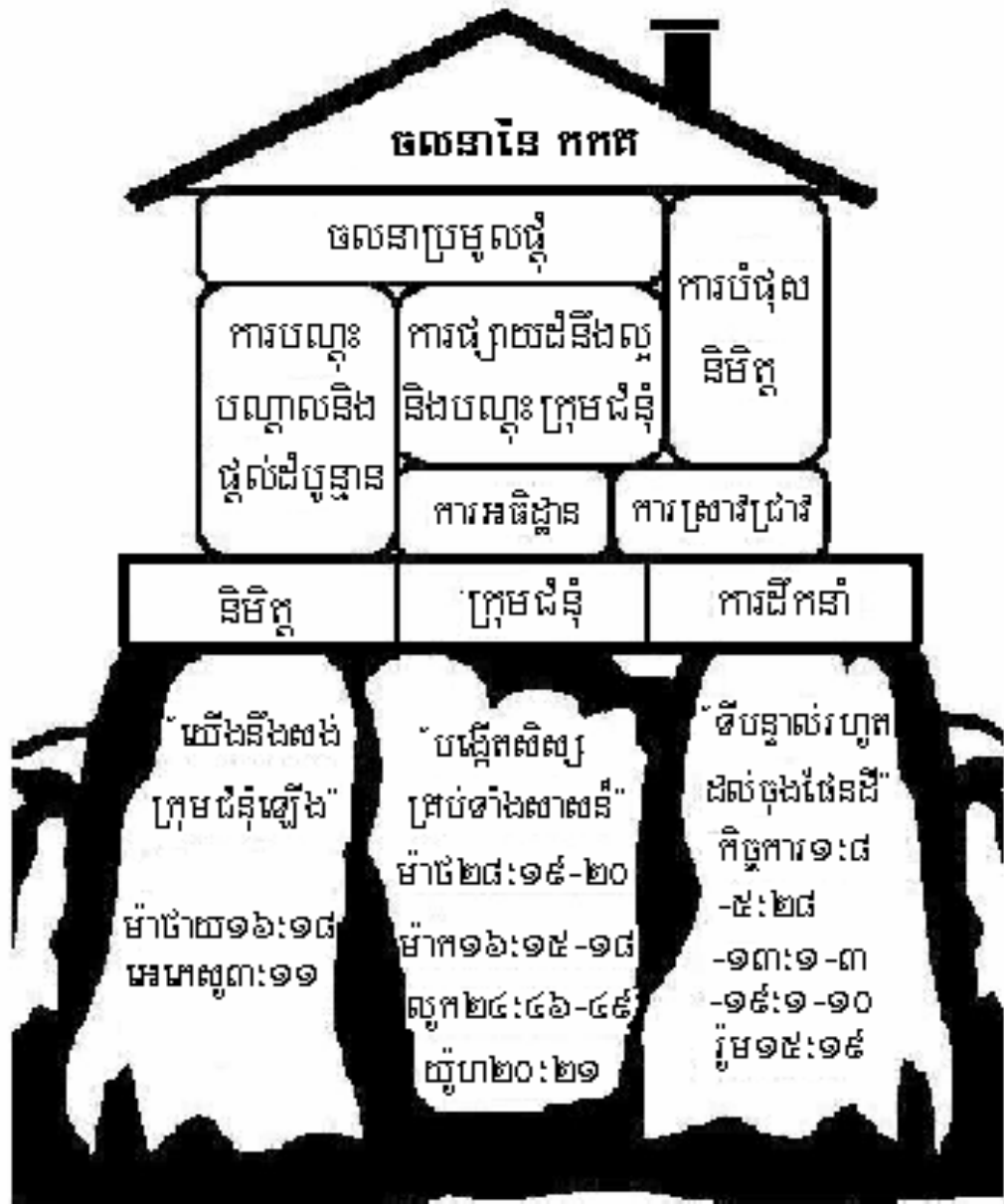
ជំនុំគ្រប់ទិសទី”(កកគ) ។

គោលបំណងចម្បងរបស់ សៀវភៅនេះគឺ ដើម្បីជួយដល់គ្រូគង្វាល អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំ និងអ្នកបង្កើតក្រុមជំនុំ អោយអាចអភិវឌ្ឍនូវការយល់ដឹងអំពីសារៈសំខាន់ក្នុងការបំពេញដល់ប្រទេសរបស់ផងគេដោយសិរិល្អនៃព្រះតាមរយៈការបណ្តុះក្រុមជំនុំថ្មីៗ ។ គោលបំណងនេះមាន៤ផ្នែក ។ ផ្នែកទី១ផ្តោតទៅលើសិរិល្អនៃព្រះ និង លក្ខណៈនៃមហាបេសកកម្មផ្សារភ្ជាប់ជាមួយ នឹងការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។ ផ្នែកទី២ ជាផ្នែកមួយនៃនិមិត្តរបស់ព្រះ ។ ដើម្បីអោយគោលបំណងនេះបានសំរេច ដោយជោគជ័យ យើងត្រូវផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើ “តួនាទីនៃការដឹកនាំ” “គោលបំណងរបស់ក្រុមជំនុំ” “និងនិមិត្តរបស់ព្រះ” ។ ផ្នែកទី៣ជា ជំហានសំខាន់ៗជាច្រើននៃការអភិវឌ្ឍន៍ដើម្បីអោយការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទីអាចកើតឡើង គឺជាកត្តាដែលត្រូវការក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំថ្មីក្នុងប្រទេសរបស់អ្នក ។ ចំពោះផ្នែកចុងក្រោយនេះ មានភ្ជាប់មកនូវឧទាហរណ៍ខ្លះៗ និងជំហានបន្ទាប់ សំរាប់សំរេចនិមិត្តនៃការបង្កើតក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី ក្នុងតំបន់របស់លោកអ្នក ។ គោលបំណងផ្សេងទៀត របស់សៀវភៅនេះគឺផ្តល់អោយអ្នកនូវធនធានដែលអាចយកទៅប្រើដើម្បីបំផុសនិមិត្តខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ ។ សូមអោយព្រះប្រទានពរ និងជួយដល់អ្នកក្នុងការដែលអ្នកថ្វាយសិរិល្អនិងបំរើទ្រង់តាមរយៈជីវិតនិងព័ន្ធកិច្ច ។

រូបភាពដ៏ចម្រុះ

ហាបាកុក ២:១៤ " ដ្បិតមនុស្សនឹងស្គាល់ដល់សិរិល្អនៃព្រះយេហូវ៉ា នៅពេញលើផែនដីដូចជាទឹកកកនៅពេញសមុទ្រដែរ ។

ទំនុកដំកើង ១២៧:១ " បើគ្មានព្រះយេហូវ៉ាសង់ផ្ទះឡើង នោះពួកជាងដែលសង់គេធ្វើការជាតតប្រយោជន៍ទេ" ។

១

មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព្រះបន្ទូល

សិរីល្អនៃព្រះ

ព្រះហឫទ័យដ៏ធំឧត្តមរបស់ព្រះគឺលើកសិរីល្អព្រះអង្គទ្រង់ ។

នៅពេលដែលព្រះសំដែងពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់គឺព្រះអង្គ បានបង្ហាញការនោះតាមរបៀបជាច្រើនដូចមានចែងតាមរយៈ

ព្រះបន្ទូលខាងក្រោម៖

- ⌘ ព្រះទ្រង់បានបង្កើតយើងមកសំរាប់ជាសិរីល្អរបស់ទ្រង់ (អេសាយ ៤៣:៦-៧)
- ⌘ ព្រះទ្រង់នឹងមិនលាក់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ចំពោះអ្នកណាទេ (អេសាយ ៤៨:១១)
- ⌘ ព្រះបានត្រាស់ហៅជនជាតិអ៊ីស្រាអែលសំរាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ (អេសាយ ៤៩:៣)
- ⌘ ព្រះបានរំដោះអ៊ីស្រាអែលពីអេស៊ីរីយ៉ាសំរាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ (ទំនុក ១០៦:៧-៨)
- ⌘ ព្រះបាននាំអ៊ីស្រាអែលរួចពីភាពជាទាសករសំរាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់ (អេសេគាល ៣៦:២២-២៣)
- ⌘ ព្រះយេស៊ូបានសំរេចគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះវរបិតា (យ៉ូហាន ១៧:៤)
- ⌘ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបនឹងការអធិដ្ឋានដើម្បីសិរីល្អនៃព្រះ (យ៉ូហាន ១៤:១៣)
- ⌘ ព្រះយេស៊ូរងទុក្ខដើម្បីសិរីល្អនៃព្រះ (យ៉ូហាន ១៧:១, ១៣:៣១-៣២)
- ⌘ ព័ន្ធកិច្ចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ (យ៉ូហាន១៦:១៣-១៤)
- ⌘ ព្រះប្រាប់យើងអោយបំរើដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់ (១ពេត្រុស ៤:១១)
- ⌘ ព្រះយេស៊ូនឹងយាងត្រលប់មកវិញដើម្បីជាសិរីល្អនៃព្រះ (ម៉ាថាយ ១៦:២៧, ២៤:៣០)
- ⌘ នៅក្នុងក្រុងយេរូសាលីមថ្មីសិរីល្អនៃព្រះជំនួសអោយព្រះអាទិត្យ (វិវរណៈ ២១:២៣)

សិរីល្អរបស់ព្រះត្រូវបានបង្ហាញ តាមរយៈស្នាព្រះហស្ថរបស់ទ្រង់

គឺត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈស្ថានភាពភិភពលោក ។ ទំនុកដំកើង ១៩ លំអិតពីរបៀបជាច្រើនដែលសិរីល្អនៃព្រះត្រូវបានបង្ហាញអោយឃើញ មិនមែនគ្រាន់តែជាផ្កាយនិងភពខុសៗគ្នាជាច្រើនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែមានភ្ជាប់ទាំងព្រះបញ្ញា និង ច្បាប់ទាំងឡាយរបស់ព្រះដែលមានចែងទុកក្នុងព្រះគម្ពីរ ។ សូម្បីតែរូបរាងកាយរបស់យើង ក៏បង្ហាញពីសិរីល្អរបស់ព្រះដែរ (ទំនុកដំកើង ១៣៩:១៣-១៦) ។

ព្រះយេស៊ូបង្ហាញសិរីល្អនៃព្រះដល់យើង

យ៉ូហានជំពូក ១ ពណិនាអំពីព្រះថាជាព្រះបន្ទូល (ខ១) ហើយថាព្រះបន្ទូលត្រឡប់ទៅជាមនុស្ស ដែលរស់នៅជាមួយយើង

ហើយបានបង្ហាញសិរិល្អរបស់ព្រះដល់យើង (ខ១៤) ម៉ាថាយ ម៉ាកុស និង លូកា ប្រាប់អំពីសិរិល្អរបស់ព្រះយេស៊ូដែលបានបង្ហាញ អោយឃើញពីលក្ខណៈខ្លះៗ ដូចជាការផ្លាស់ប្តូរព្រះភក្ត្រនិងព្រះពន្លឺរបស់ទ្រង់ (ម៉ាថាយ១៧:១-៨, ម៉ាកុស៩:២-៨, លូកា៩:២៨-៣៦) ។ អ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរហេព្រើរនិយាយពីព្រះយេស៊ូថា "គឺទ្រង់ជារស្មីភ្លឺនៃសិរិល្អរបស់ព្រះ" (ហេព្រើរ ១:៣) ។

កិច្ចការរបស់ព្រះនាំមកនូវសិរិល្អដល់ទ្រង់

ព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាពីរឿងរាវជាច្រើនដែលព្រះបានធ្វើហើយ ដូច្នេះហើយទ្រង់ត្រូវបានគេលើកដំកើន។ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ត្រូវបានបង្កើតឡើងសំរាប់សិរិល្អនៃទ្រង់ (អេសាយ ៤៣:៦-៧) ។ ទ្រង់បាននាំជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចេញពីអេស៊ីព្យសំរាប់សិរិល្អនៃទ្រង់ (និក្ខមនំ១៤:១៥-១៨, ទំនុក ១០៦:៧-៨) ។ ទ្រង់បានសង្គ្រោះយើងដោយយល់ដល់ព្រះនាមទ្រង់ (អេសាយ ៤៣:២៥, ទំនុកតំកើង ២៥:១១) ។

ព្រះយេស៊ូខិតខំលើកតំកើងដល់ព្រះក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ។ ទ្រង់ក៏បានអត់ទ្រាំនៅលើឈើឆ្កាងដើម្បីនាំសិរិល្អដល់ព្រះ (ហ្វ្លូហាន ១២:២៨, ១៣:៣១-៣២, ១៧:១-៤) ។

សេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល #១

បំណងព្រះហឫទ័យដ៏ធំឧត្តមរបស់ព្រះគឺនាំសិរិល្អដល់ទ្រង់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ហើយអោយសិរិល្អរបស់ទ្រង់គ្របដណ្តប់រឹបរំពេញនៅលើផែនដីទាំងមូល ។

មានជាច្រើនកន្លែងដែលនិយាយអំពីសិរិល្អនៃព្រះបំពេញមកលើផែនដី (ជនគណនា ១៤:២១, ទំនុកតំកើង ១០៨:៥, ហាបាកុក ២:១៤) ។ អត្ថបទខាងលើនេះ មិនមែនមានន័យថា ឥលូវនេះសិរិល្អរបស់ព្រះមិនបានបំពេញមកផែនដីទាំងមូលនោះទេ តែសិរិល្អនៃព្រះ នឹងត្រូវបានគេដឹងពាសពេញផែនដីតាមរយៈមនុស្សទាំងអស់វិញ (ទំនុកតំកើង ១០២:១៥, អេសាយ ៦៦:១៨, វិវរណៈ ១៥:៤) ។

សេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល #២: ព្រះទ្រង់មានផែនការដើម្បីសំរេចបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់

ព្រះបានប្រទានពរដល់យើងក្នុងចំណែកនៃផែនការរបស់ទ្រង់ដើម្បីបំពេញផែនដីនេះដោយសិរិល្អនៃទ្រង់ ។ ព្រះប្រទានពរដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញពីព្រះគុណទ្រង់ និងបំបែរអារម្មណ៍ជាតិសាសន៍ទាំងឡាយមកឯទ្រង់ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងឡាយចែកចាយព្រះពរដែលព្រះបានផ្តល់មកអោយដល់គ្នាទៅវិញទៅមក (លោកុប្បត្តិ ១២:១-៣, អេសាយ ៤៩:៦, កិច្ចការ ៣:២៥-២៦) ។ មួយវិញទៀតព្រះប្រទានពរដល់រាស្ត្ររបស់ផងទ្រង់ដើម្បីបង្ហាញអោយគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍បានឃើញពីភាពខុសគ្នារវាង ពួកគេនិង រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ (ទំនុក៦៧:៦-៧) ។ ឧទាហរណ៍ ដូចជារឿងដែលកើតឡើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរនិក្ខមនំ យើងបានអានអំពីសេចក្តីខ្ជាប់ដែលព្រះបានទំលាក់ដល់ជនជាតិអេស៊ីព្យ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់ជនជាតិហេព្រើរដែលជា ជនជាតិរបស់ទ្រង់ទេ (និក្ខមនំ៩:៤-៧, ២៥-២៦, ១០:២៣) ។

ព្រះប្រើយើងអោយប្រាប់ដល់អ្នកដទៃពីសិរិល្អនៃទ្រង់

ព្រះប្រើប្រជាជនដែលទ្រង់បានជ្រើសរើស ដើម្បីសំរេចគោលដៅនៃការ នាំអោយអ្នកដទៃស្គាល់នូវសិរិល្អរបស់ទ្រង់ ពាសពេញផែនដី។ សិរិល្អនេះនឹងត្រូវបានបង្ហាញនៅពេលដែលប្រជាជនគ្រប់ទាំងសាសន៍បានផ្សះផ្សាជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ (អេភេសូ ១:៩-១០) ។

សេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល #3: ព្រះនឹងប្រើក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់

ព្រះទ្រង់បានផ្តល់នូវអំនាចនិងសិទ្ធិដល់ក្រុមជំនុំដើម្បីសំរេចគោលបំណងរបស់ទ្រង់ ។ នៅក្នុងម៉ាថាយ២៨:១៨-២០ យើងបានអានអំពីព្រះគ្រីស្ទដែលប្រាប់ពីសិទ្ធិអំណាចនៃអង្គទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់ចាត់សិស្សអោយចេញទៅដើម្បី បង្កើត សិស្សថែមទៀត ។ ព្រះយេស៊ូក៏បានសន្យាថានឹងបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ហើយសូម្បីតែទ្វាររកក៏គ្មានអំណាចរារាំងផង (ម៉ាថាយ១៦:១៨-១៩) ។

ព្រះស្រឡាញ់ក្រុមជំនុំទ្រង់

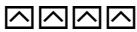
ក្រុមជំនុំត្រូវរាប់ថាជាកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ (អេសាយ៦២:៥, អេភេសូ ៥:២៥-២៧) និងជា " រូបកាយរបស់ផង ព្រះគ្រីស្ទ " (១កូរិនថូស ១២:២៧) ដែលត្រូវបានទិញដោយព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទ (១ពេត្រុស១:១៩) ។

ព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យប្រើក្រុមជំនុំទ្រង់

ព្រះបានផ្តល់ព័ន្ធកិច្ចមួយដល់យើង (ម៉ាថាយ២៨:១៨-២០) ហើយបានសន្យាថាផ្តល់រង្វាន់ដល់អ្នកដែលមានជំនឿពិត (២ទីតុស៤:៨, វិវរណៈ ២:១០) ។

បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះនឹងត្រូវសំរេច ទោះជាបីគ្មានរាស្ត្ររបស់ផងទ្រង់

ព្រះបានជ្រើសរើសសាំសុនដើម្បីអោយរំដោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែលពីភាពជាទាសករនៃប៉ាលេស្ទីន។ សាំសុនដូចជាមិន ចាប់អារម្មណ៍ជាមួយនឹងផែនការណ៍របស់ព្រះសោម តែគាត់បានសំរេចការនោះហូតដល់គាត់បាត់បង់ជីវិត (ចេហ្សាយ ១៣: ១៦) ។ អ្នកស៊ើបការទាំង១២នាក់បានចូល ទៅស៊ើបការក្នុងទឹកដីមួយ ។ ១០នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា ពួកយើង មិនអាច ដណ្តើមយកទឹកដីនោះបានទេ។ ឯពីរនាក់ទៀតជឿលើព្រះហើយនិយាយថា គឺពិតជាអាចយកបានព្រោះព្រះនឹង ជួយយើង (ជនគណនា១៣-១៤) ។ ព្រះនឹងសំរេចគោលបំណងរបស់ទ្រង់ តើអ្នកព្រមធ្វើការជាមួយនឹងទ្រង់ទេ?

២

មហាបេសកកម្មក្នុងព្រះតម្កិរ

នៅក្នុងមហាបេសកកម្មព្រះយេស៊ូបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់
ពីបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ចំពោះ
ក្រុមជំនុំម្នាក់ៗទៀតយាងត្រលប់មកវិញ ។

១. កិច្ចការ: បង្កើតសិស្ស

លក្ខណៈសំខាន់បំផុតនៃមហាបេសកកម្មស្ថិតនៅលើព្រះបញ្ជាអោយ "បង្កើតសិស្ស" ។ កាតព្វកិច្ចសំខាន់នៃក្រុមជំនុំ
គឺបង្កើតសិស្ស មិនមែនគ្រាន់តែនាំអោយគេជឿនោះទេ ។

តើការបង្កើតសិស្សមានរូបបញ្ចូលនូវអ្វីខ្លះ?

ក. ការជ្រមុជ: បែរមកឯព្រះគ្រីស្ទ

ការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាការធ្វើទីបន្ទាល់ជាសាធារណៈអំពីការផ្លាស់ប្រែចិត្ត ដោយសកម្មភាពសំដែងចេញមកខាង
ក្រៅ គឺបង្ហាញ ប្រាប់ពីការប្រែចិត្តដែលមាននៅខាងក្នុងដែលបញ្ជាក់អំពីសេចក្តីសង្គ្រោះ ។ ដើម្បីអោយមនុស្សម្នាក់ខ្លាយជា
អ្នកដើរតាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាដំបូងគាត់ត្រូវលន់ត្រូវហើយជឿ (ម៉ាកុស ១:១៥, កិច្ចការ ២០:២១, ទីតុស ៣:៥) ។ ការធ្វើ
បុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាទិសដៅនៃការកើតជាថ្មី ការអត់ទោសបាប និងជីវិតថ្មីដែលមានក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ (ម៉ាកុស ១:៤, រ៉ូម
៦:៣-៤) ។

ខ. ការបង្រៀន: "អោយដូចអង្គព្រះគ្រីស្ទ"

ចំពោះការផ្លាស់ប្រែ សិស្សថ្មីៗ ត្រូវតែទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលពីអ្នកណាម្នាក់ដែលពួកគេសំរេចចិត្តក្នុងការដើរតាម ។
ការផ្លាស់ប្រែរូបបញ្ចូលទាំងការចាប់ផ្តើមមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះផ្ទាល់តែម្តង ។ យើងទទួលបានព្រះបញ្ជាអោយបណ្តុះបណ្តាល
អ្នកជឿអោយក្លាយទៅជា "អ្នកដើរតាម" រឺ "អ្នកធ្វើត្រាប់តាម" ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដោយបង្រៀនពួកគេអោយស្តាប់តាម
ព្រះបញ្ជា របស់ទ្រង់ (១កូរិនថូស ១១:១) ។ ដោយព្រោះតែមានសិស្សដើរតាមព្រះយេស៊ូច្រើនទៅៗនោះពួកគេអាចបន្ត
ដំនើរការនៃការបង្រៀនសិស្សថ្មីៗថែមទៀត ។

២. គោលដៅនៃព្រះបញ្ជា នោះគឺ "គ្រប់ទាំងសាសន៍"

យើងត្រូវបានត្រាស់ហៅមកដើម្បីអោយនាំដំនឹងល្អដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូបានលោះយើងរាល់គ្នា

ដោយព្រះលោហិតទ្រង់ "ចេញពីគ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស គ្រប់ភាសា គ្រប់នគរ ហើយពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ថ្វាយដល់ទ្រង់" (វិវរណៈ ៥:៩) ។ សាវ័កយ៉ូហានមានអភ័យឯកសិទ្ធិឃើញក្នុងនិមិត្តរូបសំលោកពីការសំរេចទាំងអស់តាមព្រះបញ្ជានេះក្នុងរូបភាពនៃស្ថានសួគ៌ ដែលមានមនុស្សមកពី គ្រប់ទាំងសាសន៍ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ (វិវរណៈ ៧:៩) ។

តើជាតិសាសន៍ជាអ្វី? ភាសាក្រិចសំរាប់ពាក្យជាតិសាសន៍នៅក្នុងអត្ថបទនេះគឺ (ethnos) ។ ពួកកុលសម្ព័ន្ធ (ethnic) គឺជាមនុស្សមួយក្រុមដែលរស់នៅជាមួយគ្នាមាន ភាសា វប្បធម៌ និងទំនៀមទំលាប់ដូចគ្នា ។ ប្រទេសមួយអាចមានកុលសម្ព័ន្ធ (ethnic) ជាច្រើនដែលរស់នៅក្នុងចំនោមពួកគេនីមួយៗ ហើយកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗត្រូវទទួលបាននូវការប្រកាសដ៏នឹងល្អជាភាសាផ្ទាល់ខ្លួនតាមរយៈ វប្បធម៌និងទំនៀមទំលាប់របស់ពួកគេ បើសិនជាយើងធ្វើតាមមហាបេសកកម្ម ដោយនាំដំនឹងល្អដល់ "គ្រប់ទាំងសាសន៍" ។

តើមានកុលសម្ព័ន្ធ (ethnic) ចំនួនប៉ុន្មាននៅក្នុងភូមិភាគរបស់អ្នក?

៣. ព្រះបញ្ជានេះស្ថិតស្ថេរនៅ "រហូតដល់អស់កល្ប"

តាមរយៈពាក្យថា "រហូតដល់អស់កល្ប" ព្រះយេស៊ូបង្ហាញសេចក្តីបង្រៀនទាំងនេះដល់ក្រុមជំនុំទាំងមូលរហូតដល់ ទ្រង់យាងត្រលប់មកវិញគឺមិនត្រឹមតែដល់សាវ័កទាំង១២ប៉ុណ្ណោះទេ ។ យើងត្រូវតែរក្សាទុកនូវព្រះបញ្ជាទាំង៣នេះគឺ (បង្កើត ធ្វើបុណ្យច្រមុជ និង បង្រៀនសិស្ស) "រហូតដល់អស់

- ◆ គ្រប់ទាំងសិទ្ធិអំណាច
- ◆ គ្រប់ទាំងជនជាតិ
- ◆ គ្រប់ទាំងរបស់
- ◆ គ្រប់ទាំង ថ្ងៃ

កល្ប" គឺថារហូតដល់ព្រះយេស៊ូ យាងត្រលប់មកក្រុមជំនុំទ្រង់វិញ ។ នៅពេលនោះទីបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវបាន "ប្រកាសក្នុងសាកលលោកទាំងមូលដល់គ្រប់ទាំងសាសន៍" (ម៉ាថាយ ២៤:១៤) ។

៤. សេចក្តីសន្យា

យើងអាចដើរឆ្ពោះទៅមុខដោយទំនុកចិត្ត! យើងមិនដើរតែឯងទេ ។ សិទ្ធិអំណាច និងការធានារ៉ាប់រងនៃយើងគឺស្ថិតក្នុងអង្គព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទផ្ទាល់ ដែលសន្យាថានឹងគង់ជាមួយយើងរហូតទាល់តែបេសកកម្មបានសំរេច ។

មហាបេសកកម្ម និងការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី

ដោយយោងទៅតាមព្រះគម្ពីរ ម៉ាថាយ ២៤:១៤, ម៉ាកុស ១៣:១០, លូកា ២៤:៤៥-៤៧ និង កិច្ចការ ១:៨ មហាបេសកកម្មនឹងត្រូវបានបំពេញនៅពេលដែលមានសិស្សក្នុងគ្រប់ទាំងសាសន៍ ។ ការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទីត្រូវធ្វើឡើងតាមទិសដៅ និងគោលដៅយ៉ាងប្រសើរបំផុតនៃមហាបេសកកម្ម ។

មហាបេសកកម្មនិងគោលបំណងនៃក្រុមជំនុំ

ការបំពេញមហាបេសកកម្មគឺជាកាតព្វកិច្ចរបស់ក្រុមជំនុំ ។ ក្រុមជំនុំមិនមែនមានឡើងដើម្បីបំរើខ្លួនឯងទេ រឺធ្វើតាមតែកម្មវិធីរបស់ខ្លួន តែត្រូវនាំដំនឹងល្អទៅដល់ "គ្រប់ទាំងសាសន៍" ។ ការឈោងចាប់ផ្តុំខាងក្រៅរបស់ក្រុមជំនុំមិនមែនគ្រាន់

តែជាផ្នែកមួយនៃបេសកកម្មទាំងឡាយនោះទេ គឺជាហេតុផលដែលក្រុមជំនុំយើងមានឡើង ។

ក្រុមជំនុំត្រូវតែរកលទ្ធផលតាមរយៈការផ្សាយដំនឹងល្អ និងបង្កើតសមាជិកខ្លួនឯងតាមរយៈការបណ្តុះក្រុមជំនុំដែល បណ្តាលអោយមនុស្សជាច្រើនក្លាយជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ។ កម្មវិធីនិងព័ន្ធកិច្ចនៃក្រុមជំនុំត្រូវតែវាយតម្លៃនិងអភិវឌ្ឍ ដោយយោងថា តើគេបំរើទៅតាមគោលដៅបានល្អប៉ុណ្ណាដែរ ។ តើកម្មវិធីនិងព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នកផ្តល់នូវលទ្ធផលដែររឺទេ នៅក្នុង របៀបនៃការបង្កើតសិស្សដែលព្រះយេស៊ូទ្រង់សព្វព្រះទ័យនៅពេលដែលទ្រង់ផ្តល់នូវមហាបេសកកម្មនោះ?

មហាបេសកកម្ម និងការបណ្តុះក្រុមជំនុំ

ការបណ្តុះក្រុមជំនុំគឺបំពេញទៅតាមព្រះបញ្ជាដែលប្រាប់អោយ "បង្កើតសិស្ស" តាមរយៈការផ្សាយដំនឹងល្អដោយ ធ្វើទៅតាមការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកជឿជំនុំនិង អប់រំសិស្សជាបន្ត ។ ការនេះនឹងសំរេចជាលទ្ធផលបានតាមរយៈការបង្កើតអ្នកដឹក នាំជំនុំរាប់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗ ដែលក្រុមជំនុំទាំងនេះអាចយល់ពីគោលដៅនិងហេតុផលដែលមានក្រុមជំនុំនេះឡើង ដើម្បីនឹងបង្កើត ក្រុមជំនុំផ្សេងទៀតដែលមានហេតុផលដូចគ្នា ហើយធ្វើដូច្នោះក្នុងន័យផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយដំនឹងល្អដល់ "គ្រប់ ទាំងសាសន៍" ។

អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំនិងអ្នកដែលចូលរួមក្នុងការចាប់ផ្តើមក្រុមជំនុំផ្សេងៗ គឺមានចំណែកក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រនៃព័ន្ធកិច្ចដ៏សំខាន់ មួយ ព្រោះថាវាបានបញ្ចូលយ៉ាងពេញលេញតាមគោលការណ៍ដែលបានបង្រៀមក្នុងមហាបេសកកម្ម ។ និយាយអោយស្រួល ស្តាប់ទៅ ការបណ្តុះក្រុមជំនុំជាវិធីសាស្ត្រដ៏ល្អប្រសើរបំផុតក្នុងការ បំពេញមហាបេសកកម្ម ។

មហាបេសកកម្មនិង "ការបង្កើតសិស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍"

មិនមែនដូចជាព្រះវិហារនៅក្នុងជំនាន់សញ្ញាចាស់ទេ ផ្ទុយទៅវិញ ក្រុមជំនុំត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីបង្ហាញពីសិរិល្អ នៃព្រះដល់គ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍ ។ កំពុងដែលធ្វើដំណើរចេញទៅ បេសកកម្មរបស់ក្រុមជំនុំត្រូវតែបង្កើតសិស្សដល់គ្រប់ទាំង មនុស្សជាតិ ឬគ្រប់កុលសម្ព័ន្ធ គឺថា "គ្រប់ទាំងសាសន៍" ។ ដើម្បីអោយមានប្រសិទ្ធភាពក្រុមជំនុំត្រូវតែបង្កើតសិស្សនៅគ្រប់ ទាំងជាតិសាសន៍ ។

អ្វីទៅជា "ការបង្កើតសិស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍"? ការបង្កើតសិស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍គឺជាការដែលគ្រប់មនុស្ស គ្រប់កុល

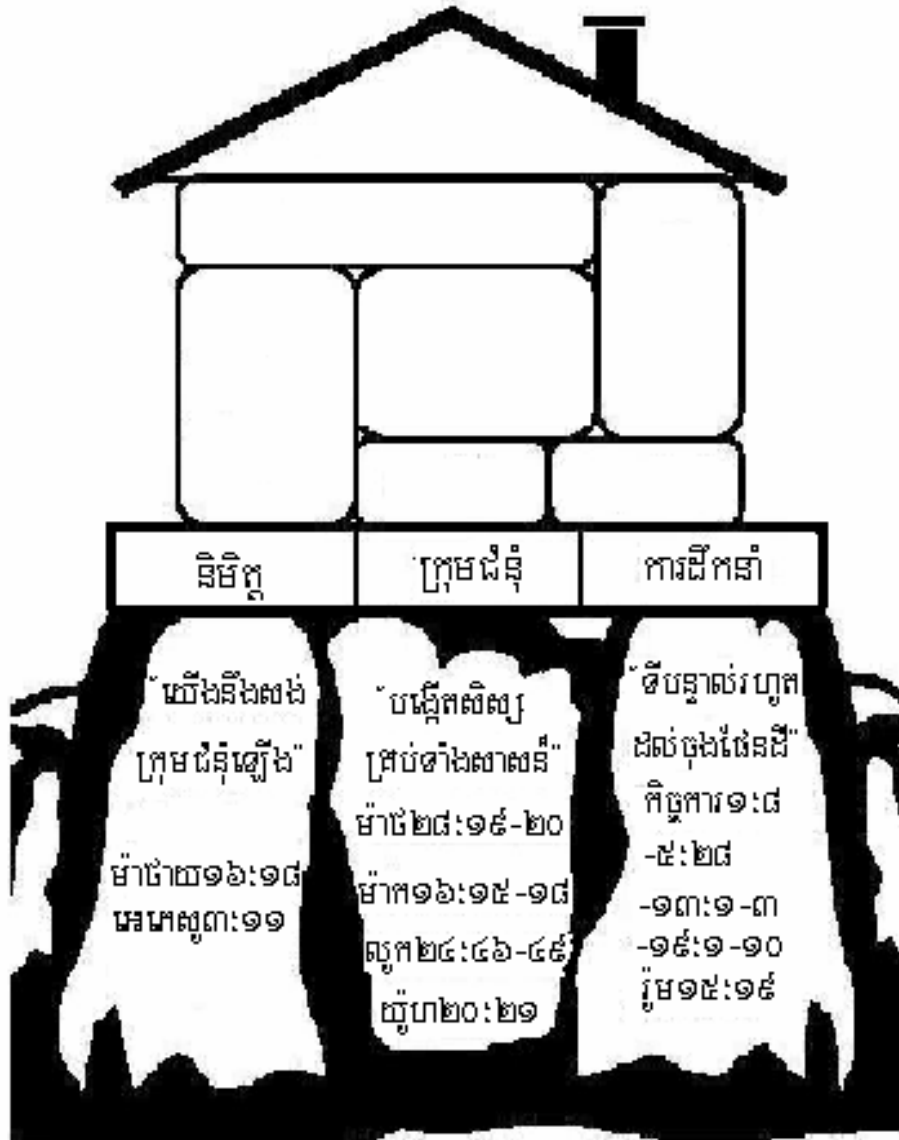
សម្ពន្ធមានឪកាសនឹងលឺ ហើយយល់ពីដំនឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ គឺដើម្បីអោយមនុស្សម្នាក់ៗអាចទទួលបានវិបសិសេធព្រះយេស៊ូ គ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ។ ការដឹកនាំមនុស្សអោយប្រែចិត្តនិងជឿលើព្រះគ្រីស្ទ អោយមានកំនើតខាងវិញ្ញាណនិងបណ្តុះ បណ្តាលគេអោយក្លាយជាអ្នកដើរតាមដែលនឹងរឹងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងរីកចំរើនខាងព្រលឹងវិញ្ញាណគឺជាទិសដៅដ៏ល្អបំផុតក្នុង ការបំពេញបេសកកម្មក្រុមជំនុំតំបន់ ។ ដូច្នេះហើយ "ការបង្កើតសិស្សគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍" ជាសហគមន៍ទីបន្ទាល់នៃអ្នកជឿ ដែលប្រកបគ្នាតាមក្រុមជំនុំតំបន់នៅក្នុងភូមិសាស្ត្រ វប្បធម៌និងភាសាតាមជនជាតិមួយៗ ។ ក្រុមជំនុំមួយចំនួនដែលបាន បណ្តុះឡើងទាំងមានការរីកចំរើននៅតាមតំបន់ដែលផ្តល់អោយ ដូចជា ទីរួមខេត្ត ទីក្រុង ជនបទ រឺតាមតំបន់ដោយដឹងថា មនុស្សទាំងអស់ នៅក្នុងតំបន់នោះពិតជាមានឪកាស លឺនិងឆ្លើយតបទៅនឹងដំណឹងល្អ ។ ក្រុមជំនុំមួយចំនួនដែលរីកចំរើនក្នុង តំបន់នោះគឺជាអត្ថប្រយោជន៍ដ៏ប្រសើរបំផុតសំរាប់នាំការប្រោសលោះដល់សង្គម ។

បុរេជ្ជានគ្រឹះស័ករាជការ បណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី

ហាបាកុក ២:១៤ " ដ្បិតមនុស្សនឹងស្គាល់ដល់សិរិល្អនៃព្រះយេហូវ៉ា នៅពេញលើផែនដីដូចជាទឹកកកនៅពេញសមុទ្រដែរ ។

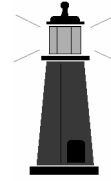

ទំនុកដំរើង ១២៧:១ " បើគ្មានព្រះយេហូវ៉ាសង់ផ្ទះឡើង នោះពួកជាន់ដែលសង់គេធ្វើការជាឥតប្រយោជន៍ទេ" ។

៣

និមិត្តៈ គំនិតនៃ “អ”

ហេតុអ្វីបានជានិមិត្តមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងម៉្លេះសំរាប់ក្រុមជំនុំនៅសតវត្សទី ២១នេះ? ពិព្រោះតែនិមិត្តផ្តល់នូវគោលដៅនៃព័ន្ធកិច្ច។ វាឆ្លើយតបទៅនឹងសំនួរថា “តើព័ន្ធកិច្ចនឹងឆ្ពោះទៅទីណា?” វាបាននាំមកនូវអនាគតអោយស្ថិតនៅក្នុងការផ្តោតអារម្មណ៍យ៉ាងច្បាស់លាស់សំរាប់ទាំងអ្នកដឹកនាំ និង សមាជិក តាមក្រុមជំនុំតំបន់។ និមិត្តមានសារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់ក្រុមជំនុំ។ បើគ្មានទស្សនៈនេះទេ ក្រុមជំនុំកងជាច្រើននឹងទៅជាក្រិន រឺក៏អាចស្លាប់ក៏ថាបាន។ “បើសិនជាវាស្រួលរបស់ផងព្រះចង់បំពេញកិច្ចការដ៏ធំអោយបានសំរេចថ្វាយព្រះ គេត្រូវតែដឹងថា តើអ្វីទៅដែលពួកគេត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើដើម្បីបង្កើតការនោះ” (អូប្រេយ ម៉ាលហ្វឺរ Aubrey Malphurs) ។ លោកឪពុកនៃបេសកកម្មបែបថ្មី ឈ្មោះ វិល្យែម ការេ (William Carey) មានប្រសាសន៍ថា “ចង់បានកិច្ចការធំមកពីព្រះ ខំធ្វើកិច្ចការធំថ្វាយព្រះ”។ តើយើងដឹងថាចង់បានកិច្ចការអ្វីខំធ្វើកិច្ចការអ្វីបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅបើសិនជាគ្មាននិមិត្តសោះ។ គំនិតនៃ “អ” គឺចង់ចង្អុលបង្ហាញអំពីនិមិត្តខាលើនេះ។

តើគំនិតនៃ “អ” មានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេច?

អក្សរ “អ” គឺជាអក្ខរក្រមចុងក្រោយគេបំផុតនៃភាសាខ្មែរយើង។ សាមញ្ញបំផុតនោះ គំនិតអំពី “អ” គឺយើងផ្តើមគិតចាប់ពីចុងក្រោយគេបំផុតនៃគំនិត។ តើព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យធ្វើអ្វីជាចំបង? គឺទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យនាំសិរិល្អដល់ទ្រង់ដោយការផ្សះផ្សាររវាងមនុស្សនិងព្រះអង្គតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ (១ ទីម៉ូថេ ២:៣-៤, ២ ពេត្រុស ៣:៩) ។ បំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ គឺដើម្បីអោយមនុស្ស ប្រុស ស្រី រួមទាំងក្មេងៗ បានលឺហើយយល់អំពីដំនឹងល្អ។ តើគ្រប់គ្នាអាចមានឱកាសបានយល់ និង លឺបានដោយរបៀបណា? លោក ពេត្រុស វ៉ាញ័រ (Peter Wagner) និយាយយ៉ាងដូច្នោះថា “វិធីសាស្ត្រផ្សាយដំនឹងល្អតែមួយគត់ដែលមានប្រសិទ្ធិភាពជាងគេបំផុតនៅក្រោមផ្ទៃមេឃ នោះគឺ ការបណ្តុះក្រុមជំនុំថ្មី” (លោក ពេត្រុស វ៉ាញ័រ, Peter Wagner, ការបណ្តុះក្រុមជំនុំ សំរាប់ចំរុះដ៏ធំអស្ចារ្យ, ទំ១១) ។

មានរឿងជាច្រើនដែលយើងត្រូវធ្វើនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច ដើម្បីអោយ “អ” កើតឡើង។ បើសិនជាយើងគិតអំពីលទ្ធផលចុងក្រោយ, “អ” ហើយធ្វើការត្រលប់មករក “ក” (ជាកន្លែងដែលយើងកំពុងនៅឥឡូវនេះ) ជំហានបន្តបន្ទាប់ទៀតនឹងកាន់តែច្បាស់ច្បាស់ឡើង។ យើងត្រូវតែកំណត់អោយច្បាស់ពីចំនុចនិមួយៗ គឺពីជំហានចុងក្រោយ ឆ្ពោះទៅរកជំហានដំបូងដោយជំហាននិមួយៗ ដែលត្រូវតែចាប់ផ្តើមឡើងពីចំនុចដែលស្ថិតនៅឥឡូវ ឆ្ពោះទៅចំនុចដែលយើងត្រូវឈានទៅដល់កន្លែង “អ” ។ តាមរយៈ “អ” យើងមិនមែនមានន័យថាជា គោលដៅផ្ទាល់ខ្លួន ដូចជាអាគាសំរាប់ក្រុមជំនុំរបស់អ្នក រឺក៏ការលូតលាស់នៃព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នកនោះទេ។ យើងកំពុងតែនិយាយអំពី គោលដៅមួយដែលធំជាងគោលដៅផ្សេងទៀតរបស់យើង រឺក្រុមណាមួយ

ដទៃទៀត ។ យើងកំពុងតែនិយាយអំពីគោលដៅដែលអាចសំរេចទៅបានដោយសារព្រះ ។ នៅក្នុងចំនុចនេះ "អ" គឺជាការបណ្តុះឡើងនៃក្រុមជំនុំជាច្រើន ដែលគ្រប់គ្នានៅក្នុងប្រទេសរបស់អ្នកនឹងមានក្រុមជំនុំតំបន់នៅជិតល្អម មិនមែនគ្រាន់តែលើដី-នឹងល្អនោះទេ ប៉ុន្តែបានឃើញផ្ទាល់នៅក្នុងជីវិតនៃរាស្ត្ររបស់ផងព្រះទៀតផង ។

អ្វីទាំងអស់ដែលយើងធ្វើក្នុងព័ន្ធកិច្ច គួរតែមានការចូលរួម ហើយដឹកនាំទៅការការយល់ច្បាស់ពីបំណងព្រះហឫទ័យ ព្រះគឺថា៖ ដែលផែនដីទាំងមូលត្រូវពេញដោយសិរីល្អនៃព្រះ ។ នៅពេលដែលយើងបោះជំហានទៅដល់ "អ" ដែលបានគ្រោងទុកច្បាស់ហើយយើង

បើ "អ" កើតឡើង នោះនឹងមានក្រុមជំនុំគ្រប់ទីកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់គ្នាអាចចូលរួមបាន ។

ត្រូវតែបន្តសួរខ្លួនឯងទៀតថា "តើព័ន្ធកិច្ចរបស់យើងកំពុងនាំឆ្ពោះទៅរកចំនុច"អ" ដែលជាគោលដៅ ចុងក្រោយ រឺទេ?"

ការផ្សាយដំនឹងល្អ រឺការបំពេញដំនឹងល្អដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ដោយក្រុមជំនុំបានធ្វើឡើងឆ្ពោះទៅរកគោលដៅដែលមនុស្សទាំងអស់បានឃើញហើយបានលឺដំនឹងល្អ ។ ដូច្នេះការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី ជាលទ្ធផលរបស់គំនិតនៃ "អ" ពីព្រោះតាមរយៈក្រុមជំនុំនេះហើយដែលសិស្ស ត្រូវបានបង្កើតឡើង ។ ហើយកិច្ចការ ថ្វាយបង្គំ ការអធិដ្ឋាន សេចក្តីស្រឡាញ់ ការអោយ ការផ្សាយដំនឹងល្អ ការអធិប្បាយ ការបង្រៀន ការរួបរួម និងនិមិត្តអាចជាការលើកទឹកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ។

បើ "អ" កើតឡើង នោះនឹងមានក្រុមជំនុំគ្រប់ទីកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់គ្នា អាចចូលរួមបាន ។ ទូទាំងជាតិសាសន៍ទីក្រុង ភូមិភាគ ត្រូវតែពេញទៅដោយសិរីល្អនៃព្រះ និងតាមរយៈក្រុមជំនុំនៃទ្រង់ ។ នេះហើយដែលព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យហើយនេះឯងដែលជានិមិត្តរបស់យើង ។

តួនាទីនៃការដឹកនាំ

បើសិនជាមានកត្តាមួយដែលសំខាន់ចំពោះជោគជ័យនៃសកម្មភាពមួយ កត្តានោះគឺជា "ការដឹកនាំ" ។ លក្ខណៈគ្រឹះនៃការដឹកនាំ គឺ ការជះឥទ្ធិពល ។ អ្នកដឹកនាំដឹងពីកន្លែងដែលគេត្រូវទៅ ហើយក៏មានសមត្ថភាពជំរុញទឹកចិត្តអ្នកដទៃអោយទៅដល់ទីនោះជាមួយនឹងគេដែរ ។ អ្នកដែលអាចនាំអ្នកដទៃអោយទទួលបានជោគជ័យនោះគឺជាអ្នកដែលមានសមត្ថភាពជំរុញអ្នកទាំងនោះអោយឆ្ពោះទៅរក កិច្ចសហប្រតិបត្តិការណ៍ ការខិតខំក្នុងការងារ ហើយនៅពេលចាំបាច់ត្រូវលះបង់ផលប្រយោជន៍ ផ្ទាល់ខ្លួនផង ។ នេះមិនមែនមានន័យថា ការដឹកនាំមានលក្ខណៈតែមួយបែបនោះទេ ។ តែមានគន្លឹះសំខាន់មួយដែល អ្នកដឹកនាំ ទាំងអស់ត្រូវមាន៖ គឺជាសមត្ថភាពក្នុងការទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកដទៃ ។ អ្នកដឹកនាំនឹងមិនអាចទទួលបានជោគជ័យនោះឡើយ លុះត្រាតែគាត់អាចរៀនដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយអ្នកដទៃបានសិន ។

លក្ខណៈគ្រឹះ នៃការដឹកនាំ គឺ "ការជះឥទ្ធិពល" ។ អ្នកដឹកនាំដឹងពីកន្លែងដែលគេត្រូវទៅ ហើយក៏មានសមត្ថភាពជំរុញទឹកចិត្តអ្នកដទៃអោយ ទៅដល់ទីនោះជាមួយនឹងគេដែរ ។

ដោយផ្អែកទៅលើផែនការនៃការសោយរាជរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានរើសតាំងអ្នកដឹកនាំដើម្បីផ្តើម និងអភិវឌ្ឍ ចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។ ចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំរួមមានលក្ខណៈផ្សេងៗនៃអ្នកដឹកនាំ និងការជះឥទ្ធិពលតាមកំរិតផ្សេងៗគ្នាគឺជាជីវិតនៃក្រុមជំនុំ ។ ជាទូទៅ អ្នកដឹកនាំជាតិរាសា លើកទឹកចិត្តដល់និកាយនិងប្រទេសជាតិដើម្បីពង្រីកអាណាចក្ររបស់ខ្លួន ។ រីឯអ្នកដឹកនាំជាច្រើនទៀតរួមទាំង គ្រូគង្វាល និងអ្នកផ្សាយដំនឹងល្អ ជះឥទ្ធិពលផ្ទាល់ក្នុងចំនោមពួកគេដើម្បីពង្រឹងភូមិភាគរបស់ខ្លួន ។ ធម្មតា "ជាមូលដ្ឋាន" អ្នកដឹកនាំតំបន់តែងតែដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងមុខតំនែងរបស់ខ្លួន ។ ជាធម្មតា អ្នកដឹកនាំទាំងនេះច្រើនតែធ្វើការជាវិស្វករ គ្រូបង្រៀន រឺជាអ្នកគិតលុយនៅផ្សារ ប៉ុន្តែពួកគាត់ស្ម័គ្រផ្តល់នូវកំលាំងពលកម្មរបស់ខ្លួន ក្នុងការពង្រីកនគរព្រះដោយធ្វើជា អ្នកដឹកនាំក្រុមកោសិកា គ្រូគង្វាលស្ម័គ្រចិត្ត អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ អ្នកផ្សាយដំនឹងល្អ អ្នកបង្កើតសិស្ស និងអ្នកបង្រួបបង្រួមការអធិដ្ឋាន ។

ចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំត្រូវការអ្នកដឹកនាំជាច្រើនបែបនេះ ទោះបីជាពួកគេធ្វើការតាមកំរិតនិងរបៀបផ្សេងៗគ្នាក៏ដោយ គង់តែពួកគេមានគោលដៅ និងមានបេសកកម្មដូចគ្នា គឺថាបំពេញមហាបេសកកម្មតាមរយៈការបណ្តុះក្រុមជំនុំដែលរឹងមាំល្អមួយដែលអាចបង្កើតក្រុមជំនុំថែមទៀតក្នុងប្រទេសជាតិ និងក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន ។

អ្នកដឹកនាំគ្រីស្ទានគឺជាបុគ្គលដែលមាន៖

- ចារិកលក្ខណៈ
- ការជះឥទ្ធិពល
- និមិត្ត

ចារិកលក្ខណៈ-អ្នកបំរើ

ការដឹកនាំបែបគ្រីស្ទានត្រូវតែមានលក្ខណៈខុសគ្នា ពីការដឹកនាំខាងលោកិយ មានន័យថាមិនមែនផ្អែកទៅលើ ឋានៈ រឺ អំណាចជាសំខាន់នោះទេ គឺផ្អែកទៅលើ លក្ខណៈជាអ្នកបំរើវិញ ។ ព្រះយេស៊ូគឺជាអ្នកបំរើដ៏អស្ចារ្យដែលបានយាងមកលើផែនដីនេះ ។ ទ្រង់បានបង្រៀនយ៉ាងច្បាស់ប្រឆាំងចំពោះការដឹកនាំដើម្បីបំរើប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន (ម៉ាថាយ ២០: ២០-២៨, យ៉ូហាន ១៣:១-១៦) ដែលជាគំរូនៃការបង្រៀននេះនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់ដល់មនុស្ស ដូចមានក្នុងគម្ពីរ (ភីលីព ២:៣-១១) ។ ក្នុងសណ្ឋានជាអ្នកបំរើ នោះទ្រង់បានបន្ទាបអង្គទ្រង់ធ្វើតាមព្រះទ័យនៃព្រះវិវិតា (លូកា ២២:៤២, យ៉ូហាន ៦:៣៨, ភីលីព ២: ៣-៨) ។ ទ្រង់បានជួយនិង នាំផ្លូវគ្រប់គ្នាជាដរាប ។ សព្វថ្ងៃនេះទ្រង់ត្រូវបានគេចងចាំទុកជានិច្ចចំពោះការបំរើដល់ ជនគ្រប់គ្នាថាជា អង្គសង្គ្រោះ ជាគ្រូ ជាអ្នកប្រោសអោយជា និងជាអ្នកជួយគំនិត ។ មនុស្សជាច្រើនមិនបានគិតថាព្រះយេស៊ូជា "អ្នកដឹកនាំ" ដ៏សំខាន់នោះទេ គឺដោយព្រោះតែយល់ខុសពីលក្ខណៈនៃការដឹកនាំទៅតាម ជាន់ថ្នាក់ តំនែង រឺឋានៈដែលព្រះយេស៊ូមានតែបន្តិចបន្តួច ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះយេស៊ូគឺជាអ្នកដឹកនាំដ៏ពិតប្រាកដ ។ មិនមែនគ្រាន់តែ មានហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើនដើរតាមទ្រង់ក្នុងកំឡុងជីវិតលើផែនដីរបស់ទ្រង់នោះទេ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានដុតបញ្ជោះ អោយមាន ចលនាដ៏អស្ចារ្យ គ្រប់សម័យកាលទាំងអស់ ដូចនេះហើយបានជាមនុស្សរាប់លានអ្នកនៅតែដើរតាមទ្រង់ដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលយើងត្រូវយល់ថា ចំពោះគ្រីស្ទាន ការដឹកនាំ និងលក្ខណៈជាអ្នកបំរើ ដើរទៅស្របគ្នា ។ ព្រះយេស៊ូទ្រង់ជាអ្នកដឹកនាំមិនមែនដោយសារតែ ទ្រង់បានបន្ទាបខ្លួនជាអ្នកបំរើនោះទេ តែដោយសារតែទ្រង់ជាអ្នកដឹកនាំពិតប្រាកដមែន ។ គឺផ្អែមចេញមកពីតួនាទីរបស់ទ្រង់ជាអ្នកបំរើដែលព្រះយេស៊ូបានចាប់ផ្តើមសកម្មភាពដែលធ្វើអោយពិភពលោកនេះក្រឡាប់ចក្រ ។ ព្រះយេស៊ូបានប្រទាននូវជីវិតទ្រង់ដល់អស់អ្នកដើរតាម ។ ព្រះអង្គគឺជាកំពូលអ្នកដឹកនាំតាំងពីដើម ឥលូវនេះ និងរៀងរហូតទៅក៏ព្រោះតែទ្រង់ជាអ្នកបំរើដ៏អស្ចារ្យតាំងពីមុនរហូតដល់អស់លក្ស ។

អស់អ្នកណាដែលដើរតាមព្រះយេស៊ូ ទ្រង់ប្រទានអំណាចដល់គេអោយដឹកនាំដូចជាទ្រង់ដែរ (យ៉ូហាន ២០:២១) ។ ការដឹកនាំមិនមែនដូចជា របៀបនៃការទាក់ទាញភ្ញៀវបែបអ្នកលក់ដូរ ការអនុវត្តន៍តាមការលើកទឹកចិត្តរបស់ទ្រីស្តីថ្មីៗ រឺក៏ការហ្វឹកហាត់នៃសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួននោះទេ ។ ដូចជាព្រះយេស៊ូបានសំរេចតាមផែនការរបស់ព្រះ នោះអ្នកដឹកនាំ កកត ("ជោគជ័យនៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំ") ត្រូវតែលះបង់ចោលនូវផែនការផ្ទាល់ខ្លួន ហើយទទួលយកផែនការពីព្រះជាម្ចាស់វិញ ។

គេដាក់ខ្លួនគេទុកជាអ្នកបំរើ ដើម្បីបង្កើតអោយឃើញលទ្ធផល ។

អ្នកដឹកនាំនៃ កកត នៅសតវត្សរ៍ដំបូងដ៏ចំណានគឺលោកសាវ័កប៊ូល បានជួយទំនុកបំរុង អោយមានចលនានៃ ដំនឹងល្អ ដ៏ខ្លាំងខ្លានៅអាស៊ីម៉ាណើរ (អាស៊ីកណ្តាល) ដោយផ្ដើមចេញពីការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងទីក្រុង អេភេសូ (កិច្ចការ ១៩:១០) ។ លោកប៊ូលបាន ប្រគល់ខ្លួនគាត់ដល់អ្នកដែរដើម្បីដាក់ជាព្រះយេស៊ូដែរ ។ នៅពេលដែលលោកពិពណ៌នា ពិសក្ខណៈព័ន្ធកិច្ច របស់លោកដល់ប្រជាជន អេភេសូ នោះយើងដឹងថា របៀបបន្ទាបខ្លួនធ្វើជាអ្នកដឹកនាំបែបបំរើ គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះឆ្ពោះទៅ រកជោគជ័យជាអ្នកដឹកនាំរបស់គាត់ (កិច្ចការ២០:១៧-២១) ។

ការជះឥទ្ធិពល-ការជំរុញទឹកចិត្ត

ជាទំលាប់ទៅហើយដែលអ្នកដឹកនាំ ក្រុមជំនុំជាច្រើនត្រូវបានគេគិតថាជាអ្នក "បំពេញ" ព័ន្ធកិច្ច ។ ផ្ទុយទៅវិញ កិច្ចការចំបងនៃការដឹកនាំគឺ ជះឥទ្ធិពលដើម្បីជំរុញទឹកចិត្តអ្នកដទៃទៀតអោយជួយបង្ហើយកិច្ចការរបស់ព្រះ ។ អ្នកដឹកនាំគ្រឹ- ស្មាន គឺដូចជាកសិករដែលដាំដុះ គ្រាប់ពូជ ដោយប្រើប្រាស់ ទឹក និង ដី ប៉ុន្តែ គ្មានអំណាចធ្វើអោយគ្រាប់ពូជនោះដុះបានទេ (១កូរិនថូស ៣:៦-៧) ។ ការងាររបស់កសិករគឺថែទាំដំណាំដោយបញ្ចៀសរាល់ឧបសគ្គដែលរារាំងដល់ការលូតលាស់ ព្រមទាំង ផ្តល់អោយនូវបរិយាកាសដែលអំនោយផលដល់ការលូតលាស់របស់វា ។ សកម្មភាពដាំដុះនេះគឺស្រដៀងគ្នាដែរទៅនឹងអ្នកដឹក នាំ នៃ កកត ។ ដូចជាកសិករគាត់ជា "អ្នកធ្វើ" ប៉ុន្តែវាកាន់តែមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវទៀត បើនិយាយថា គាត់ "ជះឥទ្ធិពល" ។ អ្នកដឹកនាំនៃ កកត ជាអ្នកជំរុញទឹកចិត្ត គឺជាមនុស្សដែលបង្កើតស្ថានភាព ដែកអាចធ្វើអោយសកម្មភាពទាំងឡាយអាចកើត មានឡើង ។

ការជំរុញទឹកចិត្តអាចមានការលំបាកខ្លាំងសំរាប់មនុស្សដែលស្វែងរកតំលៃអោយខ្លួនឯងក្នុងកិច្ចការដែលគេធ្វើ ។ គេ អាចនឹងរកឃើញនូវ វិធីសាស្ត្រ កកត នៃការធ្វើព័ន្ធកិច្ច ជាជំហានដែលមិនគួរអោយជឿ ពីព្រោះ សកម្មភាពកកត ភាគច្រើន មិនបានពឹងផ្អែកទៅលើខ្លួនគេផ្ទាល់ទេ តែផ្អែកទៅលើកិច្ចការដែលព្រះទ្រង់ធ្វើតាមរយៈអ្នកដឹកនាំទាំងឡាយវិញ ។ ចលនា នៃ កកត មិនអាចត្រូវបាន ចាត់ចែង ត្រួតពិនិត្យ រឹត្រប់គ្រង ដោយនណាផ្សេងទៀតក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់នោះទេ ។ អ្នកដឹកនាំ គ្រាន់តែធ្វើតាមក្រោមការដឹកនាំរបស់ព្រះ ក្នុងការជះឥទ្ធិពល ដែលអាចជំរុញគ្រប់ទាំងសកម្មភាពការងារទៅបាន ។

អ្នកដឹកនាំតាមទំលាប់	អ្នកដឹកនាំជំរុញទឹកចិត្ត
"ធ្វើអោយការងារបានសំរេច"	"ជំរុញទឹកចិត្តមនុស្សអោយចូលរួម"
អ្នកជំនាញការ	អ្នក បំពាក់បំប៉ន, បណ្តុះបណ្តាល, ជំរុញទឹកចិត្ត
អ្នកធ្វើ	អ្នកបែងចែកសិទ្ធិអំណាច

អ្នកដឹកនាំតាមទំលាប់	អ្នកដឹកនាំជំរុញទឹកចិត្ត
បំពេញការងារក្នុងព័ន្ធកិច្ចបានល្អ	បំពាក់បំប៉នអ្នកដទៃអោយ ធ្វើព័ន្ធកិច្ចដោយមានប្រសិទ្ធិភាព

បើសិនជាមនុស្សមិនត្រូវបានបំពាក់បំប៉ន អោយបំពេញមហាបេសកកម្មទេ នោះវាជាបរាជ័យនៃការដឹកនាំ ហើយ ។ គឺជាផែនការរបស់ព្រះដែលសាងសង់ក្រុមជំនុំ តាមរយៈអ្នកដឹកនាំ ដែលបំពាក់បំប៉នដល់សមាជិក (អេភេសូ ៤:១១-១៣) ។ ផ្នែកមួយក្នុងចំណោមទិសដៅនៃជោគជ័យទាំងឡាយសំរាប់អ្នកបំពាក់បំប៉ន គឺជាប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការរីកលូតលាស់នៃព័ន្ធកិច្ច របស់អ្នកដឹកនាំដទៃទៀត ។ អ្នកដឹកនាំនៃ **កកត** យល់ពី យុទ្ធសាស្ត្រនៃជោគជ័យខាងលើនេះ ហើយចាត់ទុកវាជាលក្ខណៈសំខាន់ចំពោះការបំពាក់បំប៉នអ្នកដទៃតាមរយៈ ការលើកទឹកចិត្ត និង ជំរុញ ពួកគេអោយចេះប្រើប្រាស់អំណោយទាន ទេពកោសល្យ និង សមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ។ ការបំពាក់បំប៉ន អ្នកផ្សាយដំនឹងល្អ អ្នកដឹកនាំក្រុមកោសិកា អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ ព្រមទាំងគ្រូគង្វាល តាមរបៀបធ្វើពហុគុណ នោះធ្វើអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍ចលនា នៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

និមិត្តគំនិតនៃ "អ"

អ្នកដឹកនាំនៃ **កកត** មានទិសដៅតែមួយដូចគ្នា ដែលធ្វើដំនើរឆ្ពោះទៅមុខដោយសួរថា "តើព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យធ្វើអ្វី?" សំរាប់ជាតិសាសន៍ ទីក្រុង និងតំបន់របស់ពួកគេ ដោយពួកគេជឿជាក់ថា ព្រះទ្រង់ចង់អោយ មនុស្សទាំងអស់មានឱកាសបានលឺ និងឆ្លើយតបទៅនឹងដំនឹងល្អ ហើយការនេះតំរូវអោយក្រុមជំនុំតំបន់ធ្វើទីបន្ទាល់អោយបានច្បាស់លាស់ ។

គំនិតនៃ "**អ**" មានឥទ្ធិពលលើលក្ខណៈរបស់អ្នកដឹកនាំ **កកត** ដូចជា ក្នុងគោលដៅរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ តួនាទីក្នុងក្រុមជំនុំ និង ក្នុងសហគមន៍របស់គាត់ ។ អ្នកដឹកនាំទាំងនេះមិនគ្រាន់តែចាប់ផ្តើមអោយមានកម្មវិធី រឺ របៀបចំជាវិជ្ជាស្ថានទាំងឡាយនោះទេ ។ ពួកគេជំរុញសកម្មភាពតាមរយៈ ការប្រមូលផ្តុំអ្នកជឿ អោយឆ្ពោះទៅបំពេញនូវមហាបេសកកម្ម ។ ពួកគេធ្វើក្រោម ការដឹកនាំរបស់ព្រះក្នុងការ ជះឥទ្ធិពលដើម្បីផ្តួរបកាយរបស់ផងព្រះគ្រីស្ទអោយឆ្ពោះទៅរកការបំពេញមហាបេសកកម្មតាមរយៈការបណ្តុះក្រុមជំនុំដែលអាចបង្កើតក្រុមជំនុំផ្សេងៗទៀតបាន ។

អ្នកដឹកនាំរបស់ **កកត** មិនមែនបង្កើតនិមិត្តទេ ។ ជួនកាលអ្នកដទៃយល់ថាអ្នកដឹកនាំទាំងនេះបានបង្កើតនិមិត្តឡើងដោយព្រោះតែអ្នកដឹកនាំ នៃ **កកត** បានសំឡឹងឃើញកិច្ចការដែលអ្នកដទៃមើលមិនឃើញ ។ និមិត្ត **កកត** ពិតជានិមិត្តរបស់ព្រះពិតប្រាកដ ។ ជាធម្មតាអ្នកដឹកនាំនៃ **កកត** រកឃើញនិមិត្តនេះតាមរយៈ ការស្វែងរកសំនួរគន្លឹះមួយថា "តើព្រះទ្រង់សព្វព្រះទ័យចង់ធ្វើអ្វី?" ។ សំនួរដ៏សំខាន់មួយនេះអាចមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើការដឹកនាំ ។ វាអាចនាំទៅដល់លទ្ធផលមួយដែលលើសជាងអ្នកដឹកនាំដទៃធ្លាប់គិតដល់ ។ អ្នកដឹកនាំនៃ**កកត**ជឿលើព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងសាងសង់ក្រុមជំនុំទ្រង់ឡើង (ម៉ាថាយ ១៦:១៨) ហើយពួកគេជំរុញទឹកចិត្តអ្នកដទៃអោយជឿលើទ្រង់ដែរ ។

៥

ក្រុមជំនុំ

ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាម្ចាស់នៃក្រុមជំនុំ ។ ព្រះគម្ពីរ កូរុស ១:១៨ ពណ៌នាថា "ទ្រង់ជាសិស្សនៃរូបកាយរបស់ក្រុមជំនុំ" ។ ក្រុមជំនុំមិនមែនមានតែជា គ្រូគង្វាល ការប្រជុំមួយក្រុម រឺក៏ ជានិកាយមួយនោះទេ ។ ក្រុមជំនុំគឺជារូបកាយទាំងមូលរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ គឺគ្រប់ទាំងគ្រីស្ទាននៅគ្រប់ក្រុម ។ ក្រុមជំនុំ ដែលជារូបកាយទាំងមូល គឺជាឧបករណ៍របស់ផងព្រះក្នុងការឈោង ចាប់ពិភពលោក ។ ក្រុមជំនុំមិនមែនបង្កើតឡើងសំរាប់ផលប្រយោជន៍ខ្លួនឯងទេ, តែត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីបំពេញមហា បេសកកម្មវិញ ។

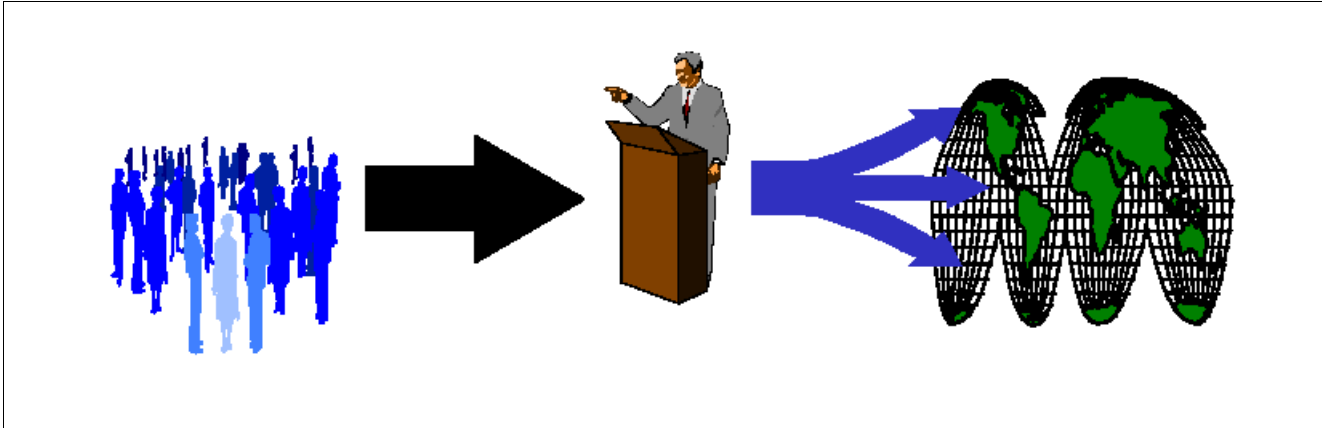
ការប្រៀបធៀប គំរូនៃក្រុមជំនុំ

ជាញឹកញយក្រុមជំនុំដួលទៅរករបៀបមួយក្នុងចំណោមរបៀបពីរយ៉ាង ។ គឺអាចជារបៀបនៃក្រុមជំនុំរួមបញ្ចូលគ្នា រឺក៏អាចជា ភ្នាក់ងារនៃចលនាប្រមូលផ្តុំ ដើម្បីឈោងចាប់ពិភពលោកលោកថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ ។ របៀបទាំងនេះកើតមានឡើង សំរាប់បំរើអោយសមាជិកក្រុមជំនុំតែម្យ៉ាងគត់ រឺក៏អាចមានគោលបំនងច្រើនជាងនេះ ។

ពីរបៀបផ្សេងគ្នាសំរាប់ការប្រៀបធៀបនេះ ត្រូវបានបង្ហាញនៅទំព័រនាបំប៉ន ។ ទី (១) ជាក្រុមជំនុំ "រួមបញ្ចូលគ្នា" ប្រៀបធៀបជាមួយ ក្រុមជំនុំដែលជា "ភ្នាក់ងារនៃចលនាប្រមូលផ្តុំ" និងទី (២) ជាក្រុមជំនុំ បំរើអោយកម្មវិធី ផ្ទាល់ខ្លួន ប្រៀបធៀបនឹង ក្រុមជំនុំ "មហាបេសកកម្ម" ។

១. ក្រុមជំនុំ “រួមបញ្ចូលគ្នា” ប្រៀបធៀបនឹងក្រុមជំនុំដែលជា “ភ្នាក់ងារនៃចលនាប្រមូលផ្តុំ” ។

ក្រុមជំនុំរួមបញ្ចូលគ្នា

ក្រុមជំនុំ	ត្រួតង្វាល	ពិភពលោក (លោកិយ)
<p>សមាជិកត្រូវបានគេហៅថាជា “ក្រុមជំនុំធម្មតា” ។</p> <p>ក្រុមជំនុំធម្មតាជួយផ្តល់ផ្តល់ដល់ត្រួតង្វាលអោយធ្វើព័ន្ធកិច្ច ។ ក្រុមជំនុំ បង្ហាញពីការជួយជ្រមុជជ្រង របស់គេដោយចូលរួមក្នុងកម្មវិធី ថ្វាយដង្ហាយ និងយល់ស្របទៅនឹង សកម្មភាព និងការសំរេចចិត្តរបស់ ត្រួតង្វាល ។</p> <p>ក្រុមជំនុំធម្មតាជឿជាក់ថា គោលបំណងសំខាន់របស់ក្រុមជំនុំ គឺមើលថែរក្សារាល់តំរូវការរបស់សមាជិកក្រុមជំនុំ ។</p> <p>ក្រុមជំនុំធម្មតាមិនបានមើលឃើញការទទួលខុសត្រូវរបស់ផងខ្លួន ក្នុងការផ្សាយដំនឹងល្អដល់មនុស្សបាត់បង់ទេ ។</p>	<p>ត្រួតង្វាលត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកជំនាញការព័ន្ធកិច្ច ។ លោកត្រូវបានគេហៅថា “លោកឪពុក ” “លោកត្រូវ” រឺក៏ ជា “ត្រួតង្វាល” ។ លោកគឺជា “អ្នកធ្វើព័ន្ធកិច្ច” ។</p> <p>ជាទូទៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនេះ ត្រួតង្វាលទទួលខុសត្រូវលើកម្មវិធីថ្វាយបង្គំដោយ ចាត់ទុកសមាជិកគ្រាន់តែជា “អ្នកជំនួយ” ។</p>	<p>ត្រួតង្វាល គឺជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ដែលប្រឈមមុខជាមួយនឹងលោកិយ ។</p> <p>មនុស្សគេនិយាយថា ជាធម្មតាត្រួតង្វាលមិនបានចេញទៅដោយស្មោះត្រង់ដើម្បីឈោងចាប់លោកិយនោះទេ គឺគាត់ត្រូវបានគេ “បង់ថ្លៃអោយធ្វើការនេះតែប៉ុណ្ណោះ” ។</p> <p>លោកិយមិនបាននាំមកថ្វាយព្រះគ្រីស្ទទេ ។ រីឯត្រួតង្វាលព្យាយាមស្នើរតែនឹងស្លាប់ខ្លួនដើម្បីធ្វើគ្រប់ទាំងព័ន្ធកិច្ច ។</p>

ក្រុមជំនុំដែលជាភ្នាក់ងារចលនាប្រមូលផ្តុំ

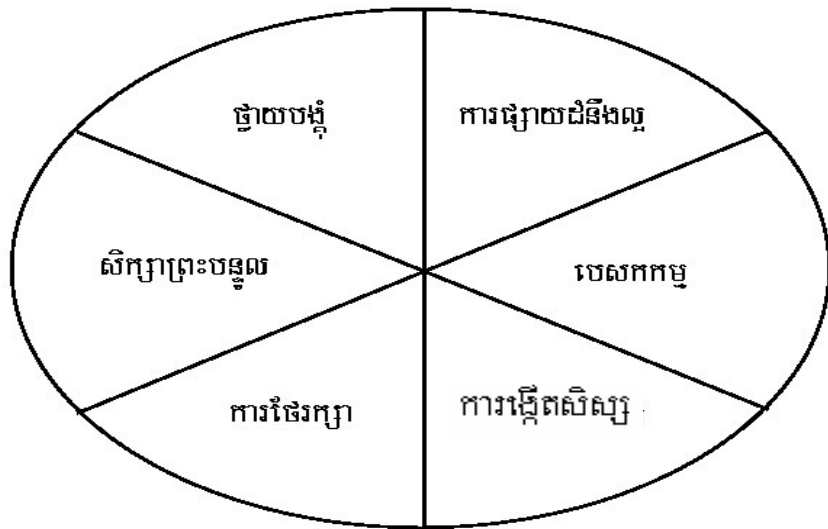

អ្នកដឹកនាំ	ក្រុមជំនុំ	ពិភពលោក (លោកិយ)
<p>ការងារជាចម្បងរបស់អ្នកដឹកនាំ គឺបំពាក់បំប៉នដល់សមាជិកក្រុមជំនុំដើម្បីអោយគេអាចធ្វើព័ន្ធកិច្ចក្នុងលោកិយនេះ (អេភេសូ ៤:១១-១៦) ។</p> <p>អ្នកដឹកនាំត្រូវតែដឹងពីតំរូវការ និងអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណនៃសមាជិកក្រុមជំនុំរបស់ខ្លួនដើម្បីអោយគេអាចបំពាក់បំប៉នអ្នកទាំងនោះអោយធ្វើព័ន្ធកិច្ចដែលមានប្រសិទ្ធភាពត្រឹមត្រូវពេញលេញ ។</p>	<p>ក្រុមជំនុំធម្មតាត្រូវបានគេបញ្ជាក់បណ្តាលអំពីការដឹកនាំ ដើម្បីអោយក្លាយជា "អ្នកធ្វើព័ន្ធកិច្ច (បេសកជន)" ។</p> <p>ដូច្នោះក្រុមជំនុំមួយដែលមានសមាជិក ១០០ នាក់គួរតែសង្ឃឹមថានឹងមានអ្នកធ្វើព័ន្ធកិច្ច១០០នាក់ដែរ (មិនមែនជាត្រួកង្វាលទេ) ។សមាជិកក្រុមជំនុំត្រូវបន្តការប្រឹក្សាអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណក្នុងការធ្វើព័ន្ធកិច្ចទៅគ្នាទៅវិញទៅមកព្រមទាំងឈោងចាប់មនុស្សបាត់បង់ ។</p> <p>ការផ្សព្វផ្សាយដ៏នឹងល្អទៅក្នុងលោកិយគឺជាការទទួលខុសត្រូវជាចម្បង របស់សមាជិកក្រុមជំនុំ ។</p> <p>ការដឹកនាំបែបក្រុម ជំនុំ ផ្តល់អោយមានការបំពាក់បំប៉ន ដល់សមាជិកដើម្បីអោយទទួលនូវការទទួលខុសត្រូវនេះ ។</p>	<p>ពិភពលោកគឺជាទីកន្លែង ដែលសមាជិកទាំងឡាយរស់នៅ ។</p> <p>សមាជិកក្រុមជំនុំជាអ្នកធ្វើព័ន្ធកិច្ច ពេញម៉ោងនៅកន្លែងដែលពួកគេរស់នៅ និងធ្វើការ ។</p> <p>សង្គមគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ទាំងអស់ ត្រូវបានជ្រៀតចូលដោយ ដ៏នឹងល្អ (ម៉ាថាយ ២៨:១៩-២០) ។</p>

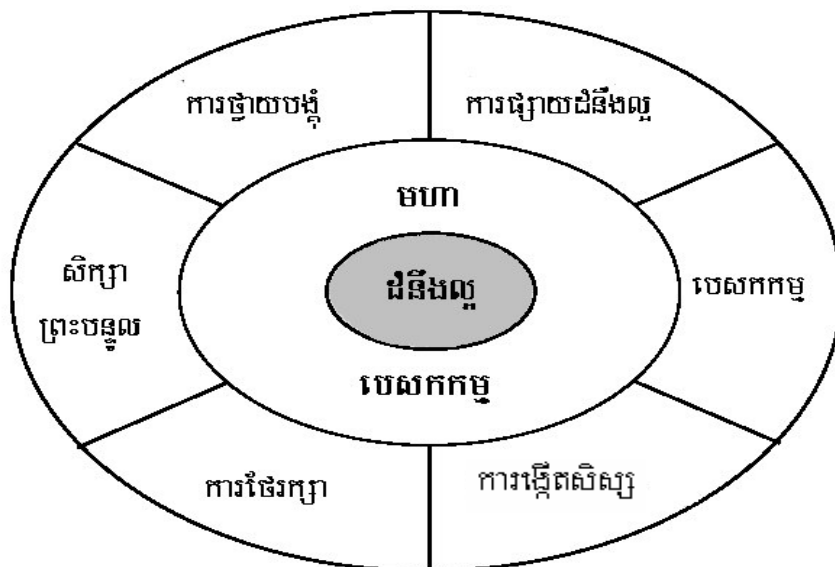
២. ក្រុមជំនុំ បំរើអោយកម្មវិធីផ្ទាល់ខ្លួន ប្រៀបធៀបនឹង ក្រុមជំនុំ មហាបេសកកម្ម

របៀបមួយទៀតដែលយើងត្រូវក្រលេកមើលទាំងផ្តោតអារម្មណ៍ទៅនោះគឺ ក្រុមជំនុំដែលបំរើអោយកម្មវិធីផ្ទាល់ខ្លួន ប្រៀបធៀបជាមួយនឹង ក្រុមជំនុំមហាបេសកកម្ម ។ នៅក្នុងក្រុមជំនុំបំរើអោយកម្មវិធីផ្ទាល់ខ្លួន កម្មវិធីធ្វើឡើងភាគច្រើនមាន លក្ខណៈដោយឡែកពីគ្នា និង មានឡើងសំរាប់គោលបំណងរៀងៗខ្លួន ។ នៅក្នុងក្រុមជំនុំមហាបេសកកម្ម កម្មវិធី សកម្មភាព និងផែនការទាំងអស់នៃក្រុមជំនុំមានគោលបំណងតែមួយ គឺថា ផ្សព្វផ្សាយដឹងដល់ ។

ក្រុមជំនុំបំរើអោយកម្មវិធីផ្ទាល់ខ្លួន

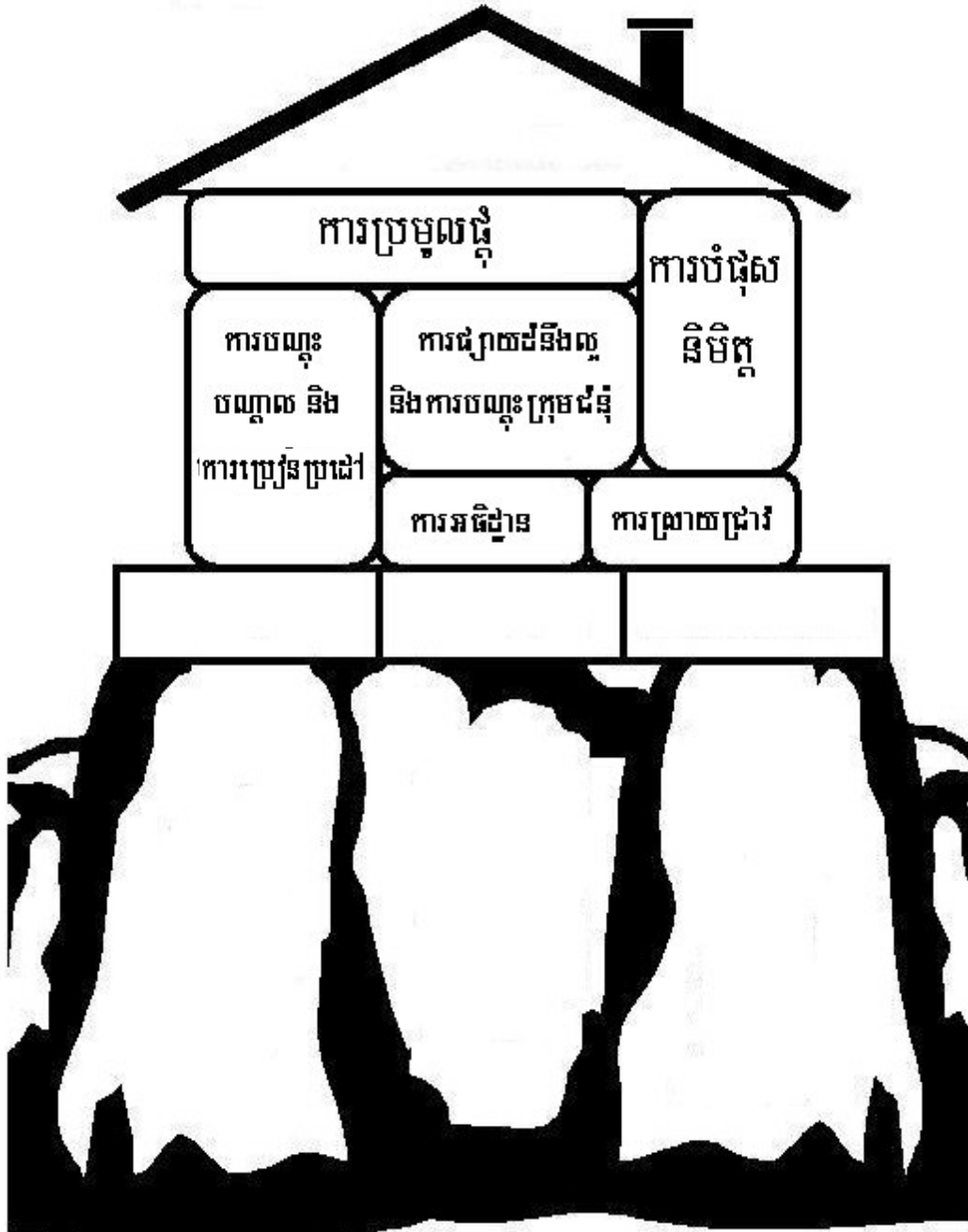

ក្រុមជំនុំ មហាបេសកកម្ម

កត្តាដែលការបណ្តុះបណ្តាលជំនុំដោយគ្រប់ទិសទី

ហាបាគុក ២:១៤ " ដ្បិតមនុស្សនឹងស្គាល់ដល់សិរិល្អនៃព្រះយេហូវ៉ា នៅពេញលើផែនដីដូចជាទឹកកកនៅពេញសមុទ្រដែរ ។

ទំនុកដំកើង ១២៧:១ " បើគ្មានព្រះយេហូវ៉ាសង់ផ្ទះឡើង នោះពួកជាន់ដែលសង់គេធ្វើការជាឥតប្រយោជន៍ទេ" ។

៦

ចលនានៃការអធិដ្ឋាន

ដើម្បីអោយចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំកើតមានឡើង ការខិតខំអធិដ្ឋានត្រូវតែអោយមានការប្រមូលផ្តុំ។ យុទ្ធសាស្ត្រនៅក្នុងការអធិដ្ឋាន សំរាប់ជោគជ័យនៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ត្រូវតែផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើចំណុច ដែលវាត្រូវកើតឡើងនៅតាមភូមិនិមួយៗ អ្នកជិតខាងក្នុងទីរួមខេត្ត ទីក្រុងនៃប្រទេសជាតិរបស់អ្នក និងក្នុងចំណោមមនុស្សតាមក្រុមដែលមិនទាន់ឈោងចាប់បាននៅឡើង។ មានវិធីផ្សេងៗគ្នា ជាច្រើន ដែលមនុស្សយើងបានរៀបចំការអធិដ្ឋានបែបប្រគុំតន្ត្រី សំរាប់ទីក្រុង រឺប្រទេសជាតិណាមួយ។

យើងដឹងថា ព្រះមិនបាច់ត្រូវការការអធិដ្ឋានរបស់ពួកយើងក្នុងការសំរេចព័ន្ធកិច្ចនេះទេ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងផែនការនៃការសោយរាជ និង ទំនាយ ទ្រង់បានជ្រើសរើស និង ធ្វើអោយយើងក្លាយជាមនុស្សមានប្រយោជន៍ព្រមទាំងការអធិដ្ឋានរបស់យើងដើម្បីអោយយើងថាផែនការរបស់ទ្រង់បានសំរេចក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងឡាយ។ ព្រះសព្វព្រះទ័យប្រើការអធិដ្ឋានរបស់អ្នកដើម្បីសំរេចមហាបេសកកម្ម។ ទ្រង់ចង់អោយការអធិដ្ឋានរបស់អ្នក ផ្សារភ្ជាប់ជាមួយការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ដើម្បីប្រកាសដំនឹងល្អ។ ដូច្នោះព្រះនឹងប្រើប្រជាសាស្ត្រនៃទ្រង់អោយកាន់តែមានប្រសិទ្ធិភាព នៅពេលដែលគេរួមគ្នាអធិដ្ឋានក្នុងការដឹកនាំនិងខិតខំក្នុងកិច្ចការទ្រង់ ដើម្បីបង្កើតក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់តទៅទៀត។

យុទ្ធសាស្ត្រនៃការអធិដ្ឋាននៅក្នុងទ្រង់ទ្រាយដ៏ធំ ត្រូវការកត្តាគន្លឹះសំខាន់ៗដូចជា៖ ការស្រាវជ្រាវ ការបំផុសនិមិត្ត ការបណ្តុះបណ្តាល ព្រមទាំងការស្វែងរកនិង ការដាក់បណ្តាញអធិដ្ឋានអ្នកដឹកនាំ។

ការស្រាវជ្រាវការអធិដ្ឋាន

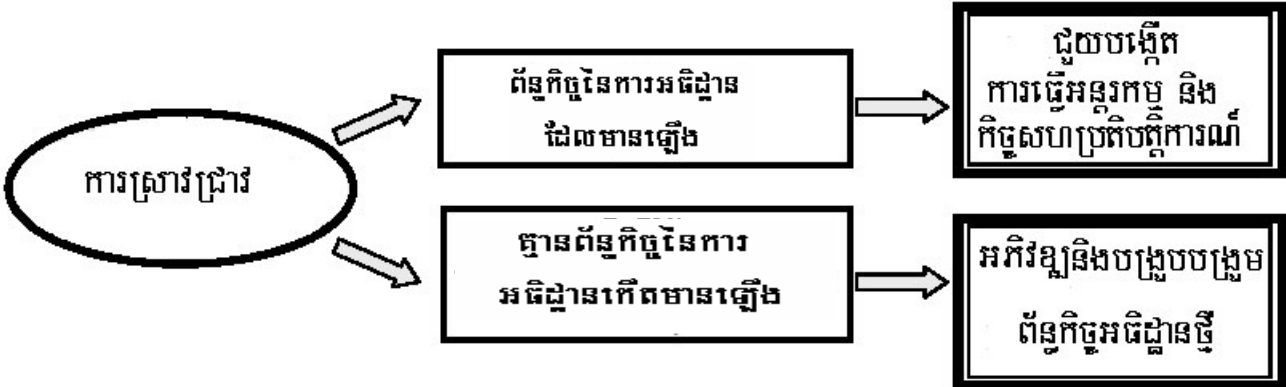
ពីព្រោះតែជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ផងព្រះដែលផ្សះផ្សារមនុស្សជាមួយនឹងទ្រង់ ព្រមទាំងប្រកាសពីសិរីល្អរបស់ទ្រង់ក្នុងចំណោមជនជាតិ វាទំនងណាស់ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានបណ្តាលអោយមនុស្សមានចិត្តក្នុងការអធិដ្ឋានសំរាប់អ្នកជិតខាង តំបន់ ទីក្រុង រឺក៏ប្រទេសជាតិរបស់គេរួចជាស្រេច។ ជំហានដំបូងក្នុងការប្រមូលផ្តុំការអធិដ្ឋានលើទ្រង់ទ្រាយដ៏ធំ គឺស្វែងរកមនុស្ស ដែលមានចិត្តពុះកញ្ជ្រោលចង់តែអធិដ្ឋាន។

នៅពេលដែលក្រុមអធិដ្ឋានដែលបានបង្កើតឡើងមានរូបរាងច្បាស់លាស់ហើយ គេត្រូវតែផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងអ្នកដែលធ្វើការផ្សាយដំនឹងល្អ និង អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ នៅក្នុងតំបន់ រឺក៏ភូមិភាគរបស់គេ។ ជាញឹកញយៗ ក្រុមអធិដ្ឋាន និងបណ្តាញរបស់គេត្រូវបានកាត់ផ្តាច់ចេញពីចលនានៃការផ្សាយដំនឹងល្អនិងការបណ្តុះក្រុមជំនុំដោយមិនបានអធិដ្ឋានអោយទេ។

លើសពីនេះទៀត អ្នកដឹកនាំនៃក្រុមអធិដ្ឋានទាំងនេះគួរតែទទួលបាននូវការលើកទឹកចិត្ត ក្នុងការធ្វើការរួបរួមក្រុម និងបណ្តាញ នៃការអធិដ្ឋានក្នុងផ្នែកផ្សេងទៀតនៃទីក្រុង ភូមិភាគ រឺក៏ប្រទេសជាតិរបស់គេ។ បទពិសោធន៍ និងនិមិត្តរបស់ ពួកគេអាចប្រើដើម្បីអភិវឌ្ឍអ្នកដឹកនាំនៃការអធិដ្ឋានដទៃទៀត។

ម្តងម្កាល ក្រុមអធិដ្ឋាន ព្រមទាំងបណ្តាញទាំងនេះអាចរួមគ្នាជាមួយក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេដើម្បីធ្វើការអធិដ្ឋានប្រគុំ តន្ត្រីដ៏ធំមួយ។ ការប្រជុំនេះផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើការសរសើរតំកើង និងការថ្វាយបង្គំព្រមទាំងការជំរុញនូវដំនឹងល្អ។ ធ្វើបែប នេះបង្កើនការរួបរួមក្នុងចំណោមគ្រីស្ទាន ដែលអាចទទួលបានលទ្ធផលក្នុងកិច្ចសហការណ៍យ៉ាងជិតស្និទ្ធ។

បើសិនជាការ ស្រាវជ្រាវបង្ហាញថា របៀបនៃការអធិដ្ឋានដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង មានចំណែកតបកើតឡើង តិច តួតពេក នោះគួរតែផ្តោតអារម្មណ៍លើការទូលដល់ព្រះដើម្បី រើសតាំងអ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋានដែលមានសក្តានុពលភាពក្នុងការ បំផុសនិមិត្ត និង យុទ្ធសាស្ត្រ បង្រួបបង្រួមការអធិដ្ឋានក្នុងចំណោមអ្នកជឿតាមក្រុមជំនុំតំបន់។

បណ្តុះបណ្តាល និង បំពាក់បំប៉ន មនុស្សអោយអធិដ្ឋានសំរាប់ការបង្កើតក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី។

ពេលដែលមនុស្សមាននិមិត្តអំពីអ្វីដែលព្រះចង់អោយកើតមាននៅក្នុងតំបន់របស់ពួកគេពេលនោះគេនឹងត្រូវការគំនិត ដែលមានប្រយោជន៍ និង ជំនួយអំពីរបៀបដែលបញ្ចូលការអធិដ្ឋានយ៉ាងពេញលេញទៅនឹងចលនានៃដំនឹងល្អ។ ការបណ្តុះ បណ្តាលយ៉ាងស្អាតជំនាញនៅក្នុងវិធីសាស្ត្រផ្សេងៗដែលលើកទឹកចិត្តដល់ការអធិដ្ឋាន មានដូចខាងក្រោមនេះ:

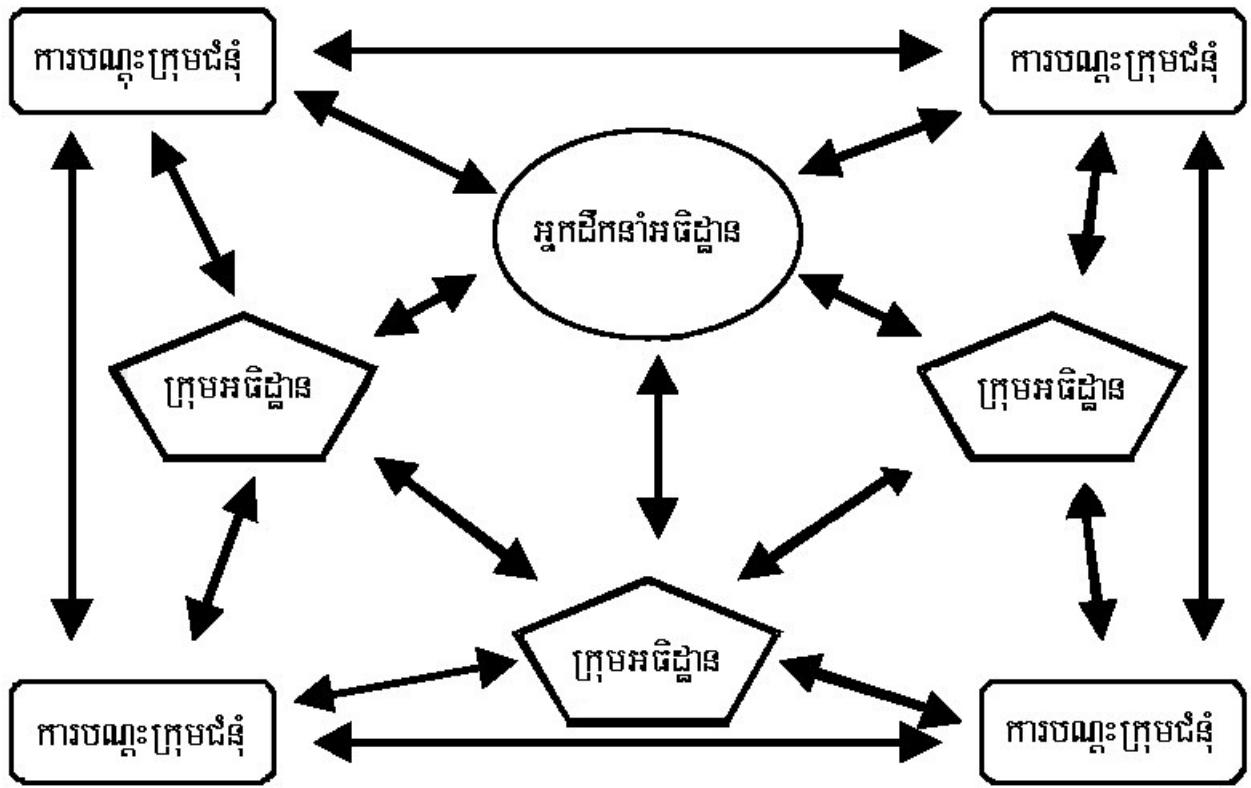
- ការអធិដ្ឋានដែលមានមិត្តសំលាញពានាក់: ក្រុមតូចមួយដែលមានមិត្តសំលាញបីនាក់អធិដ្ឋានអោយគ្នាទៅវិញទៅមក។
- អធិដ្ឋានដោយដើរ: ជាពេលដែលយើងដើរហើយអធិដ្ឋានទូលអង្វរសំរាប់តំបន់គោលដៅណាមួយ។
- ក្រុមអធិដ្ឋានជំនួយ: ជាក្រុមមួយដែលទ្រទ្រង់ ក្រុមដែលបណ្តុះក្រុមជំនុំ តាមរយះការអធិដ្ឋានទូលអង្វរ។
- សង្គ្រាមវិញ្ញាណ: ការអធិដ្ឋានជាយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីគត់សំគាល់ទៅលើទីមាំមួនរបស់សាតាំង និងដើម្បីវាយកំ ទេច ព្រមទាំងវាយតបតទៅនឹងសកម្មភាពរបស់វា។
- ការចែកចាយពត៌មាន: ត្រូវប្រាកដច្បាស់ថា ក្រុមអធិដ្ឋាននៅតែមានទំនាក់ទំនងដោយផ្តល់នូវពត៌មាន និងផ្សារភ្ជាប់ទៅ នឹងការផ្សាយដំនឹងល្អព្រមទាំងកិច្ចខិតខំបណ្តុះក្រុមជំនុំ។

- ការអធិដ្ឋានដោយប្រគុំតន្ត្រី: ការប្រជុំគ្នាដើម្បីអធិដ្ឋាន ដែលជួបជុំគ្នាជាទៀងទាត់ ហើយមានអ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋានដែល "ត្រួតពិនិត្យ" ពេលវេលានៃការអធិដ្ឋាន ។
- ថ្ងៃបុណ្យអធិដ្ឋានសំរាប់ប្រទេសជាតិ: ថ្ងៃបុណ្យជាតិដែលគេទទួលស្គាល់សំរាប់ការអធិដ្ឋាន ជាពិសេសអធិដ្ឋានទូលអង្វរសំរាប់ប្រទេសជាតិតែម្ដង ។
- ការអធិដ្ឋាននិងការតមអត់: ពេលវេលាដែលផ្ដោតទៅលើការអធិដ្ឋាន ដោយយកកន្លែងមួយសំរាប់សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ ។

ស្វែងរកនិងភ្ជាប់បណ្តាញអ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋាន

ដើម្បីអោយចលនាមួយមានប្រសិទ្ធភាព គឺត្រូវមាន ការដឹកនាំ ។ អ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋានត្រូវដើរក្នុងតួនាទីតាមកំរិតផ្សេងៗនៃចលនាអធិដ្ឋាន ។ អ្នកដឹកនាំខ្លះនឹងដឹកនាំក្រុមអធិដ្ឋានផ្សេងៗ គឺប្រហែលជានៅក្នុងក្រុមជំនុំតំបន់ រីក៏សមាជិកមកពីក្រុមជំនុំតំបន់ជាច្រើនក្នុងសហគមន៍ ។ អ្នកផ្សេងទៀតនឹងធ្វើជាអ្នកដឹកនាំ បណ្តាញនៃការអធិដ្ឋានផ្សេងៗ ដូចជា ក្រុមតូចៗ រីក៏តែងកងនៅតាមភូមិភាគ ទីក្រុង រីក៏ប្រទេសជាតិ ដែលជាអ្នកមានចិត្ត ពុះកញ្ជ្រោលក្នុងការអធិដ្ឋានដើម្បីចលនានៃដំនឹងល្អ ក្នុងតំបន់នោះ ។

ចារិកលក្ខណៈ នៃអ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋានដែលមានប្រសិទ្ធភាព

- ក្នុងលក្ខណៈ នៃការដឹកនាំក្រុមជំនុំត្រូវតែមានអត្តចារិកចុះចូលនិងបន្ទាបខ្លួន ។ គាត់មិនគួរយល់ថាខ្លួនគាត់សំខាន់ជាងអ្នក

ដឹកនាំក្រុមជំនុំនោះទេ ។

- ✱ មានសមត្ថភាពដឹកនាំការប្រជុំអធិដ្ឋាន គឺថាអាចរក្សានូវការផ្ដោតអារម្មណ៍នៃការប្រជុំអធិដ្ឋាន និងអាចទប់ស្កាត់ រាល់ការអធិដ្ឋានដែលមិនសមស្រប រឺមិនមានសារៈប្រយោជន៍ ។
- ✱ មានការប្តេជ្ញាចិត្តខ្លាំងខ្លាចំពោះព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ និងមានជំនឿរឹងមាំក្នុងលំហាត់ប្រាណខាងធម្មតាដូចជា ការអានព្រះ បន្ទូល ការអធិដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន និងការប្រកបទំនាក់ទំនង ។ល ។
- ✱ មានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយអ្នកដទៃ និងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះក្នុងចំណោមអ្នកដទៃក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្លួន ។
- ✱ មិនភពប្រសព្វនឹងការនិយាយដើមគេ ព្រមទាំងអាចទុកចិត្តបាន ។
- ✱ មាននិមិត្តក្នុងការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី ។ គាត់មានសមត្ថភាពក្នុងការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងនិមិត្តនេះជាមួយអ្នកដទៃ ។
- ✱ មានសមត្ថភាពសំរាប់រួលការផ្តល់ព័ត៌មានរវាងក្រុមអធិដ្ឋាន និង ចលនាបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

អ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋានសំរាប់ប្រទេសជាតិត្រូវបំផុសអោយមានការអធិដ្ឋានសំរាប់ការដោះស្រាយបញ្ហា និងវិបត្តិដែលមាន ក្នុងប្រទេសជាតិទាំងមូល ។ ពួកគេក៏លើកទឹកចិត្តអោយអធិដ្ឋានសំរាប់អស់អ្នកដែលបំរើការក្នុងជួររាជរដ្ឋាភិបាល និងពល ទាហាន ។ល ។ ពួកគេបំផុសបំផុលអោយមានបណ្តាញអធិដ្ឋានទូទាំងប្រទេសជាតិ ដែលមានកម្មភាពអធិដ្ឋានច្បាស់លាស់ និងអាចសំរេចទៅតាមសកម្មភាពដូចជា ថ្ងៃបុណ្យអធិដ្ឋានសំរាប់ប្រទេសជាតិ ។ អ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋានប្រទេសជាតិទាំងនេះអាច ភ្ជាប់បណ្តាញជាមួយនឹងអ្នកដឹកនាំអធិដ្ឋានជាតិមកពីប្រទេសដទៃទៀតនៅជុំវិញពិភពលោក ។

ការអធិដ្ឋានមិនសំអាងថា តើវាត្រូវតែមាននៅក្នុងតំបន់ ទីក្រុង ភូមិភាគ រឺក៏លក្ខណៈជាតិ នោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ គោលដៅនៃការបង្រួបបង្រួមការអធិដ្ឋាននិងចលនានៃការអធិដ្ឋានគឺត្រូវ អោយឃើញព្រះគ្រីស្ទជាមូលដ្ឋាន ដែលទ្រង់អភិវឌ្ឍក្រុមជំនុំអោយមានភាពងាយស្រួលដល់ជន ជាតិ និមួយៗដើម្បីអោយមនុស្សទាំងអស់អាចលឺហើយឃើញដ៏នឹងល្អតាមរបៀបមួយដែល មានតុល្យភាពហើយស្របទៅនឹងស្ថានភាពរបស់ពួកគេ ។

៧

ការស្រាវជ្រាវ៖

ព័ត៌មានសំរាប់គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ

ការស្រាវជ្រាវគឺជាយុទ្ធសាស្ត្រមួយដែលជួយដល់ចលនាប្រមូលផ្តុំក្រុមជំនុំ អោយឆ្ពោះទៅកាន់ការបំពេញមហាបេសកកម្ម ។ វាជួយដល់ ភ្នាក់ងារ និងក្រុមជំនុំអោយដឹងពីកន្លែងដែលក្រុមជំនុំត្រូវបង្កើតឡើងព្រមទាំងពិធីសាស្ត្រនៃការផ្សាយដំនឹងល្អ ដែលទទួលបានជោគជ័យ រឹបរាជ័យ ក្នុងចំណោមមនុស្សគ្រប់ក្រុម ។

ការស្រាវជ្រាវក៏អាច៖

- ✦ ជួយដល់អ្នកធ្វើការខាងគ្រឹស្ថាន អោយយល់ដឹងពីរូបភាពដ៏ធំ នៃអ្វីដែលព្រះសព្វព្រះហឫទ័យនឹងធ្វើនៅក្នុងតំបន់របស់អ្នកវិក្រមមនុស្ស ។
- ✦ ជួយពួកគេអោយនៅតែផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើកិច្ចការនៃការបំពេញមហាបេសកកម្ម ។
- ✦ ធ្វើអោយគេប្រាកដច្បាស់ថា យុទ្ធសាស្ត្ររបស់គេនៅតែមានប្រសិទ្ធិភាពនិងងាយបទបែនបាន ។
- ✦ ជួយអោយពួកគេដឹងនៅពេលដែលការងារបានសំរេច ។

ឧទាហរណ៍ក្នុងព្រះបន្ទូល

ជាញឹកញយនៅពេលដែលព្រះត្រាសហោមនុស្សអោយទទួលបានកិច្ចធ្វើ ទ្រង់ដឹកនាំគេអោយត្រួតពិនិត្យទៅលើស្ថានភាព ទាំងឡាយដែលនៅជុំវិញគេជាមុន ។ ក្នុងស្ថានភាពនីមួយៗត្រូវបានយកមករៀបរាប់នៅខាងក្រោម ដោយការស្រាវជ្រាវជាផ្នែកមួយនៃផែនការរបស់ព្រះ ដែលសំរេចកិច្ចការរបស់ទ្រង់ជាមួយមនុស្ស ពេលវេលា និងទីកន្លែងច្បាស់លាស់ ។

✦ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរជនគណនា ព្រះតំរូវអោយជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ជ្រើសរើសទាហានច្រើនល្មមដើម្បីរៀបចំត្រៀមធ្វើចំហែង (ជនគណនា ១:១-៤៦) ។ រឿងនេះបណ្តាលអោយជនជាតិអ៊ីស្រាអែលរៀបចំប្រជាជនគេដើម្បីកាន់កាប់ទឹកដី ។ សំរាប់ការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ព័ត៌មានដែលទទួលបានពីការស្រាវជ្រាវអំពីអ្នកដែលអាចធ្វើកិច្ចការបាន គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់សំរាប់ ចលនាប្រមូលផ្តុំ ។

✦ ព្រះបានបញ្ជាអោយអ្នកស៊ើបការទៅប្រមូលព័ត៌មានជាដំបូង នៅលើទឹកដីដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនឹងកាន់កាប់ (ជនគណនា ១៣:១-១៤:៣៨) ។ តាមរយះការស៊ើបអង្កេតរបស់អ្នកស៊ើបការ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលអាចមើលឃើញទឹកដី និងកំណត់អំពីយុទ្ធសាស្ត្រដែលត្រូវប្រើ ព្រមទាំងថាតើឧបសគ្គអ្វីដែលត្រូវជំនះនៅពេលដែលគេលុកលុយដណ្តើមយកទឹកដី ។

ចំពោះការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ការស្រាយជ្រាវបានល្អពីតំបន់នៃគោលដៅ អាចបង្ហាញពីប្រភេទនៃមនុស្សដែលត្រូវបញ្ជូលទៅ
ក្នុងការបណ្តុះក្រុមជំនុំនេះ និងពីរបៀបប្រាស្រ័យទាក់ទងផ្ទាល់ជាមួយមនុស្ស ព្រមទាំងឧបសគ្គដែលត្រូវយកជ័យជំនះលើ ។

✿ ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅក្នុងចំនោមមនុស្សហើយបានឃើញពីសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេមុនពេលដែលទ្រង់ចាត់សិស្ស
អោយចេញទៅធ្វើការក្នុងចំនោមពួកគេ (ម៉ាថាយ ៩: ៣៥-១០: ១) ។ ដោយផ្អែកទៅលើបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនទ្រង់មាន
ព្រះទ័យករុណា ជាពន់ពេកចំពោះពួកគេ ។ បទពិសោធន៍នៃការសង្កេតនេះបានជួយជំរុញទឹកចិត្តទ្រង់ ក្នុងការបង្រួបបង្រួម
មនុស្ស ដើម្បីអធិដ្ឋាន និងធ្វើព័ន្ធកិច្ច ។ ចំពោះការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ការស្រាវជ្រាវជាដំបូង គឺផ្សារភ្ជាប់ជាមួយសេចក្តីមេត្តា
ករុណា ការរួបរួមអធិដ្ឋាន និងព័ន្ធកិច្ច ។

✿ នៅក្នុងយ៉ូហាន ៤:៣៥ ព្រះអង្គម្ចាស់យេស៊ូបានបង្គាប់អោយសិស្សរបស់ទ្រង់ "សំឡឹងមើលទៅ" ចំរុតខាង
ព្រលឹងវិញ្ញាណរបស់មនុស្ស ។ ពេលខ្លះយើងភ្លេចពីសណ្ឋានដែលព្រះសំឡឹងមើលទៅមនុស្ស ។ តើយើងសំឡឹងមើលទៅ
មនុស្សដោយបែបយ៉ាងណាដែរ? តើយើងត្រាន់តែមើលរំលងពួកគេអី? តើយើងមើលគេចាត់ទុកដូចជាឧបសគ្គអី? តើវា
ងាយស្រួលនឹងភ្លេចណាស់ថាព្រះចង់អោយយើងចេញទៅដើម្បីនាំមនុស្សមកឯទ្រង់ ។ ទ្រង់ប្រើការប្រៀបធៀបពិចារណានៅ
ពេលដែលអ្នកជ្រួតចេញទៅវាល ដើម្បីប្រមូលផលផ្លែដែលទំលូម ហើយនាំយកទៅដល់ម្ចាស់ដី (យ៉ូហាន ៤: ៣៥-៣៨) ។

✿ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បន្ថែមចំនួនដល់ពួកគេ ក្រុមជំនុំដំបូងក៏នៅតែបន្តការលូតលាស់បង្កើនចំនួនក្នុងក្រុមជំនុំ
ព្រមទាំងផ្សាយប្រាប់បន្តទៀត (កិច្ចការ ២: ៤១, ៤៧, ៤:៤, ៥: ១៤, ៩:៣១) ។ ហើយព័ត៌មានបែបនេះបានផ្តល់អោយនូវ
មុខសញ្ញាជាកន្លែង និងរបៀបដែលព្រះកំពុងធ្វើការក្នុងជីវិតមនុស្សនៃភូមិភាគណាមួយ ។

តំរូវការសំរាប់ការស្រាវជ្រាវសព្វថ្ងៃ

ការទទួលយក និងថែរក្សារូបភាពនៃ កំលាំងចំរុតដ៏ទាន់សម័យ
ត្រឹមត្រូវមួយ ដែលក្រុមជំនុំបានធ្វើមក កំពុងធ្វើ ហើយនឹង
ត្រូវធ្វើបន្តទៀត នោះតំរូវអោយមានការធ្វើផែនការ ការស្រាវជ្រាវ និង
ការវាយតម្លៃយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ។ វាក៏មានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដែរក្នុង
ការសិក្សាអំពីចំរុតដែលក្រុមជំនុំធ្វើព័ន្ធកិច្ច ។ ជាញឹកញាប់ណាស់ដែលក្រុម
ជំនុំធ្វើការស្ថិតក្រោមសេចក្តីសន្តិដ្ឋានខុស ការស្រមោលស្រមៃគ្មានទិសដៅ បែបហួសសម័យ និងទិន្នន័យមិនត្រឹមត្រូវ ។
សេចក្តីពិតពីម្សិលមិញ អាចងាយនឹងក្លាយជារឿងមិនពិតនៅថ្ងៃនេះ ។ នៅពេលដែលរឿងនេះកើតឡើង នោះអាណាចក្រ
នៃភពងងឹតនឹងទទួលបានផលប្រយោជន៍ ។ យើងប្រលូកជាមួយនឹងចំហាំងនៃអាណាចក្រ (កូលុស ១:១៣-១៤) ។ ដើម្បីអោយ
នគរនៃពន្លឺយកជ័យជំនះលើចំហាំង យើងត្រូវតែយកការពិតជាទីពឹងជ្រក ។ សេចក្តីពិតគឺជា ការពិត ភាពជាក់ស្តែង និងពន្លឺ
ដែលមានសារៈសំខាន់ក្នុងការតតាំងនឹងភពងងឹត ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា "សេចក្តីពិតនឹងដោះអ្នកអោយរួច" ប៉ុន្តែ
សេចក្តីពិតដ៏ធំឧត្តមអំពីព្រះនឹងមិនមានឥទ្ធិពលទេ លុះត្រាតែមានទំនាក់ទំនង ទទួលយក ព្រមទាំង ប្រព្រឹត្តតាមយ៉ាង

ព័ត៌មាន និងការស្រាវជ្រាវប្រាប់ដល់ក្រុម
ជំនុំពី អ្វីដែលត្រូវធ្វើ អ្នកណានឹងធ្វើការ
ពេលណាចាប់ផ្តើមធ្វើ ធ្វើនៅកន្លែងណា
ហើយដឹងដោយរបៀបណានៅពេលដែល
ជំហាននៃកកតបានសំរេច ។

ល្អប្រសើរ ។ ព័ត៌មានល្អអំពី អ្នកដែលត្រូវឈោងចាប់យក ដែលជាវាលចំរុត គឺតំរូវអោយមានទំនាក់ទំនងដ៏ពិតយ៉ាងមាន ប្រសិទ្ធិភាព ។ ព័ត៌មានអំពីលក្ខណៈនៃអ្នកដែលមិនទាន់បានសង្គ្រោះជួយអោយមានការបង្រួបបង្រួមរូបកាយទាំងមូលនៃព្រះ ត្រីសូនៅក្នុងទីក្រុង រីកភូមិភាគ ដើម្បីឈោងចាប់មនុស្សទាំងអស់នោះដោយដំនឹងល្អ ។

ពេលខ្លះការបណ្តុះក្រុមជំនុំ និងការអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមជំនុំនៅនឹងថ្កល់ព្រោះខ្វះខាតនូវព័ត៌មានដែលត្រឹមត្រូវ ។ ជ័យជំនះ ក្នុងព័ន្ធកិច្ចតំរូវអោយមានលក្ខណៈដែលត្រឹមត្រូវដូចជា ព័ត៌មាន របៀប ពេលវេលា និងការទទួលខុសត្រូវ ។ ការទទួល បានព័ត៌មានត្រឹមត្រូវមិនមែនធានាថាទទួលជោគជ័យនោះទេ តែអ្នកមិនអាចសំរេចការនោះបានដោយគ្មានវាដែរនោះទេ ។ ហេតុអ្វីបានជាក្រុមជំនុំខ្លះក្នុងតំបន់មួយមានការរីកលូតលាស់ ហើយខ្លះទៀតមានការអន់ថយ រឺនៅក្រិន? ការស៊ើបអង្កេត យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន ជារឿយៗបង្ហាញអោយឃើញពីភាពខ្វះខាតនៃការយល់ដឹងពីលក្ខណៈខុសគ្នានៃ សង្គម និងវប្បធម៌ដែល មាន នៅក្នុងសង្គមមនុស្ស ។ អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំបែបនេះមើលឃើញវាលចំរុតទាំងអស់ហាក់បីដូចជាផ្លែប៉ោម ប៉ុន្តែមិនបាន មើលឃើញដំឡូងនិងទំពាំងបាយជូរផងនោះទេ ។

ការស្រាវជ្រាវអំពី "ទីលានចំរុត"

ជាទូទៅ យើងត្រូវការព័ត៌មានដើម្បី ប្រាប់យើងអោយដឹងពីបញ្ហាណយ៉ាង:
១. តើក្នុងកំឡុង១០ឆ្នាំកន្លងទៅ បានធ្វើអ្វីខ្លះហើយ?
២. តើអ្វីខ្លះទៅដែលកំពុងតែធ្វើនៅ សព្វថ្ងៃនេះ?
៣. តើអ្វីទៅដែលនឹងត្រូវធ្វើតទៅ ទៀតដើម្បីឈានទៅដល់គោលដៅ របស់យើង?

ឃ្លា "ទីលានចំរុត" ត្រូវបានលើកឡើង ក្នុងសាច់រឿងចេញពីយ៉ូហានជំពូក ៤ ត្រង់ចំនុចនេះហើយដែលព្រះយេស៊ូ ទ្រង់បង្ហាបអោយសាវ័ករបស់ទ្រង់ "សំឡឹងមើល" ទៅឯទីលានចំរុត ដ្បិតបានក្រហមល្អមច្រូតហើយ ។ ពាក្យថា "សំឡឹងមើល" និង "ទីលានចំរុត" អាចឃើញយ៉ាងច្បាស់ ។ "សំឡឹងមើល" មានន័យថា "សិក្សា រឺ ពិនិត្យពិច័យដោយការឆ្លុះបញ្ចាំងនូវការបកស្រាយនូវ របស់អ្វីមួយ" ពាក្យនេះនិយាយអំពីការស្រាវជ្រាវ ។ ពាក្យថា "ទីលានចំរុត" សំដៅចំពោះមនុស្ស ។ ព្រះយេស៊ូហៅពួកសាវ័កអោយសំឡឹងមើលទៅមនុស្ស ដែលកំពុងមកឯគេ ដែលអ្នកទាំងនោះ ដូចជាបានលឺតាមរយៈស្រ្តីអំពីព្រះយេស៊ូ និងដំនឹងល្អរបស់ទ្រង់ ដោយនៅពេលនោះព្រះយេស៊ូកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលអំពី ចំរុតខាងត្រូលីងវិញ្ញាណ (លូកា ១០, ម៉ាថាយ ៩) ។

នៅពេលដែលយើងគិតថានឹងឈោងចាប់ដល់តំបន់នៃគោលដៅ (ដូចជាក្លឹកភាគណាមួយ ជារឿយៗ យើងប្រឈម មុខនឹងតំបន់នយោបាយ) រឺក៏ ប្រជាជននៃគោលដៅ (ដែលជារឿយៗយើងប្រឈមមុខនឹង វប្បធម៌ ទំនៀមទំលាប់ ភាសា និង ជំនឿរបស់ពួកគេ) ដូច្នោះហើយទើបយើងត្រូវការព័ត៌មានជាច្រើនប្រភេទ ។ អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំគួរតែយល់ដឹងពីភាពខុស គ្នានៃ សង្គម វប្បធម៌ និងសាសនា នៃក្រុមដែលជាគោលដៅ ។ ជាញឹកញយ យើងត្រូវការវិធីសាស្ត្រថ្មីៗសំរាប់ការផ្សាយដំ នឹងល្អ ការបណ្តុះបណ្តាល និងការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។ ការនេះក៏អាចយកទៅប្រើសំរាប់ក្រុមជំនុំដែលមានស្រាប់ហើយ ។ "ជំនួញធម្មតា" បង្កើតអោយមាន "ផលធម្មតា" ការផ្លាស់ប្តូរនៃពេលវេលាដែលយើងរស់នៅ ជាញឹកញាប់ បង្កើតអោយមាន

ភាពមិនចុះសំរុងគ្នារវាងក្រុមជំនុំនិងមនុស្សជំនាន់ក្រោយ ។ ចំពោះការយល់ដឹងត្រូវតែទទួលយកពីការឆ្លុះបញ្ចាំងពីពិភពលោក ហើយគំនិតខាងក្រៅក្រុមជំនុំផង ។ ការប្រមូលផ្តុំព័ត៌មានអំពីទីលានចំរុតអាចត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈការសាកសួរនិងការស្រង់ មតិផ្ទាល់តែម្តង ។ ទិន្នន័យជាមូលដ្ឋាននៃទីលានចំរុតខ្លះអាចទទួលបានពីក្នុងមជ្ឈដ្ឋានសង្គម បណ្តាស់យ និង ការិយាល័យ រដ្ឋការ ។ ព័ត៌មានបន្ថែមទៀតអាចទទួលបានតាមរយៈ កុំព្យូទ័រ គឺ អ៊ិនធឺណែត និង តាមវីបសាយ ។ មួយចំនួនខ្លះទៀតនៃ "មូល ដ្ឋានស្រាវជ្រាវ" នឹងមានសារៈសំខាន់ក្នុងការបំពេញនូវចន្លោះខ្វះខាត អោយទាន់សម័យ ព្រមទាំងធ្វើអោយមាន សុពលភាព ។ តំបន់នៃការស្ទាបស្ទង់ និង សាកសួរ គួរតែត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីអោយដឹងពីមូលដ្ឋានថ្មីៗ នៃសេចក្តីត្រូវការខាង សាច់ឈាម សតិអារម្មណ៍ និងវិញ្ញាណផ្សេងៗ ។ វាក៏អាចមានសារៈប្រយោជន៍ក្នុងការសាកសួរមន្ត្រីរាជការតាមតំបន់ដើម្បី អោយដឹងថាតើពួកគេត្រូវការជំនួយបែបណា និងដើម្បីសូមអោយអ្នកដទៃទៀតអធិដ្ឋានដល់គេជានិច្ច!

ការស្រាវជ្រាវអំពី "កំលាំងចំរុត"

កំលាំងចំរុត ផ្តុំឡើងពី ក្រុមជំនុំ និកាយ ក្រុមជំនុំចំរុះ រួមទាំង វិទ្យាស្ថានអប់រំ ការបណ្តុះបណ្តាលព័ន្ធកិច្ច ព្រមទាំង ការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានគ្រីស្ទានផ្សេងៗ ។ ដើម្បីប្រមូលទិន្នន័យនៃកំលាំងចំរុតអ្នកត្រូវដឹងពីចំនួននៃក្រុមជំនុំ អត្តសញ្ញាណ របស់គេ របៀបរៀបចំសមាគមន៍ ទំហំនិងការចែកចាយតាមទីតាំង និងមនុស្សតាមក្រុម ។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុង ការរកអោយឃើញថាតើស្ថានភាពក្រុមជំនុំដើរដល់ណាហើយ ដែលយើងអាចគត់សំគាល់ថា ក្រុមជំនុំមួយណាវិកចំរើន មួយណាមិនវិកចំរើន តើហេតុអ្វី? អ្នកនឹងចង់ដឹងថា អ្នកណាចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយអ្នកណាមិនចូលរួម តើហេតុអ្វី? ជាចុងក្រោយ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការរកអោយឃើញថា អ្នកណាប្រើវិធីសាស្ត្រជោគជ័យខាងផ្នែកការដឹកនាំ ការផ្សាយ ដំនឹងល្អ ការបណ្តុះបណ្តាល ព័ន្ធកិច្ចនៃក្តីមេត្តា និងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

ជួនកាលព័ត៌មានដែលត្រូវការខ្លះអាចមានរួចទៅហើយ ហើយប្រើការបាន ភាគច្រើននៃព័ត៌មានទាំងនេះនឹងត្រូវ ទទួលយកជាដំបូង ។ នេះជាការល្អ ដែលអ្នកត្រូវសិក្សាអោយបានច្បាស់ពីព័ត៌មានដែលអ្នកមានរួចហើយ ។ វាមិនត្រឹមតែ បង្កើនចំនេះដឹងជាមូលដ្ឋានរបស់អ្នកទេ ប៉ុន្តែវាក៏ផ្តល់អោយអ្នកនូវភាពជឿជាក់ បើគ្មានវាទេគឺមិនអាចធ្វើទៅរួចបានឡើយ ។

ព័ត៌មានដែលត្រូវការ-សង្ខេបឡើងវិញ

- ✿ គត់សំគាល់ ស្វែងរកទីតាំង និងពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពនៃវាលចំរុតនិង កំលាំងចំរុត ។
- ✿ ផ្តល់អោយនូវរូបភាពដែលច្បាស់លាស់មួយអំពីកន្លែងដែលក្រុមជំនុំត្រូវបោះទីតាំង និងកន្លែងដែលមិនត្រូវបោះ ។ សូម ប្រើផែនទីដើម្បីធ្វើការនេះ ។
- ✿ គត់សំគាល់ពីកន្លែងដែលក្រុមជំនុំកំពុងលូតលាស់ និងមិនលូតលាស់ ហើយខំអោយបានយល់ពីមូលហេតុនេះ ។
- ✿ ផ្តល់នូវរូបភាពដែលច្បាស់លាស់មួយពីក្រុមកុលសម្ព័ន្ធ និងវប្បធម៌ដែលបង្កើតឡើងជាតំបន់មួយ ។
- ✿ វាយតម្លៃពីទីកន្លែងនៃក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះដោយប្រៀបធៀបទៅនឹងគោលដៅរយៈពេលខ្លី និងរយៈពេលវែង ។
- ✿ ពិពណ៌នាពីកិច្ចការដែលនៅសល់ដើម្បីឈោងចាប់គោលដៅ សំរាប់ទីតាំង កុលសម្ព័ន្ធនិងវប្បធម៌តាមក្រុមផ្សេងៗ ។

- ❖ គត់សំគាល់ពីតំបន់សំខាន់ៗនៃសង្គមដែលមានទុក្ខលំបាកវេទនា ។
- ❖ ពិពណ៌នាពីប្រវត្តិនៃនយោបាយ វប្បធម៌ និង ព្រលឹងវិញ្ញាណ ។ គត់សំគាល់ពីទីមាំមួនរបស់ខ្មាំងសត្រូវ ។
- ❖ ពិចារណាអំពីកិរិតនៃការជះឥទ្ធិពលនិងផលប៉ះពាល់របស់ក្រុមជំនុំទៅលើ កត្តាផ្សេងៗនៃសង្គម ។

ប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលទទួលបានពីការស្រាវជ្រាវ

ទោះបីជាព័ត៌មានវាសំខាន់ហើយមានប្រយោជន៍ក៏ដោយ គងតែវាត្រូវការមនុស្សដើម្បីសំរេចកិច្ចការដែរ គឺដើម្បីអោយមនុស្សស្មោះត្រង់របស់ព្រះទាំងប្រុសទាំងស្រីដែលមានការប្តេជ្ញាចិត្តចង់ឃើញផែនការរបស់ព្រះបានបំពេញដល់រូបកាយនិងកូនក្រមុំរបស់ទ្រង់ ដែលជាអ្នកថែរក្សាដ៏យកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការហ្វឹកហាត់ប្រើប្រាស់អំណោយទាននិងជំនាញរបស់គេហើយជាអ្នកដែលនឹងលះបង់ដើម្បីអោយអ្នកដទៃទៀតមានជីវិត ។

ការចែកចាយលទ្ធផលនៃការស្រាវជ្រាវដល់ការដឹកនាំនៃតំបន់អាចធ្វើអោយមានការភ្លឺភ្នែកឡើង ។ វាជួយអោយគេឃើញពីលក្ខណៈដែលព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេចូលទៅក្នុងរូបភាពទាំងមូល ។ នៅពេលដែលគេឃើញការងារដែលនៅសល់នោះពួកគេដឹងថាគេមានចំណែកក្នុងការបង្ហើយកិច្ចការនេះ ដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ព្រមទាំងអ្នកដទៃទៀតផង ។ ព័ត៌មានបូកបញ្ចូលជាមួយនឹង ការបើកសំដែងពីកិច្ចការនិងបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់នោះផ្តល់នូវ " ការត្រាស់អោយហៅធ្វើកិច្ចការ " ដល់ក្រុមជំនុំដើម្បីដឹកនាំទៅដល់ការកាន់កាប់ទឹកដីក្នុងមនុស្សជំនាន់នេះ ។

៨

ការបំផុសនិមិត្ត

ជំរុញទឹកចិត្តរាស្ត្ររបស់ព្រះអោយធ្វើកិច្ចការរបស់ទ្រង់

និមិត្តបង្ហាញពីទិសដៅ

និមិត្តនាំមនុស្សអោយឆ្ពោះទៅមុខ គឺថា៖ វាផ្តល់អោយពួកគេនូវ ទិសដៅ ។ នៅភូមិភាគខ្លះ ខ្លះខាតចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ពីព្រោះក្រុមជំនុំតំបន់នៅទីតាំងទាំងនោះមិនមាននិមិត្ត ។

ចុះតើមនុស្សអាចខំឆ្ពោះទៅរកការដែលគេមើលមិនឃើញយ៉ាងដូចម្តេច រឺក៏មើលឃើញត្រឹមតែ គោលដៅមិនច្បាស់លាស់ដែលត្រូវសំរេចបាននៅពេលអណាគតរឺអី? ហាក់បីដូចជាបឺមបញ្ចាំង ភ្លើងសំរាប់នាំផ្លូវនាវាដែរ ឯនិមិត្តជួយដល់យើងអោយនៅតែសំលឹងមើលត្រង់ទៅឯគោលដៅជានិច្ច ។ យើងមិនអាចធ្វើចលនាទៅកាន់ទីដែលយើងមិនអាចមើលឃើញបានទេ ។ ប៉ុន្តែបើសិនជាយើងនៅតែ ផ្ទុះមើលទៅឯគោលដៅ នោះផ្លូវរបស់យើងនឹងបានត្រង់ ។

និមិត្តជំរុញនូវការលើកទឹកចិត្ត

បញ្ហាមួយដែលធំជាងគេបំផុតនៅក្នុងក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះគឺធ្វើមធ្យមពីការដែលមិនបានយល់ដឹង ពីគោលបំណងពិតប្រាកដនៃក្រុមជំនុំរបស់ខ្លួន ។ រូបកាយនៃព្រះទោរទន់ទៅរកការងោត ងាយ ។ ហាក់បីដូចជាច្រើមគ្មានអ្នកគង្វាល ដោយសារតែឧបសគ្គបន្តិចបន្តួចនោះធ្វើអោយ

ប្រជារាស្ត្ររបស់ផងព្រះបាត់បង់នូវជំហាននៃក្តីជំនឿក្នុងការសំឡឹងទៅរកគោលដៅ ដែលគេត្រូវ ការពិគ័និតនៃ "អ" ។ ការបំផុសនិមិត្តនាំក្រុមជំនុំអោយត្រលប់ទៅរក ការយល់ដឹងសារជាថ្មីវិញអំពីគោល បំណងរបស់ខ្លួន ហើយបន្ទាប់មកក៏ធ្វើការទទួលខុសត្រូវលើក្រុមជំនុំតំបន់អោយឆ្ពោះទៅរកគោលបំណងវិញ ។

អ្នកជឿទាំងឡាយ ត្រូវតែរំលឹកអោយបានទៀងទាត់អំពីបំណងសំខាន់របស់ព្រះ ថាជាគោលបំណងរបស់យើង គឺថា៖ ត្រូវធ្វើ ជាឧបករណ៍សំរាប់ផ្សះផ្សារជាតិសាសន៍ទាំងអស់ទៅនឹងព្រះជាម្ចាស់ ។ និមិត្តត្រូវបានគេបំផុសបំផុសហើយបំផុសបំផុស ឡើង វិញទៀត ។ វិធីផ្សេងៗដើម្បីសំរេចការនេះ គឺតាមរយះការអធិប្បាយនិងការបង្រៀន អំពីគោលបំណងរបស់ក្រុមជំនុំ និង សណ្ឋាននៃកិច្ចការមហាបេសកកម្ម រឺក៏ដោយពិភាក្សាពិគ័និតនៃ "អ" និងដោយសួរសុំនូវដឹងចម្រើនថា "តើព្រះទ្រង់ សព្វហឫព្រះទ័យធ្វើអ្វី?"

និមិត្តនិងសេចក្តីជំនឿ

បំណងព្រះហឫទ័យដ៏ជាក់ច្បាស់របស់ព្រះគឺចង់អោយមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងកុលសម្ព័ន្ធនិងមនុស្សជាតិ ។ ប៉ុន្តែមនុស្ស

មួយចំនួនឆ្លើយតបដោយចិត្តសង្ស័យក្នុងការសំរេចគោលដៅនេះដោយសំអាងថា: “យើងជាមនុស្សតូចទាបហើយក្រីក្រណាស់ យើង គ្មានសមត្ថភាពរួមចំណែកក្នុងកិច្ចការនេះបានទេ ហើយវាមិនអាចធ្វើទៅរួចបានឡើយ” តើព្រះទ្រង់ត្រាស់ហៅយើង អោយធ្វើកិច្ចការដែលយើងមិនអាចធ្វើកើតឡើយ? តើព្រះទ្រង់ហៅយើងអោយធ្វើកិច្ចការ ដោយមិនបានបំពាក់បំប៉នយើងអី? បើសិនជាដូច្នោះមែន តើមានបាត់អ្វីទៅ? នោះគឺសេចក្តីជំនឿ!

ក្នុងព្រះគម្ពីរហេព្រើរ ១១:៦ យើងបានអានថា “តែបើឥតមានសេចក្តីជំនឿទេនោះមិនអាចនឹងគាប់ដល់ព្រះ ហឫ ទ័យព្រះបានឡើយ” នៅក្នុងជំពូកដដែល យើងអានពី វិរបុរសដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួនក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ដែលមានជំនឿ លើ កិច្ចការដែលព្រះត្រាស់ហៅអោយធ្វើ ហើយគេប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីជំនឿនោះដែរ ដែល “ដោយសារសេចក្តីជំនឿ នោះគេបានឈ្នះនគរដទៃ បានសំរេចការសុច្ឆរិត បានទទួលសេចក្តីសន្យា” (ហេប្រើ ១១:៣៣) ។ ព្រះផ្តល់និមិត្តមួយដល់ យើង ។ ជំនឿមានសារៈ សំខាន់ដើម្បីអោយយើងធ្វើអោយបានលើសជាងការដែលយើងគ្រាន់តែ ក្រលេកមើលទៅនិមិត្ត ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំយល់ព្រម” ក៏ប៉ុន្តែតែ ។ “ដើម្បីអោយចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំនៅក្នុងភូមិភាគរបស់អ្នកមានដំនើរ ការ ពិតប្រាកដ អ្នកត្រូវតែឆ្លើយតបទៅនឹងនិមិត្តដោយជំនឿ ។ ” ការឆ្លើយតបដោយជំនឿនឹងបានពរមកពីព្រះ!

តួនាទីរបស់អ្នកនៅក្នុងការបំផុសនិមិត្ត

ដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ តើអ្នកអាចធ្វើអោយកើតមានក្រុមជំនុំឡើងសំរាប់មនុស្ស ជាតិគ្រប់គ្នាក្នុងប្រទេសជាតិរបស់អ្នក បានទេ? ពិតមែនហើយ គឺមិនបានទេ ។ ម្តងទៀត ដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ តើអ្នកអាចធ្វើអោយកើតមានក្រុមជំនុំឡើង សំរាប់មនុស្សជាតិគ្រប់គ្នាក្នុងតំបន់ក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នក បានទេ?

និមិត្តគឺជាថាមពលដែលរក្សាស្ថេរភាពចលនាអោយឆ្ពោះទៅ មុខជានិច្ច ។ ដូច្នោះត្រូវតែរក្សានូវការបំផុសនិមិត្តជានិច្ច ។

គឺពិតជាមិនបានទេ ។ ប៉ុន្តែព្រះអាចជួយអ្នកអោយឈោង ចាប់គោលដៅនិមួយៗទាំងនេះបាន ។ មានកិច្ចការមួយចំនួន ដែលអ្នកអាចធ្វើដើម្បីជំរុញទឹកចិត្ត និងប្រាប់ដល់អ្នកដទៃដើម្បី ធ្វើអោយនិមិត្តរបស់ព្រះត្រលប់ជានិមិត្តរបស់គេរៀងខ្លួន ព្រមទាំងធ្វើការរួមគ្នាជាមួយនឹងពួកគេដើម្បីឆ្ពោះទៅរកការបំពេញនិមិត្តនោះ ។

ទីមួយត្រូវមាននិមិត្ត

ផែនការរបស់ព្រះមិនត្រូវអោយអ្នកមានក្រុមជំនុំនោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវតែបង្កើតសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍វិញ ។ ចូរក្រ លេកមើលទៅទីលានចំរុតទាំងមូល មិនមែនគ្រាន់តែមើលទៅចំរុតមួយផ្នែកតូចរបស់អ្នកដែលឃើញ ថាវាទំលុមច្រូតហើយ នោះទេ ។ ចូរស្វែងរកកិច្ចការដែលព្រះកំពុងតែធ្វើនៅក្នុងភូមិភាគរបស់អ្នក ។ រួចអោយមានចិត្តឆេះឆ្ងល់នៅក្នុងកិច្ចការរបស់ ព្រះ ។ ចាប់ផ្តើមអធិដ្ឋានសំរាប់ទីលានចំរុតទាំងមូល ។ ព្រមទាំងទទួលស្គាល់ថាអ្នកមានចំណែកនៅក្នុងកំលាំងចំរុតរបស់ព្រះ សំរាប់តំបន់របស់អ្នក ។

ទីពីរ ចែកចាយនិមិត្ត

ចែកចាយនូវចិត្តនេះឆ្ងល់របស់អ្នកអំពីនិមិត្តរបស់ព្រះ ។ ជួយអ្នកផ្សេងទៀតក្នុងក្រុមជំនុំរបស់អ្នកអោយគេដឹងថា គេក៏មានចំណែកក្នុងផែនការរបស់ព្រះសំរាប់ពិភពលោកនេះ ។ ហើយកំលាំងទឹកចិត្តពួកគេអោយយល់ពីសារៈសំខាន់នៃការងាររបស់គេ ។ ព្រមទាំងអធិដ្ឋានជាមួយពួកគេសំរាប់ទិវានាថ្ងៃទាំងមូល ។ ឧទាហរណ៍ ដូចជាធូលីបើសិនជាវានៅតែឯង នោះអោយនឹងរលត់ណាស់ តែបើសិនជានៅផ្ទុំគ្នាវិញ នោះកំដៅនឹងកាន់តែខ្លាំងហើយនៅបានយូរ ។ ឯគ្រឹស្ថានក៏បែបនេះដែរ ។

ទីបី ផ្ដើមធ្វើតាមនិមិត្ត

សហការជាមួយគ្រូគង្វាលឯទៀតនៅក្នុងភូមិភាគរបស់អ្នក ។ ចែកចាយនិមិត្ត របស់អ្នកដើម្បីអោយឃើញថា ភូមិភាគទាំងមូលបានបង្កើតសិរស្សសំរាប់សិរីល្អនៃព្រះ ។ អធិដ្ឋានជាមួយពួកគេសំរាប់បំពេញនូវមហាបេសកកម្ម នៅភូមិភាគរបស់អ្នក ។ ធ្វើការជាមួយគ្រូគង្វាលនិងក្រុមជំនុំដែលមានចិត្តគំនិតដូចគ្នាដើម្បីឈោងចាប់ភូមិភាគទាំងមូលរបស់អ្នក ។ ចាប់ផ្ដើមធ្វើការស្រាវជ្រាវដើម្បីរករកទឹកនៃឯងសំរាប់បង្កើតក្រុមជំនុំថ្មី ។ ធ្វើគំរោងការអធិដ្ឋានយ៉ាងជាក់ច្បាស់អំពីកន្លែង និងរបៀបក្នុងការបណ្តុះក្រុមជំនុំថ្មីទាំងនេះ ។ ចាប់ផ្ដើមបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដែលអាចបណ្តុះក្រុមជំនុំទាំងនោះ ។ ផ្តល់កំលាំងដល់អ្នកដឹកនាំថ្មីទាំងនេះដើម្បីអោយបណ្តុះក្រុមជំនុំថ្មីជាច្រើនទៀត ។ ធ្វើការស្រាវជ្រាវ និងអធិដ្ឋានអោយកាន់តែច្រើនថែម ទៀត ។

សេចក្តីបញ្ចប់

ការបំផុសនិមិត្តបង្កើនអោយមានកិរិតនៃការប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះគោលបំណងរបស់ព្រះសំរាប់ក្រុមជំនុំ ។ ប៉ុន្តែនិមិត្តផ្តល់អោយនិងបណ្តាលអោយមានទិសដៅ លើកលែងតែមនុស្សគេបានលឺ បានយល់ហើយមានការផ្លាស់ប្តូរប្រក្រតីចិត្តនូវអ្វីដែលគេអាចទទួលបាន ។ និមិត្តក្នុងព្រះបន្ទូល ត្រូវតែមានការបំផុសឡើងដើម្បី ធ្វើអោយមានការឆេះឆ្ងល់ក្នុងជំនឿ និងធ្វើអោយមានការផ្លាស់ប្តូរខាងក្នុងចិត្តក្នុងជីវិតរបស់មនុស្ស ។ បើសិនជាតំលៃនៃជីវិតមនុស្សជាច្រើន មិនមានការផ្លាស់ប្តូរទេ នោះការផ្លាស់ប្តូរក្នុងលក្ខណៈជាចម្រុះដូចជា ក្នុងឥរិយាបថ ការប្រព្រឹត្ត និងព័ន្ធកិច្ចគ្រាន់តែជាការបង្ហាញអោយគេឃើញ ហើយក្នុងរយៈពេល ខ្លីប៉ុណ្ណោះ ។

និមិត្តត្រូវតែបន្តអោយមានជាស្ថេរភាពចំពោះមុខមនុស្សដើម្បីនាំមកនូវ ការផ្លាស់ប្តូរខាងក្នុងដែលជាលទ្ធផលបង្ហាញអោយឃើញសកម្មភាពខាងក្រៅដែលនាំទៅដល់ចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំតាមព្រះគម្ពីរ ។

៧

ការផ្សាយដំនឹងល្អ

ដែលនាំទៅដល់ការបណ្តុះក្រុមជំនុំ

វាមិនអាចទៅរួចបានទេក្នុងការបណ្តុះក្រុមជំនុំដោយគ្មានការផ្សាយដំនឹងល្អ ប៉ុន្តែការផ្សាយដំនឹងល្អតែមួយមុខគត់ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ។ ចំពោះអ្នកដែលបណ្តុះក្រុមជំនុំ គោលដៅគឺមិនមែនគ្រាន់តែធ្វើអោយមនុស្សដឹងពីដំនឹងល្អ រឺក៏គ្រាន់តែធ្វើការសំរេចចិត្តជាធម្មតាដើម្បីព្រះគ្រីស្ទនោះទេ។ លើសពីនេះទៀត គោលដៅនោះគឺបង្កើតអោយមានសិស្សដែលនឹងមករួមគ្នាដើម្បីថ្វាយបង្គំនិងធ្វើការរីកចំរើនក្នុងចង្កោមនៃរាស្ត្ររបស់ផងព្រះ។ បើសិនជាក្រុមជំនុំគឺជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់របស់ព្រះដើម្បីធ្វើការផ្សាយដំនឹងល្អលើពិភពលោក នោះជានិច្ចកាលការផ្សាយដំនឹងល្អគួរតែបង្កើតអោយមានជាការរីកលូតលាស់ក្រុមជំនុំរឺការបណ្តុះក្រុមជំនុំតំបន់។

ស្ថានទាំង២ត្រូវតែបានឆ្លងកាត់ដើម្បីនាំទៅដល់ការសង្គ្រោះដែលជ្រាតចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំតំបន់ ។ ស្ថានទី១ គឺជា វិជ្ជាអំពីព្រះ ។ ការនេះទាក់ទងទៅនឹងការពិតអំពីព្រះដែលជាមូលដ្ឋាននៃជំនឹងល្អ ។ ១ទៀតជាស្ថាននៃទំនាក់ទំនង ។ វាត្រូវតែ មានការទំនាក់ទំនងដែលជួយដល់មនុស្ស អោយរួមសាមគ្គី ទៅក្នុងការប្រកបគ្នានៃអ្នកជឿទាំងអស់ក្នុងតំបន់ណាមួយ ។ បើសិនជាមនុស្សបានលឺ (បានទទួលការពិតនៃព្រះបន្ទូល) ដោយគ្មានបទពិសោធន៍ជាមួយការទំនាក់ទំនង នោះដំណើរការ នៃការ បង្កើតសិស្សនឹងមិនបានយូរអង្វែងឡើយ ។

គោលការណ៍សំខាន់ៗដែលជួយផ្សារភ្ជាប់ការផ្សាយជំនឹងល្អទៅនឹងការបណ្តុះក្រុមជំនុំ

ជាញឹកញយការផ្សាយជំនឹងល្អតាមរបៀបចាស់នាំមនុស្សអោយទៅដល់ចំណុចមួយនៃការសំរេចចិត្តខ្លួនឯងសំរាប់ព្រះ គ្រីស្ទ ប៉ុន្តែមិនបាននាំពួកគេអោយឆ្លងកាត់ស្ថាននៃការទំនាក់ទំនងទៅក្នុងការប្រកបគ្នានៃអ្នកជឿតាមតំបន់ទេ ។ ដូច្នោះ អ្នក ជឿថ្មី នៅតែមិនបានបណ្តុះបណ្តាលអោយក្លាយជាសិស្ស រឺមិនបានទទួលការជះឥទ្ធិពលពីអ្នកជឿដទៃទៀតឡើយ ។

ក្នុងចំណោមមួយវិទ្យាស្ថាននៃគោលការណ៍ខាងក្រោម អ្នកដឹកនាំក្រុមជំនុំរឺអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំអាចនាំជីវិតមនុស្សបាត់ បង់អោយឆ្លងកាត់ស្ថានទាំង២ ដែលនាំគេអោយបានសង្គ្រោះហើយមានចំណែកយ៉ាងសកម្មក្នុងរូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ។

១.ប្រើប្រាស់និមិត្តនៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំដើម្បីដឹកនាំការឈោងចាប់ដោយជំនឹងល្អ

អស់អ្នកដែលចូលក្នុងការងារផ្សាយជំនឹងល្អ ក្នុងគំនិតរបស់គេត្រូវតែមាន "អ" ។ អ្នកទាំងនោះនាំមនុស្សទៅក្នុង សេចក្តីសង្គ្រោះនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ទាំងបន្តការហ្វឹកហ្វឺនដល់អ្នកជឿថ្មីដើម្បីអោយគេបាត់រឺកំចាត់ និង អាចប្រកបគ្នាជាមួយអ្នកជឿផ្សេងទៀតបាន ។ ដូច្នោះ យុទ្ធសាស្ត្រនៃការផ្សាយជំនឹងល្អគួរតែធ្វើគំរោងការណ៍ សំរាប់បណ្តុះ ក្រុមជំនុំថ្មីៗ ។ ក្រុមផ្សាយជំនឹងល្អ គួរតែទទួលខុសត្រូវចំពោះការងារដែលធ្វើជាមួយក្រុមជំនុំផ្សាយជំនឹងល្អក្នុងតំបន់អោយ អស់ពីសមត្ថភាពដែលពួកគេអាចធ្វើទៅបានដើម្បីបង្កើតបង្កើនអ្នកជឿថ្មីទាំងឡាយ ។ កន្លែងដែលគ្មានក្រុមជំនុំសោះ យុទ្ធសា- ស្ត្រទាំងឡាយគួរតែបានអភិវឌ្ឍដើម្បីចាប់ផ្តើមក្រុមជំនុំថ្មីពីអ្នកជឿដំបូង ។

២.ប្រើប្រាស់ទំនាក់ទំនងធម្មជាតិ

មនុស្សគ្រប់គ្នាមានទំនាក់ទំនងជាមួយមិត្តភ័ក្ត បងប្អូន អ្នករួមការងារ និងអ្នកដទៃទៀតដែលគេស្គាល់ច្បាស់ហើយជា អ្នកដែលគេទាក់ទងយ៉ាងទៀងទាត់ ។ ការទំនាក់ទំនងជាធម្មជាតិនេះផ្តល់អោយនូវសេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិ ។ ជាញឹក ដង ការផ្លាស់ប្តូរជំនឿ "ធ្វើដំណើរ" តាមរយះបណ្តាញទាំងនេះដោយព្រោះថាជំនឹងល្អ ប្រៀបដូចជាចរន្តអគ្គីសនីនៅតាម ផ្លូវដែលមិនសូវមានការរាំងស្ទះទេ ។

ព្រះយេស៊ូទ្រង់ជ្រាបពីទំនាក់ទំនងធម្មជាតិទាំងនេះ ហើយមានសមត្ថភាពឈោងចាប់មិនគ្រាន់តែបុគ្គលម្នាក់ៗប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបណ្តាញទាំងឡាយនៃបុគ្គលទាំងនោះដ៏ល្អប្រសើរផង ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ៩: ៩-១០ ព្រះយេស៊ូមាន បន្ទូល ហៅលោកម៉ាថាយ ហើយបន្ទាប់មកក៏យាងទៅឯផ្ទះរបស់លោកដែលនៅទីនោះ មានបណ្តាញនៃអ្នកយកពន្ធទាំងអស់ បានមកជុំគ្នា ។ បន្ទាប់ ពីព្រះយេស៊ូបានជួបលោកអនទ្រេ ដែលជាអ្នកនេសាទ រំពេចនោះក្រុមនៃអ្នកនេសាទទាំងអស់បាន

ដើរតាមទ្រង់ដែរ (យ៉ូហាន ១: ៤០-៤១) ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូផ្សាយដំនឹងល្អជាមួយមនុស្សម្នាក់ ទ្រង់តែងតែប្រាប់ អោយអ្នកនោះផ្សាយដំនឹងល្អ នេះទៅដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងបណ្តាញរបស់ផងគេ (លូកា ៨:៣៨-៣៩) ។ ដូចគ្នានេះដែរ ព្រះគម្ពីរកិច្ចការគឺពោរពេញទៅ ដោយសាច់រឿងនៃក្រុមគ្រួសារទាំងមូល (កិច្ចការ១១:១៤, ១៦:៣១) និងភូមិទាំងមូល (កិច្ចការ៩:៣៥) បានទទួលជឿ ដល់ព្រះគ្រីស្ទដោយសារតែការផ្លាស់ប្តូរប្រែរបស់មនុស្សតែម្នាក់ ។

៣. តំរូវអោយអ្នកជឿថ្មីធ្វើទីបន្ទាល់ភ្លាមៗ

ជំនឿដែលរកឃើញថ្មីអាចបន្តការរាលដាល ។ ទោះបីជាគ្មានការយល់ដឹងជ្រាលជ្រៅអំពីព្រះក៏ដោយ អ្នកជឿថ្មីៗនឹង មានសេចក្តីអំណរ ក្នុងការចែកចាយទីបន្ទាល់នៃការផ្លាស់ប្តូរប្រែដែលកើតមានឡើងដោយក្តីមោះមុតបំផុត ។ អ្នកដទៃអាចឃើញ ការផ្លាស់ប្តូរភ្លាមបន្ទាប់ពីការទទួលជឿរបស់គាត់ ប្រសើរជាងគេអាចឃើញការផ្លាស់ប្តូរប្រែនេះក្រោយពេលដែលគាត់ឆ្លងកាត់ ស្ថានភាពល្ងុចល្ងាត់បែបជាគ្រីស្ទានហើយ ។

ព្រះគម្ពីរយ៉ូហានជំពូក៤ផ្តល់អោយនូវឧទាហរណ៍ ដ៏ល្អនៃអ្នកជឿដំបូងបំផុតដែលជាទីបន្ទាល់មួយដ៏មានប្រសិទ្ធិភាព ។ នៅពេលដែលស្រ្តីសាសន៍សាម៉ាមានបាប បានជួបជាមួយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ គាត់បានធ្វើទីបន្ទាល់យ៉ាងសាមញ្ញ ប៉ុន្តែស៊ីជម្រៅ ដែលថា: "ចូរមកមើលបុរសម្នាក់ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងរ៉ាវដែលខ្ញុំធ្លាប់បានធ្វើ ។ តើនេះអាចជាព្រះគ្រីស្ទទេ?" ស្រ្តីម្នាក់នេះ មិនអាចឆ្លើយសំនួរដ៏ពិបាកអំពីព្រះបានទេ តែគាត់បានដឹងពីរឿងដែលបានកើតឡើងចំពោះគាត់ ។ ហើយតើនរណាអាចជំទាស់ នឹងគាត់បាន? ព្រោះគាត់និយាយតែពីអ្វីដែលគាត់ធ្លាប់បានបទពិសោធន៍ហើយ ។ ទាំងនេះគឺជាការដែលគាត់ត្រូវដឹងដើម្បីនាំ អ្នក ដទៃទៀតទៅឯព្រះគ្រីស្ទ ។ មនុស្សជាច្រើនប្រញាប់ប្រញាលចេញពីទីក្រុងដើម្បីទៅជួបព្រះយេស៊ូ ។ តើទីបន្ទាល់ដែល ត្រូវធ្វើនឹងមានប្រសិទ្ធិភាពយ៉ាងណា បើសិនជាគាត់ត្រូវរង់ចាំមួយឆ្នាំសិនទើបអាចប្រាប់រឿងគាត់បាន?

៤. ទៅដើម្បី "អ្នកយាមទ្វារ" (អ្នកមានកិត្តិយសក្នុងសង្គមដែលគាំទ្រដំនឹងល្អ)

គ្រប់ទាំងក្រុមមនុស្សរួមទាំងអ្នកខ្លះដែលជះឥទ្ធិពលជាងអ្នកដទៃទៀត ។ នៅពេលដែលការផ្លាស់ប្តូរប្រែកើតឡើងក្នុងក្រុម មួយ ជាធម្មតាអ្នកទាំងនេះហើយដែលជាអ្នកចាប់ផ្តើមអោយមានការផ្លាស់ប្តូរប្រែ រឺយ៉ាងហោចណាស់ក៏បណ្តោយអោយវាកើត ឡើងបានដែរ ។ នៅពេលដែល "អ្នកមានឥទ្ធិពល" ទាំងនេះត្រូវបាននាំមកព្រះគ្រីស្ទដោយជោគជ័យហើយ នោះអ្នកដទៃទៀត នឹងមកតាមក្រោយ ។ យើងហៅអ្នកទាំងនេះថា "អ្នកយាមទ្វារ" ។ ដោយព្រោះតែការជះឥទ្ធិពលរបស់ពួកគេទៅលើក្រុម ហើយដោយសារតែពួកគេហើយគឺជាអ្នកដែលអាចបើកផ្លូវអោយយើងចូលទៅយ៉ាងងាយស្រួលដល់ទាំងក្រុមតែម្តង ។

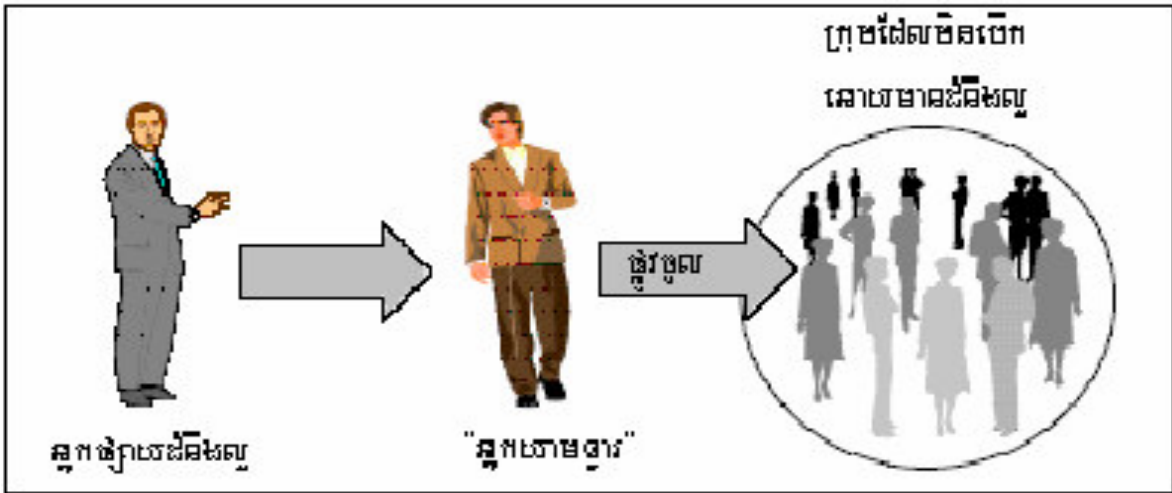
តើនរណាទៅជាអ្នកយាមទ្វារ? ជាអ្នកដែល:

- មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះក្នុងចំណោមដៃគូរបស់គាត់ ។
- បើកអោយមានទំនាក់ទំនងជាមិត្តសំណាញ់ជាមួយអ្នក ។
- បើកចិត្តទទួលដំនឹងល្អ ។

លោកសាវ័កប៊ូលដែលជាអ្នកបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំដ៏ចំណានបានយល់យ៉ាងច្បាស់ពីរឿងនេះ ។ លោកមានសង្ឃឹមយ៉ាងជាក់ក្នុងការយកជោគជ័យលើមនុស្សដែលមានឥទ្ធិពល ។ យល់ដឹងពីឥទ្ធិពលដ៏ខ្លាំងខ្លាដែលមហាក្សត្រមាន (សុភាសិត ១៦: ១៥, ១៩:១២) លោកបានបោះគោលដៅទៅរកពួកគេយ៉ាងច្បាស់ (កិច្ចការ ៩:១៥)! លោកបានប្រកាសដំនឹងល្អដល់លោក ភេសីចដែលជាចៅហ្វាយខេត្ត លោកភេសុស និងព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ា (កិច្ចការ ២៣-២៦) ។ យុទ្ធសាស្ត្របណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំយ៉ាងសាមញ្ញរបស់លោកប៊ូលត្រូវបានបង្រៀនក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយនិងនៅក្នុងផ្ទះនៃ "អ្នកយាមទ្វារ" ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងក្រុងភីលីពអ្នកយាមទ្វារ គីលីឌា (កិច្ចការ ១៦:១១-១៥) នៅក្នុងថែស្យាទ្វារនិចគឺជាយ៉ាសុន (កិច្ចការ ១៧:១-៩) និងនៅក្នុងកូរិនថូសគឺមាន ទីតុស យូស្តុស (កិច្ចការ ១៨:៧) ។ នៅពេលដែលលោកប៊ូលនាំនាមណ្ឌលម្នាក់មកឯព្រះគ្រីស្ទ ជាញយដងអ្នកឯទៀតនឹងមកតាមក្រោយដែរ ។

ឧទាហរណ៍ផ្សេងទៀតអំពី "អ្នកយាមទ្វារ"

- អ្នកយាមគុកក្រុងភីលីព (កិច្ចការ ១៦:៣២-៣៤) ។
- លោកគ្រីសប៊ុស (កិច្ចការ ១៨:៨) ។
- លោកស្តេផាន៉ាស (១កូរិនថូស ១៦:១៥-១៦) ។

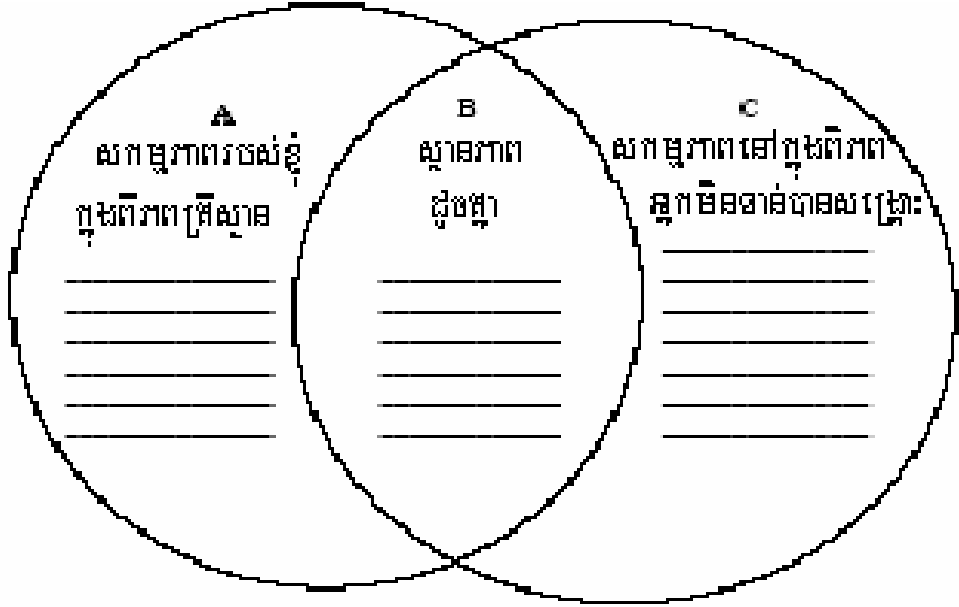
៥. ស្វែងរក "ស្ថានភាពដូចគ្នា"

ជួនកាលយុទ្ធសាស្ត្រ "ស្ថានភាពដូចគ្នា" គឺជាអ្វីដែលយើងត្រូវការដើម្បីចាប់ផ្តើមទំនាក់ទំនងនិងនាំមនុស្សថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ ។ តាមរយៈ "ស្ថានភាពដូចគ្នា" គឺយើងចង់បានន័យថា ជាសកម្មភាពសាមញ្ញទាំងឡាយណាដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នារវាងអ្នកជឿនិងអ្នកមិនជឿ ។ ស្ថានភាពដូចគ្នា អាចត្រូវបានគេប្រើក្នុងគោលបំណងអភិវឌ្ឍនូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា និងភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងនូវដំនឹងល្អ ។

ចូរចំណាយពេលបីបួននាទី ដើម្បីសរសេរអំពីសកម្មភាពនៃស្ថានភាពដូចគ្នាមួយចំនួនដែលទាក់ទងទៅនឹងអាកជីវិត

ជាគ្រឹះស្ថានរបស់អ្នក។ ចូរសរសេរនូវសកម្មភាពទាំងនេះ នៅក្នុងចន្លោះដែលបានផ្តល់អោយ នៅពីក្រោមអក្សរ "A" នៅក្នុង ដ្យាក្រាម នៃ "ស្ថានភាពដូចគ្នា" ។ ជាបន្ទាប់ ចូរសរសេរសកម្មភាពពិតប្រាកដក្នុងថ្ងៃធម្មតាដែលអ្នកមិនអាចធ្វើបានក្នុងភាព ជា គ្រឹះស្ថាន ប៉ុន្តែវាសាមញ្ញសំរាប់ក្រុមមនុស្សមិនទាន់បានសង្រ្គោះនៅឡើងដែលអ្នកកំពុងដាក់គោលដៅ។ ចូរសរសេរចំលើយ ទាំងនេះទៅក្នុងរង្វង់ "C" ដែលបង្ហាញស្រាប់។ ជាចុងក្រោយ នៅក្នុងផ្នែក "B" ចូរសរសេរនូវសកម្មភាពដែលអ្នកយល់ថាគឺ អាចទទួលយកបានសំរាប់អ្នកនិងសំរាប់មនុស្សមិនទាន់បានជឿដែលនៅជុំវិញអ្នកផងដែរ។

៦. ពិចារណាពីការរាំងស្ទះនៃវប្បធម៌

មនុស្សកំរើងអាចឆ្លងកាត់ការរាំងស្ទះនៃវប្បធម៌ណាស់។ មនុស្សអាចធ្វើការសំរេចចិត្តដើរតាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែ ភាគច្រើន គេពិបាកនឹងចូលរួមក្នុងក្រុមជំនុំដែលគេត្រូវដើរឆ្លងស្ថាននៃវប្បធម៌។ ការនេះបង្ហាញនូវភាពរាំងស្ទះពីវប្បធម៌ វិសង្គម។ ពួកគេចូលចិត្តរស់នៅជាមួយមនុស្សដែលមានស្ថានភាពដូចគ្នាដូចជាក្នុងសេដ្ឋកិច្ច ជនជាតិ និង ក្នុងសេដ្ឋកិច្ច។

ក្នុងការបង្កើតក្រុមជំនុំដែលមានប្រសិទ្ធភាពមួយ ចំពោះអ្នកជឿថាមានការស្រុះស្រួលគ្នាជាង បើសិនជាមិនតំរូវ អោយពួកគេឆ្លងកាត់ការរាំងស្ទះដូចខាងលើនេះទេ។ ប៉ុន្តែជាញឹកញយ ក្រុមជំនុំចាស់ៗដែលបានកើតឡើងចង់តែបង្ហាញពី វប្បធម៌ ចំរុះអន្តរជាតិដែលគេមិនស្គាល់ហើយមិនងាយស្រួលនឹងទទួលបាន។ លោកប៊ូលមានបំណងសំរាប់រូលវប្បធម៌របស់ គាត់ដើម្បីកាត់បន្ថយ ឧបសគ្គដែលឈរនៅចន្លោះលោកនិងមនុស្សដែលលោកត្រូវខិតខំឈោងចាប់ (១កូរិនថូស ៩) ។ ការបណ្តុះក្រុមជំនុំគឺជាវិធី ដែលមានប្រសិទ្ធភាពមួយដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍ពីគោលការណ៍ដូចគ្នានេះ។ ក្រុមជំនុំថ្មីគឺ ប្រៀបបានទៅនឹងផង់ស្បែកស្រាថ្មីដែលក្រុមជំនុំនេះអាចមានទំរង់ដូចទៅនឹងវប្បធម៌និងសង្គមរបស់អ្នកជឿថាទាំងនេះ។

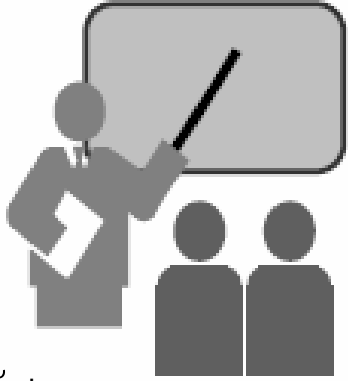
“ ខណៈពេលដែលកំពុងបំរើក្នុងទ័ពអាមេរិក ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្រៀនថា មិនថាកំលាំងទ័ពអាកាស រឺកំលាំង
 កាំភ្លើងធំ ដែលអ្នកនាំយកទៅដល់គោលដៅខ្លាំងយ៉ាងណានោះទេ ទីបំផុតទឹកដីគង់តែបានកាន់កាប់
 ដោយទាហានថ្មីរឿងដែលមានតែកាំភ្លើងដៃប៉ុណ្ណោះ” ។ ការនេះក៏ពិតផងដែរខាងផ្នែកឯវិញ្ញាណ ។
 នៅចុងបំផុត មិនថា កំលាំងផ្សាយដំនឹងល្អ ការប្រកាសតាមវិទ្យុ ការចែកចាយឯកសារដែលអ្នកបានធ្វើ
 ប៉ុណ្ណានោះទេ ប៉ុន្តែជាដំណើរនៃអ្នកបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំ ដែលបំពាក់បំប៉នដោយព្រះបន្ទូលនិងដំនឹងល្អព្រម
 ទាំង ផ្តល់កំលាំងដោយការអធិដ្ឋាន គឺអ្នកទាំងនេះហើយដែលយកជ័យជំនះ និងនាំមនុស្សក្នុងភូមិព្រម
 អ្នកជិតខាង ថ្វាយដល់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទដោយបង្កើតអោយមានការអធិប្បាយដំនឹងល្អ និងការបង្កើតក្រុម
 ជំនុំបន្តទៀត”

លោក រិច កូរីលេ Rich Correll ជាអ្នកបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំអន្តរជាតិ

១០

ការបណ្តុះបណ្តាល

គឺជាផែនការរបស់ព្រះដែលទ្រង់សាងសង់ក្រុមជំនុំឡើងតាមរយៈអ្នកដឹកនាំដែលធ្វើការហ្វឹកហ្វឺនដល់សមាជិក (អេភេសូ ៤:១១-១៣) ។ ការបណ្តុះបណ្តាលច្រើនកំរិតដែលមានប្រយោជន៍គឺជាកត្តាសំខាន់មួយចំពោះចលនានៃ កកត ។ ការហ្វឹកហ្វឺនអ្នកផ្សាយដ៏នឹងល្អ អ្នកដឹកនាំក្រុមកោសិកា អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ និងគ្រូគង្វាលក្នុងរបៀបនៃការធ្វើ ពហុគុណ អាចបង្កើនអោយមានភាពរឹងមាំនិងការរីកចំរើនដល់ក្រុមជំនុំ ។ នៅពេលដែលមនុស្សប្រុសស្រីធម្មតាទទួលនូវជំនាញជាមូលដ្ឋានដែលមានសារៈប្រយោជន៍ទៅប្រើប្រាស់អំណោយទានរបស់គេ នោះចូរច្របូងប្រយ័ត្ន!

បើសិនជាអ្នកចង់អោយការបណ្តុះក្រុមជំនុំមានចលនា អ្នកត្រូវតែបណ្តុះបណ្តាលវាស្រួលរបស់ផងព្រះ ។ គ្រប់ទាំងក្រុមជំនុំគួរតែជាមជ្ឈមណ្ឌលរបស់បណ្តុះបណ្តាល ហើយគ្រប់ទាំងគ្រីស្ទានដែលស្ថិតក្នុងព័ន្ធកិច្ចនិមួយៗគួរតែមានចំនែកក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃអោយធ្វើព័ន្ធកិច្ច ។ ប្រជាវាស្រួលរបស់ព្រះទាំងអស់ត្រូវតែទទួលបាននូវការលើកទឹកចិត្ត ការហ្វឹកហ្វឺន និងការបង្រៀមបង្រួម ។ គឺវាសាមញ្ញបែបហ្នឹងឯង!

ការបណ្តុះបណ្តាលផ្តោតទៅលើជំនាញនៃការធ្វើព័ន្ធកិច្ច

មនុស្សជាច្រើនបានយល់ច្រឡំអំពី ការបណ្តុះបណ្តាលជាមួយ ការបង្រៀន និងការអធិប្បាយ ។ យើងត្រូវតែធ្វើទាំង៣នេះក្នុងព័ន្ធកិច្ច តែយើងគួរតែដឹងយល់ពីភាពខុសប្លែកគ្នា ។

- ✦ ការអធិប្បាយ: ប្រកាសប្រាប់, ថ្លែងប្រាប់ រឺ នាំពាក្យពិសេចក្តីពិតដែលធ្វើអោយអ្នកស្តាប់ផុសចេញជាការប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងគំនិតដើម្បីមានការទទួលខុសត្រូវនិងធ្វើការសំរេចចិត្ត ។
- ✦ ការបង្រៀន: ការផ្តល់, ការផ្ទេរព័ត៌មាន រឺសេចក្តីពិត ដើម្បីអោយអ្នកស្តាប់យល់ពីការពិតក្នុងរបៀបនៃការគិតផ្ទាល់ខ្លួនគេ ។
- ✦ ការបណ្តុះបណ្តាល: ហ្វឹកហ្វឺន អភិវឌ្ឍជំនាញ តាមវិធីដែលមានប្រយោជន៍ ដើម្បីអោយការប្រព្រឹត្តិ និងសកម្មភាពនៃអ្នកហ្វឹកហ្វឺនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ដែលអាចសំរេចការងារពិតប្រាកដណាមួយ ។

ក្រុមជំនុំជាច្រើនអធិប្បាយដោយជំនឿ ហើយបង្រៀនដោយត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែធ្លាក់ចុះខាងការបណ្តុះបណ្តាលប្រជា

រាស្ត្ររបស់ផងព្រះដើម្បីធ្វើព័ន្ធកិច្ច ។ ការបណ្តុះបណ្តាលជាដំនើរការដ៏រស់រវើកមួយហើយវិធីដ៏ល្អបំផុតក្នុងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃគឺបញ្ចូលគេអោយទទួលខុសត្រូវលើព័ន្ធកិច្ច ។ ពួកគេនឹងរៀនបានយ៉ាងច្រើន ពីកិច្ចការដែលគេធ្វើ ។

ខាងក្រោមនេះជាដំនើរការនៃជំហានទាំង៥ដែលជួយអ្នកអោយអភិវឌ្ឍជំនាញពិតប្រាកដមួយ

ជំហាន១: "ខ្ញុំធ្វើ" ធ្វើព័ន្ធកិច្ចជាគំរូដល់អ្នកហ្វឹកហាត់មុនពេលដែលត្រូវការ ។ ឧទាហរណ៍ផ្ទាល់របស់អ្នកជាចំនុចផ្តើមនៃការបណ្តុះបណ្តាល ។ ជាធម្មតាការបណ្តុះបណ្តាលត្រូវធ្លាក់ចុះដោយសារតែខ្វះការធ្វើជាគំរូអំពីជំនាញនោះ ។

ជំហាន២: " ខ្ញុំធ្វើ, អ្នកមើល" ខណៈពេលដែលអ្នកហ្វឹកហាត់ "មើល" ក្នុងជំហាន១គឺមិនសូវមានសកម្មភាពទេ ជាសកម្មភាពតែម្ខាង ។ តែក្នុងជំហាននេះវិញ យើងមានភាពរស់រវើក ជាសកម្មភាពអន្តរកម្មទាំងសងខាងរវាងអ្នកដឹកនាំនិង អ្នកហ្វឹកហាត់ ។ អ្នកហ្វឹកហាត់ដឹងថា គាត់កំពុងតែត្រូវបានគេបណ្តុះបណ្តាលហើយកំពុងតែ ក្រេបជញ្ជាក់យកគ្រប់អ្វីៗ ដែលគាត់អាចរៀនបានតាមការសង្កេតមើលព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នក ។ ការពន្យល់ពីសកម្មភាពរបស់អ្នកគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ។ ប្រាប់ដល់អ្នកហ្វឹកហាត់នូវកិច្ចការដែលអ្នកធ្វើហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើវាតាមរបៀបនេះ ។

ជំហាន៣: "យើងធ្វើជាមួយគ្នា" ជំហាននេះប្រៀបដូចជាកូនក្មេងកំពុងតែរៀនជិះកង់ដោយមានឪពុកម្តាយចាំជួយទប់ពីក្រោយពេលដែលចាំបាច់ ។ វត្តមានរបស់អ្នកអាចធ្វើអោយអ្នកហ្វឹកហាត់មានទំនុកចិត្ត ហើយអ្នកអាចជួយគេបើសិនជាមានបញ្ហា តែគាត់ក៏ត្រូវតែធ្វើការសាកល្បងនូវកិច្ចការដែលគាត់រៀនពីអ្នកដែរ ។

ជំហាន៤: "អ្នកធ្វើ, ខ្ញុំមើល" សង្កេតមើលអ្នកហ្វឹកហាត់ដោយមិនចាំបាច់ជ្រៀតជ្រែក ។ បណ្តោយអោយគាត់ធ្វើរហូតបានជោគជ័យរឹបរាជ័យ បន្ទាប់ពីសកម្មភាពរួចមកជាសំងាត់សូមពន្យល់ពីភាពខ្លាំងនិងលក្ខណៈខ្លះខាតដោយត្រង់ៗតាមការ ដែលអ្នកបានសង្កេត ។ វាជាប្រការសំខាន់ដែលយើងពន្យល់ប្រាប់គេទាំងផលវិជ្ជមាននិងផលអវិជ្ជមាន ប៉ុន្តែពេលណាអាចទៅរួចសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើផលវិជ្ជមាន ។

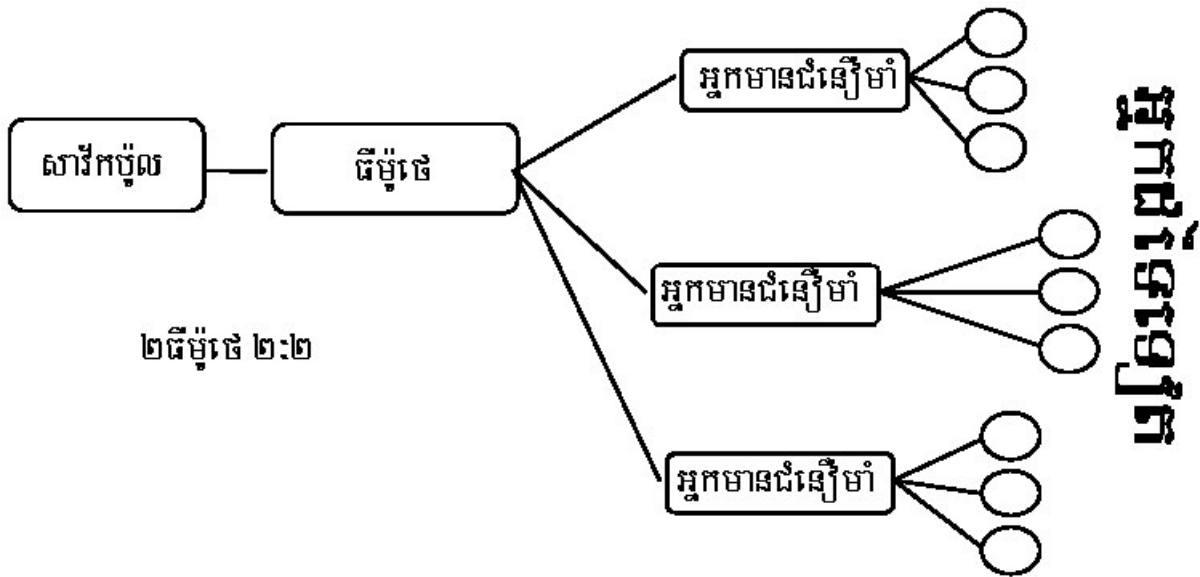
ជំហាន៥: "អ្នកធ្វើ" នៅពេលណាដែលអ្នកគិតថាអ្នកដឹកនាំធ្វើបានរួចរាល់ហើយ ចូរផ្ទេរកិច្ចការអោយគាត់ទាំងស្រុងតែម្តង ។ តែកុំរហ័សពេក ប៉ុន្តែជាធម្មតាបែរជាចាំយូរពេកទៅវិញ ហើយធ្វើអោយហ្វឹកហាត់ទៅជា ខ្សោយដោយយើងនៅតែបន្តរត់មាននៅទីនោះ ។ លើកទឹកចិត្តដល់ដៃគូការងារទាំងនេះអោយចាប់ផ្តើមបណ្តុះបណ្តាលអ្នកផ្សេងទៀតក្នុងជំនាញព័ន្ធកិច្ចផ្សេងៗ ។

ការបណ្តុះបណ្តាលគួរតែមានការបង្កើតឡើងបន្ត

ចលនានៃការបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំគំរូអោយមានវិធីសាស្ត្រនិងទ្រឹស្តីបណ្តុះបណ្តាលដែលអោយទៅបង្រៀនបន្តដល់អ្នកដទៃទៀត ។ លោកសាវ័កប៊ូលសឿមថា ការបណ្តុះបណ្តាល/ការហ្វឹកហ្វឺនរបស់លោកចំពោះធីម៉ូថេនីងបន្តរហូតដល់៤ជំនាន់ ។ គឺចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងសាវ័កប៊ូលដែលនៅតែបន្តការបង្រៀនចេញពីចិត្តរបស់គាត់ (២ធីម៉ូថេ ២: ២) ។ លោក

ដើម្បីថែទាំបំប៉នបង្រៀនដល់មនុស្សដែល "អាចបង្រៀនអ្នកដទៃទៀតបាន" ។ គំរូទាំង៤តំននេះគឺជារបៀបនៃយុទ្ធសាស្ត្រមួយ ដើម្បីធ្វើគំរោងការបណ្តុះបណ្តាល ។ តម្រូវការដ៏សាមញ្ញនេះគឺថាអ្នកដទៃអាចបន្តអោយគ្នា ដោយមិនបាច់ប្រើសម្ភារៈ ថ្លៃៗ ចំនេះដឹងខ្ពង់ខ្ពស់ រឺក៏ការអប់រំជាផ្លូវការទេ ។

គោលការណ៍នៃការធ្វើពហុគុណនេះអាចប្រើទៅលើជីវិតនៃក្រុមជំនុំគ្រប់កំរិត ។ អ្នកដឹកនាំក្រុមតូចបណ្តុះបណ្តាល ដល់កូនក្រុមអោយដឹកនាំក្រុមថ្មី ។ អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំធ្វើការកត់សំគាល់ និងថែទាំគាំទ្រជំនាញនៃការធ្វើព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នកជឿ ថ្មីដែលទទួលបានការបង្រៀនបន្ទាប់ទៀតពីការដឹកនាំក្នុងក្រុមជំនុំ ។ គ្រូគង្វាលបណ្តុះបណ្តាលដល់សមាជិកអោយក្លាយជាគ្រូ គង្វាលនៃព័ន្ធកិច្ច រឺក៏សាខាក្រុមជំនុំ ។

ធ្វើអោយការបណ្តុះបណ្តាលងាយស្រួលដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា

គឺជាការងាររបស់ក្រុមជំនុំដែលត្រូវបណ្តុះបណ្តាលអ្នកកិច្ចការដើម្បីបំពេញមហាបេសកកម្ម ។ នៅពេលដែលមនុស្ស គេគិតដល់ការបណ្តុះបណ្តាលព័ន្ធកិច្ច ជាធម្មតាពួកគេគិតដល់ សិក្ខាសាលា និងសាលាគម្ពីរ រឺក៏កម្មវិធីដែលមានទីតាំងពិត ប្រាកដ ។ រឿងនេះគួរអោយសោកស្តាយណាស់ ដោយកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលខ្លះៗដែលមានប្រសិទ្ធិភាពក្នុងពិភពលោកភាគ ច្រើន មិនមានទីតាំងច្បាស់លាស់ និងយកក្រុមជំនុំជាមូលដ្ឋាន ។ ចូរគិតថាបើសិនជាអ្នកធ្វើកិច្ចការក្រុមជំនុំ ចេញទៅទទួល ការបណ្តុះបណ្តាលនៅសាលាដ៏ឆ្ងាយមួយ នោះវាអាចបង្អាក់ចលនាបណ្តុះក្រុមជំនុំបាន ។ ម៉្យាងវិញទៀត នៅពេលដែលក្រុម ជំនុំតំបន់មានការទទួលខុសត្រូវខ្លាំង ទៅលើការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកធ្វើការងារ ពេលនោះការបណ្តុះបណ្តាលនិងមានឡើង សំរាប់មនុស្សជាច្រើន ។

ការបណ្តុះបណ្តាលរួមបញ្ចូលទាំងការប្រៀនប្រដៅ

ជាមូលដ្ឋានការប្រៀនប្រដៅគឺជាទំនាក់ទំនងដែលមានគោលបំណងច្បាស់លាស់មួយដែលមនុស្សណាម្នាក់ចេះរឺក៏មាន របស់អ្វីមួយផ្តល់ទៅអោយមនុស្សម្នាក់ទៀតក្នុងពេលបង្រៀន ព្រមទាំងផ្តល់លទ្ធផលក្នុងការលូតលាស់ និងការអភិវឌ្ឍន៍ ។

ការបណ្តុះបណ្តាលគួរតែធ្វើឡើងដោយមានទំនាក់ទំនងក្នុងរយៈពេលយូររវាងអ្នកប្រៀនប្រដៅ និងអ្នកហ្វឹកហាត់ ។ អ្នកប្រៀនប្រដៅសង្កេតមើលក្នុងកិច្ចការរបស់អ្នកហ្វឹកហាត់ ទាំងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តនិងអធិដ្ឋានអោយព្រមទាំង វាយតម្លៃលទ្ធផលដែលទទួលបានដោយផ្តល់ជាដំបូន្មាននិងការកែលម្អ ។ អ្នកប្រៀនប្រដៅមិនមែនជាអ្នកប្រាជ្ញមានកិត្តិយសដែលចាំតែផ្តល់អោយនូវការបង្រៀនវិនិច្ឆ័យស្បែករោងនោះទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញគាត់ជាមិត្តសំលាញម្នាក់ ដែលទៅសួរសុខទុក្ខដល់អ្នកហ្វឹកហាត់ក្នុងកិច្ចការងារដើម្បីសង្កេតមើលសកម្មភាពរបស់ពួកគេ អធិដ្ឋានអោយគេ លើកទឹកចិត្តគេ ព្រមទាំងជួយដល់គេទៀតផង ។ ការស្ថាបស្ថង់របស់អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំដែលមានចំណែកក្នុងកម្មវិធី បណ្តុះ បណ្តាលជាផ្លូវការបង្ហាញថា ចេញពីអត្ថប្រយោជន៍ទាំងអស់នៃកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ការសាកសួរសុខទុក្ខ (ការប្រៀនប្រដៅ) ត្រូវបានផ្តល់តម្លៃអោយខ្ពស់ជាងគេបំផុតក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ហើយក៏ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាងការបង្រៀននិងជំនួយខាងផ្នែកថវិការ ។

ការប្រៀនប្រដៅរួមបញ្ចូលទាំង៖

- ❖ មានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សជាជាងគ្រប់គ្រងគេ ។
- ❖ ហ្វឹកហ្វឺនមនុស្សជាជាងត្រួតពិនិត្យលើគេ ។
- ❖ ផ្តល់អោយមនុស្សជាជាងទាញយកតម្លៃការពិគេ ។
- ❖ លើកទឹកចិត្តដល់មនុស្សជាជាង រិះគុណគេ ។
- ❖ ដាស់តឿនមនុស្សជាជាងបង្ខំគេ
- ❖ បញ្ជូនបញ្ចូលដល់មនុស្សជាជាងបញ្ហាគេ ។
- ❖ បណ្តុះបណ្តាលមនុស្សជាជាងបង្រៀនទ្រឹស្តីដល់គេ ។

ការស្ថាបស្ថង់របស់អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំដែលមានចំណែកក្នុងកម្មវិធី បណ្តុះ បណ្តាលជាផ្លូវការបង្ហាញថា ចេញពីអត្ថប្រយោជន៍ ទាំងអស់នៃកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ការសាកសួរសុខទុក្ខ (ការប្រៀនប្រដៅ) ត្រូវបានផ្តល់តម្លៃអោយខ្ពស់ជាងគេបំផុត ក្នុងគ្រប់សកម្មភាពទាំងអស់ ហើយក៏ផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ជាងការបង្រៀននិងជំនួយខាងផ្នែកថវិការ ។

ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ

ដើម្បីអោយការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទីកើតឡើង ក្រុមជំនុំថ្មីៗត្រូវតែបណ្តុះអោយមានឡើងគ្រប់ទីកន្លែង! ត្រូវតែមានអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំទាំងអស់នោះ ដូច្នោះការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំត្រូវតែជាកត្តាសំខាន់ ។ ប៉ុន្តែការបណ្តុះក្រុមជំនុំមិនមែន

“កើតឡើងដោយឯងៗទេ” វាត្រូវការ ការងារនិងការអធិដ្ឋានដែលហ្មត់ចត់ដើម្បីជំរុញ ទឹកចិត្តអោយក្រុមជំនុំតាម តំបន់ចាត់មនុស្សអោយទៅធ្វើការបណ្តុះបណ្តាល រៀបចំសម្ភារៈបណ្តុះបណ្តាលហ្វឹកហ្វឺន និង ផ្តល់ដំបូន្មាន ដល់អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំថ្មី ។ នៅពេលដែលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ ចូលទៅក្នុងទីលានចំរូត ជាធម្មតាពួក គេគ្រួសត្រាយប្រឈមមុខលើទឹកដី ខ្លាំងសត្រូវ ដើម្បីព្រលឹងមនុស្ស (២កូរិនថូស ៤:៤, កូលុស ១:១៣) ។ អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំត្រូវធ្វើជាអ្នកផ្សាយដំនឹងល្អដែលមានសមត្ថភាព ជាអ្នកដឹកនាំក្រុមតូចដ៏ល្អក៏ដូចជានាព្យាបាលដល់សិស្សទាំងឡាយដែលទើបនឹងជឿថ្មី ។ លើសពីនេះ ទៀតសង្គ្រាមខាងឯវិញ្ញាណ ដែលជាផ្នែកមួយដែលជៀសមិនរួចក្នុងបទ ពិសោធន៍នៃការ

បណ្តុះក្រុមជំនុំតំរូវអោយមាន ការរៀបចំយ៉ាងត្រឹមត្រូវខាងវិញ្ញាណដើម្បីអោយអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ ទទួលបានជោគជ័យ ។

មានអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំជាច្រើនចាប់ផ្តើមព័ន្ធកិច្ចរបស់គេដោយគ្មានជំនាញអស់ទាំងនេះទេ ។ វិធីល្អបំផុតក្នុងការ ទទួលយកជំនាញនេះគឺតាមរយៈ បទពិសោធន៍ ការព្យាយាម និងកំហុស ព្រមទាំងការបណ្តុះបណ្តាលដោយមានការផ្តល់ ដំបូន្មានយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។ តាមវិធីនេះអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំនឹងរៀន អ្វីដែលត្រូវធ្វើ របៀបដែលត្រូវធ្វើ ព្រមទាំងអ្វីដែល ត្រូវ បង្រៀនដែលក្រុមជំនុំមួយនឹងកើតឡើង ។

ទ្រង់ទ្រាយនៃការហ្វឹកហ្វឺនអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំដោយជោគជ័យ

ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំមិនមែនគ្រាន់តែបង្រៀនត្រឹមតែព័ត៌មានប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏ត្រូវការជំនាញ ដែលមានប្រយោជន៍ដែលអាចបង្កើតក្រុមជំនុំបាន ។ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំដែលទទួលបានជោគជ័យ នោះគឺ:

មានការបង្កើតឡើងជាបន្តបន្ទាប់

ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ ត្រូវតែធ្វើឡើងតាមរបៀបមួយងាយស្រួលក្នុងការបង្កើតឡើងជាបន្តទៀត នៃអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំជំនាន់ទី២និងទី៣ ។ វិធីសាស្ត្រនៃការបង្រៀននិងសម្ភារៈដែលត្រូវប្រើគួរតែត្រូវបានគេរៀបចំឡើង ជាស្រេច ដើម្បីអោយគេទាំងនោះអាចយកទៅធ្វើការបង្រៀនឡើងវិញដល់អ្នកដទៃទៀតតាមទំរង់ដដែល ។ អ្នកបណ្តុះ ក្រុមជំនុំប្រាថ្នាចង់បង្រៀនអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំដទៃទៀតក្នុងវិធីដដែល ដែលជារបៀបដែលពួកគេបានរៀន ។

សមហេតុសមផល

ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំដែលត្រូវស្ថានភាព គឺមើលឃើញពីតំរូវការនៃអ្នកហ្វឹកហ្វឺននៅក្នុងស្ថានភាព របស់ពួកគេ ។ ការបង្រៀនគួរតែបញ្ជាក់ពីផលវិបាកជាមូលដ្ឋានដូចជា ឧបសគ្គនិងបញ្ហាដែលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំនឹងជួបប្រទះ ។

ពិតជាក់ស្តែង

ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំត្រូវតែអោយមានលក្ខណៈពិតជាក់ស្តែងនិងជំនាញច្បាស់លាស់ដោយស្របទៅ តាមតំរូវការនៃជីវភាពពិតៗនៃព័ន្ធកិច្ច ។ ព័ន្ធកិច្ចគឺបង្ហាញពីទីតាំងជាចំបងសំរាប់ការដឹកនាំ មិនមែនការអប់រំទេ ។

កាតាលិក (ដែលជួយជំរុញអោយមានភាពប្រសើរឡើង)

កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលមួយមិនអាចហ្វឹកហ្វឺនអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំអោយបានពេញលេញនោះទេ ។ ប៉ុន្តែវាអាចផ្តល់ អោយនូវនិមិត្ត ធនធាន បង្ហាញពីជោគជ័យ លើកទឹកចិត្តក្នុងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការណ៍ និងធ្វើអោយមានការចាប់ផ្តើម ឡើង ។ នៅថ្ងៃអនាគតការបណ្តុះបណ្តាលផ្សេងទៀតខាងទេវសាស្ត្រវិទ្យា និងស្ថានភាពជាក់ស្តែងនឹងជាតំរូវការដល់អស់អ្នក ដែលដឹកនាំក្រុមថ្មី ដែលជាកត្តាខាងក្រៅនៃការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំដែលមានជំនាញ ។

លទ្ធផល-បង្ហាញអោយឃើញ

គ្រប់ការបណ្តុះបណ្តាលទាំងអស់មានគោលដៅនៃការប្តូរសកម្មភាពនៅក្នុងជីវិតនៃអ្នកហ្វឹកហ្វឺន ។ ចំនេះដឹងអំពី

ការបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំមិនមែនជាគោលដៅទេ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ចំនេះដឹងលើការអភិវឌ្ឍន៍ដ៏ល្អមួយនៃគោលការណ៍ ទាំងស្រុងអំពីរបៀបនៃការបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំនៅតែមានតំរូវការ ។ ជាងនេះទៀត ការផ្លាស់ប្តូរក្នុងការយល់ឃើញ និងសកម្ម ភាពព័ន្ធកិច្ច គឺអាចរកឃើញបាន ។ អ្នកហ្វឹកហាត់ត្រូវតែបានគេជួយអោយធ្វើការតាមរយៈដំនើរការនៃការស្រាវជ្រាវ ការផ្តើមគំនិត និងការអនុវត្តដោយមានប្រសិទ្ធិភាព ចំពោះអត្ថប្រយោជន៍ ការយល់ឃើញ សកម្មភាពនិងជំនឿ របស់គាត់ ។

ខុសគ្នាពីសិក្ខាសាលា និងកម្មវិធីសិក្សាសាលាព្រះគម្ពីរភាគច្រើន ដោយការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះបណ្តាលក្រុមជំនុំផ្តោត ទៅលើកិច្ចការនៅក្នុងទីវាលជាជាង ។ ជោគជ័យដែលទទួលបានមិនអាស្រ័យទៅលើអ្វីដែលសិស្សបានរៀននោះទេ តែដោយ សារតែអ្វីដែលសិស្សបានបន្តចែកចាយ ។ ដោយហេតុនៃការបណ្តុះបណ្តាលនេះ ជាលទ្ធផល តើមានក្រុមជំនុំថ្មីកើតឡើងដែរ រឺទេ? តើក្នុងក្រុមជំនុំមានសមាជិកចូលរួមថ្វាយបង្គំប៉ុន្មាននាក់ហើយ?

១១

ចលនាប្រមូលផ្តុំ

ក្រុមជំនុំទាំងអស់នាំដំនឹងល្អដល់ពិភពលោកទាំងមូល!

សំរែកក្នុងពេលសង្គ្រាមគឺទាមទារអោយប្រមូលផ្តុំ ។ ពាក្យថា "ប្រមូលផ្តុំ" ជាធម្មតាមានន័យថា កែនមនុស្សអោយ ត្រៀមខ្លួននិងចូលរួមនៅកន្លែងដែលគេអាចជួយដោះស្រាយបញ្ហាណាមួយយ៉ាង ខ្លាំងខ្លា ។

នៅពេលដែលក្រុមជំនុំខិតខំក្នុងការលូតលាស់ គោលដៅអស់កល្បជានិច្ច នៃមនុស្សរាប់លាននាក់នេះហើយ ដែលជាមូលហេតុ ។ អ្នកបង្រួបបង្រួមប្រមើល ឃើញថាការរីកចំរើនរបស់ក្រុមជំនុំដែលពិតប្រាកដនោះ ត្រូវប្រឈមមុខនឹង ចំបាំងខាងឯវិញ្ញាណ ។ ទាហានដែលមានភាពឧស្សាហ៍ព្យាយាមគេស្រែកឡើង ដើម្បីអោយមានការប្រមូលផ្តុំ ។

នៅពេលដែលរូបកាយទាំងមូល របស់ព្រះគ្រីស្ទផ្តុំគ្នាជាស្រេចដើម្បី ធ្វើទីបន្ទាល់សំរាប់ព្រះគ្រីស្ទ នោះ ព្រះនឹងធ្វើអោយក្រុមជំនុំចំរើន ឡើង ឈ្មោះទៅរកគោលដៅនៃ ការបង្កើតសិស្ស ។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជឿត្រូវតែរូបរួមគ្នា?

- ❑ ព្រះយេស៊ូអធិដ្ឋានថា អ្នកដែលដើរតាមទ្រង់ត្រូវតែរូបរួមគ្នា (យ៉ូហាន ១៧) ។
- ❑ ទ្រង់បានបង្កើតក្រុមជំនុំឡើងអោយ ធ្វើកិច្ចការរួមគ្នាជារូបកាយតែមួយ (១កូរិនថូស ១២, រ៉ូម ១២) ។

ជាធម្មតាចលនានៃការប្រមូលផ្តុំមិនមែនគ្រាន់តែជាគំនិតល្អមួយនោះទេ លើសនេះទៅទៀតវាសំខាន់ណាស់ ។ គ្មានផ្នែកណាមួយនៃរូបរាងកាយអាចធ្វើសង្គ្រាមខាងឯវិញ្ញាណតែឯកឯងនោះទេ ។ ក្រុមជំនុំធ្វើការងារបានប្រសើរខ្លាំង ណាស់នៅពេលដែលគ្រប់ផ្នែកត្រូវបានប្រមូលផ្តុំឆ្ពោះទៅកាន់ការសំរេចគោលដៅ ។ បើមិនមានលក្ខណៈនៃចលនាប្រមូល ផ្តុំបែបនេះទេ ក្រុមជំនុំច្បាំងចេញទៅពីចំនុចមួយដែលមានភាពកំសោយ ដោយមិនបានប្រើអោយអស់គ្រប់ទាំងសមាជិក ដូចដែលព្រះសព្វព្រះហឫទ័យនោះទេ ។

ចលនាប្រមូលផ្តុំផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើមនុស្សនិងធនធាន

មនុស្សត្រូវតែមាននិមិត្តរួមតែមួយ ។ តើអោយមនុស្សធ្វើការជាមួយគ្នាដូចម្តេចកើតបើគេមិនបានព្យាយាមសំរេច នូវគោលដៅតែមួយស្របគ្នាផង? បើគ្មាននិមិត្ត តើអោយមនុស្សរូបរួមគ្នាដើម្បីអ្វីទៅ? ចលនានៃការប្រមូលផ្តុំ មិនអាចទៅ រួចទេបើគ្មាននិមិត្តរួមតែមួយ ។ និមិត្តរួមតែមួយធ្វើអោយមានការផ្តោតអារម្មណ៍ ទៅលើចលនាប្រមូលផ្តុំ ។ ឯនិមិត្តនេះគឺ មកតែពីព្រះប៉ុណ្ណោះ គឺថាចំពោះនិមិត្តមួយមកពីព្រះជាម្ចាស់អាចនាំអោយមនុស្សរូបរួមគ្នាដើម្បីទប់ទល់សង្គ្រាមវិញ្ញាណ ។

ការអធិដ្ឋានទទួលបានសម្រេចដឹងថា "តើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យចង់ធ្វើអ្វី?" គឺទំនងជាវិធីដែលអាចជួយដល់យើងយ៉ាងប្រសើរ ជាងគេក្នុងការបំផុសនិមិត្តឆ្ពោះទៅរកចលនាប្រមូលផ្តុំ ។

មនុស្សត្រូវតែទទួលបាននូវការបណ្តុះបណ្តាល ។ ការបណ្តុះបណ្តាលត្រូវតែធ្វើទៅតាមនិមិត្ត ។ គ្រប់ផ្នែកនៃរូបរាង កាយត្រូវតែដឹងពីតួនាទីរបស់ពួកគេ និងអំណោយទាននិមួយៗដែលបានបង្ហាញអោយឃើញ ។ ក្នុងលក្ខណៈនេះ សមាជិកទាំង អស់នៃរូបរាងកាយត្រូវចូលរួមក្នុងកិច្ចការហើយសំរេចតាមគោលដៅ ។

មនុស្សត្រូវតែបញ្ចេញអស់ពី សមត្ថភាពនូវធនធាន របស់ខ្លួន ។ នៅពេលដែលគេខ្វះខាតធនធានក្នុងការ ធ្វើកិច្ច ការដែលព្រះបានត្រាស់ហៅអោយធ្វើ ពួកគេនឹងគ្មានការរួម រួមទេ ។ ឯធនធាននោះមានដូចជា ថវិការ ឧបករណ៍ ឯកសារ សិក្សា ជំនាញ ។ល។ ដើម្បីអោយចលនានៃ កកតមានការ កើតឡើងប្រភេទនៃធនធានបែបនេះហើយដែលគេត្រូវការ ។

ការបំពេញមហាបេសកកម្មនៅក្នុងប្រទេស ជាតិមួយគួរតែត្រូវបានគេធ្វើឡើងជាចំបង ជាមួយនឹងធនធានព្រមទាំងការផ្តើមគំនិត នៃអ្នកមានជំនឿក្នុងប្រទេសនោះ ។

ប៉ុន្តែ ការបំពេញមហាបេសកកម្មនៅក្នុងប្រទេសជាតិមួយគួរតែត្រូវបានគេធ្វើឡើងជាចំបងជាមួយនឹងធនធានព្រមទាំង ចាប់ផ្តើមជាមួយអ្នកមានជំនឿក្នុងប្រទេសនោះ ។ ការផ្តល់អោយនូវធនធានទាំងនេះ គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេចក្តីពិត ដែល ចេញពីបេះដូងនៃប្រជាពលរដ្ឋរបស់ផងព្រះផ្ទាល់ ធ្វើការបរិចាកយ៉ាងមានតំលៃសំរាប់កិច្ចការដ៏នឹងល្អ ។ ដង្ហាយនិងយំព្យាបូជា រស់រវល់គេគួរតែបានប្រើប្រាស់ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ដល់កិច្ចការរបស់ពួកគេដែលបំរើព្រះ ។

ដូចព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា "ពីព្រោះទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកស្ថិតនៅកន្លែងណា នោះចិត្តអ្នកក៏នឹងនៅកន្លែងនោះ ដែរ (ម៉ាថាយ១៦: ២១) ។ នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់ផ្តល់អោយនូវទ្រព្យសម្បត្តិ និងថវិការរបស់ខ្លួនដើម្បីផលប្រយោជន៍ ណា មួយ ក្នុងចិត្តអ្នកនោះនឹងខិតខំស្វិតស្វាតក្នុងភាគហុនរបស់គាត់ ។ បើសិនជាមនុស្សមិនបានផ្តល់ការលះបង់ក្នុងការងារព័ន្ធកិច្ច តំបន់នោះទេ នោះគេក៏គ្មានកំលាំងចិត្តបន្តសំរេចការនោះដែរ ។ ហេតុការមួយដែលកើតឡើងនឹងមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងខ្លា គឺនៅពេលដែលមនុស្សគេសំរេចចិត្តថាកម្មវិធីវិក័ព័ន្ធកិច្ចមួយ នោះជារបស់ផងគេ ហើយថាវាអាចទទួលបានជោគជ័យ រីក បរាជ័យ អាស្រ័យទៅលើកិច្ចការរបស់ផងព្រះ តាមរយះពួកគេផ្ទាល់ ។

ធនធានអាចយកមកពីប្រភពខាងក្រៅ ដូចជា ក្រុមជំនុំ និងភ្នាក់ងារបេសកកម្ម ដើម្បីអោយការងារធ្វើកើតមាន ឡើង ។ ទោះយ៉ាងនេះក្តី បញ្ហានេះគួរតែជាការលើកលែង ហើយក៏មិនមែនជារបៀបមួយសំរាប់ស្វែងរកធនធាន នោះដែរ ។

ឧទាហរណ៍ក្នុងព្រះគម្ពីរពីចលនានៃការប្រមូលផ្តុំ

ដង្ហាយស្នំគ្រចិត្តសំរាប់រោងឧបោសថ

ម៉ូសេបានប្រមូលដង្ហាយពីជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីសាងសង់រោងឧបោសថនៅខណៈពេលដែលប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល មិនមានផ្ទះសំបែងនៅឡើយពេលរស់នៅឯទីរហោស្ថាន (និក្ខមនំ ២៥: ១-៨) ។ ប្រជាជនបានថ្វាយនូវ សត្វពាហនៈ ទ្រព្យ

សម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ហើយសូម្បីតែកំលាំងពលកម្មរបស់ពួកគេ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការត្រាស់ហៅក្នុងចលនា រូបរួម (និក្ខមនំ ៣៥: ៤-២៩) ។ ពួកគេមិនបានទាមទារអោយថ្វាយតែម្តងនោះទេ តែគេថ្វាយដោយស្ម័គ្រចិត្តវិញ ។ តាមពិតទៅពួកគេបាន ថ្វាយលើសពីតំរូវការទៅទៀត ដូច្នោះហើយលោកម៉ូសេបានស្នើអោយបញ្ឈប់តំរូវការថ្វាយបន្តទៀត (និក្ខមនំ ៣៦: ៤-៧)!

ការសាងសង់កំផែងទីក្រុងយេរូសាលីមឡើងវិញ

បន្ទាប់ពីការនិរទេស នេហេមាបានប្រមូលផ្តុំប្រជាជនយូដា ដើម្បីសាងសង់កំផែងក្រុងយេរូសាលីមឡើងវិញ ។ លោកបានបំផុសនិមិត្ត ប្រមូលធនធានហើយប្រើមនុស្សអោយត្រូវនឹងអំណោយទានរបស់គេ ។ គោលដៅ និងនិមិត្តដើម្បី សាងសង់កំផែងទីក្រុងយេរូសាលីមឡើងវិញរបស់លោកនេហេមា បានមកដល់គាត់ដែលជាលទ្ធផលនៃពតិមាន (ការស្រាវ ជ្រាវ) បានលឺពស្ថានភាពនៃទីក្រុងយេរូសាលីម និងតាមរយះការអធិដ្ឋាន (នេហេមា ១: ២-៤) ។ ចលនានៃការប្រមូលផ្តុំ ប្រជាជនយូដាក្នុងទីក្រុងយេរូសាលីមបានលទ្ធផលជាការរួមកំលាំងសាមគ្គីមួយ ដែលធ្វើអោយលទ្ធផល ទទួលបានកើនលើស ទ្វេដង ។ កំផែងត្រូវបានសង់រួចរាល់ក្នុងរយះពេល ៥២ថ្ងៃ ពិតជាលឿនអស្ចារ្យខ្លាំងណាស់ ដែលបណ្តាលអោយជាតិសាសន៍ ដែលនៅជិតខាងមានការភ័យខ្លាចខ្លាំង (នេហេមា ៦: ១៥-១៦) ។ នៅពេលដែលប្រជារាស្ត្រ របស់ផងព្រះរូបរួមគ្នា និង សំរេចកិច្ចការ តាមគំរោការណ៍របស់ព្រះជាម្ចាស់នោះព្រះប្រទានពរតាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យផ្សេងៗជាច្រើន ។

សកម្មភាពរបស់សាវ័កប៉ូល

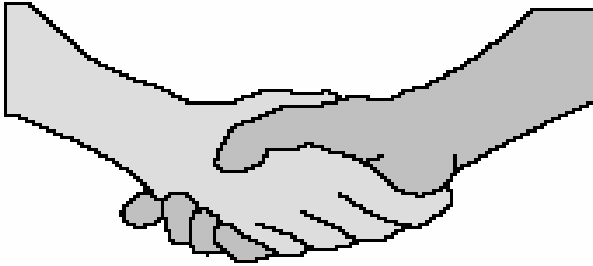
សាវ័កប៉ូលបានបង្រួបបង្រួមបណ្តាជន ។ គាត់បង្រៀនថា គ្រប់ៗគ្នាមានអំណោយទានខាងធម្មតា (រ៉ូម ១២, ១កូរិនថូស ១២, អេភេសូ ៤) ហើយធ្វើអោយក្រុមជំនុំដឹងពីសក្តានុពលភាព ដែលពួកគេទាំងនោះផ្តើមធ្វើព័ន្ធកិច្ច (១កូរិន- ថូស ៤-៩, រ៉ូម ១៥: ១៤) ។ សាវ័កប៉ូលបានបណ្តុះបណ្តាលធំម៉ូថេ ដោយជំរុញទឹកចិត្តគាត់អោយហ្វឹកហាត់ ការប្រើប្រាស់ អំណោយទានខាងធម្មតាយ៉ាងខ្លាំងខ្លា ព្រមទាំងនាំគាត់អោយបង្រួបបង្រួមអ្នកដទៃបន្តទៀត (២ទីម៉ូ ថេ ២: ២) ។ មិនមែនគ្រាន់តែធំម៉ូថេប៉ុណ្ណោះជាមនុស្សតែម្នាក់គត់ ដែលត្រូវបានបង្រួបបង្រួមដោយសាវ័កប៉ូលនោះទេ ។ ដំនើរបស់សកម្ម ចុងក្រោយរបស់សាវ័កប៉ូល គឺជាដំនើរនៃចលនាបង្រួបបង្រួមការបណ្តុះបណ្តាលសិស្សដូចដែលយើងបាន អានពីមនុស្ស៧នាក់ ដែលធ្វើដំនើរជាមួយលោក និងរៀនពីលោក (កិច្ចការ ២០: ៤) ។ នៅក្នុងសំបុត្ររបស់សាវ័កប៉ូល លោកបានរៀបរាប់ពី អេប៉ាប្រាស ដេម៉ាស អេរីយីព ទីតុស ភីបេ និង អ្នកផ្សេងៗទៀត ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីររ៉ូម ១៦ លោកប៉ូលបានជំរាបសួរ ដល់ មនុស្ស ២៧នាក់ ជាអ្នកដែលគាត់បានជះឥទ្ធិពលទៅលើ វី ជំរុញទឹកចិត្តតាមរបៀបផ្សេងៗក្នុងព័ន្ធកិច្ច និងផ្តល់អោយនូវភស្តុ តាងចំពោះបណ្តាញទំនាក់ទំនងរវាងមនុស្សយ៉ាងច្រើនសន្លឹកដែលលោកបានបង្រួបបង្រួមនៅពេលលោកធ្វើដំនើរបស់សកម្ម ។

លោកប៉ូលបានបង្រួបបង្រួមក្រុមជំនុំជាច្រើនដើម្បីផ្តល់អោយក្រុងជំនុំក្រុងយេរូសាលីមនៅពេលដែលគេត្រូវការ (រ៉ូម ១៥:២៥-២៧, ១កូរិនថូស ១៦:១-២, ២កូរិនថូស ៨:១-៦, ៩:៦-១១) ។ លោកប៉ូលបានបង្រៀនអំពីការអោយ ការលើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមជំនុំដើម្បីអោយគេជ្រមុំជ្រងដល់អស់អ្នកដែលធ្វើព័ន្ធកិច្ចដល់ពួកគេ (១កូរិនថូស ៩:៤-១៤, ១ទីម៉ូថេ ៥:១៨) ។ វាក្មេងអោយចាប់អារម្មណ៍ណាស់ ដែលត្រូវគត់សំគាល់ពីឃ្លាមួយបានពោលជាដំដេលៗថា "ព្រះនៃខ្ញុំទ្រង់

នឹងបំពេញគ្រប់ទាំងអស់ដែលអ្នកត្រូវការ” គឺបានរកឃើញក្នុងអត្ថបទរបស់លោកប៉ូលដែលគាត់បានថ្លែងអំណរគុណដល់ ក្រុមជំនុំភីលីពចំពោះការថ្វាយរបស់ពួកគេ (ភីលីព ៤:១៥-២០) ។ ម៉្យាងទៀតអស់អ្នកដែលថ្វាយនោះគេមានអំណរ ក្នុងសេចក្តីសន្យាដ៏អស្ចារ្យមកពីព្រះដែលទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់ដល់ពួកគេតាមការដែលគេបានធ្វើ ។ ពិតណាស់ដែលព្រះនឹងប្រទានអោយជាបរិបូណ៌ចំពោះសេចក្តីត្រូវការរបស់យើង បើសិនជាយើងមានសេចក្តីជំនឿក្នុង ការថ្វាយដោយសទ្ធាដល់ទ្រង់ (២កូរិនថូស ៩:៦-១១, លូកា ៦:៣៨) ។

សេចក្តីបញ្ចប់

ចលនាប្រមូលផ្តុំគឺជាកិច្ចការខាងឯវិញ្ញាណ ។ ឯចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទីនឹងមិនទទួលជោគជ័យទេ បើគ្មានចលនាប្រមូលផ្តុំដោយមានប្រសិទ្ធិភាព ។ ព្រោះវាជួយអោយមានការផ្តោតអារម្មណ៍ និងបញ្ចេញនូវធនធានដែលមានហើយស្រាប់ដើម្បីធ្វើការផ្សាយដ៏នឹងល្អក្នុងពិភពលោក គឺជាការបង្កើតក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទីកន្លែង ។

បើសិនជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទមិនបានរួមគ្នាមកតែមួយនោះទេ គឺវាមិនអាចធ្វើសង្គ្រាមអោយអស់ពីកំលាំងឡើយ ។

**ការបណ្តុះបណ្តាលជំនុំគ្រប់ទិសទី
អាចធ្វើទេវធាន!**

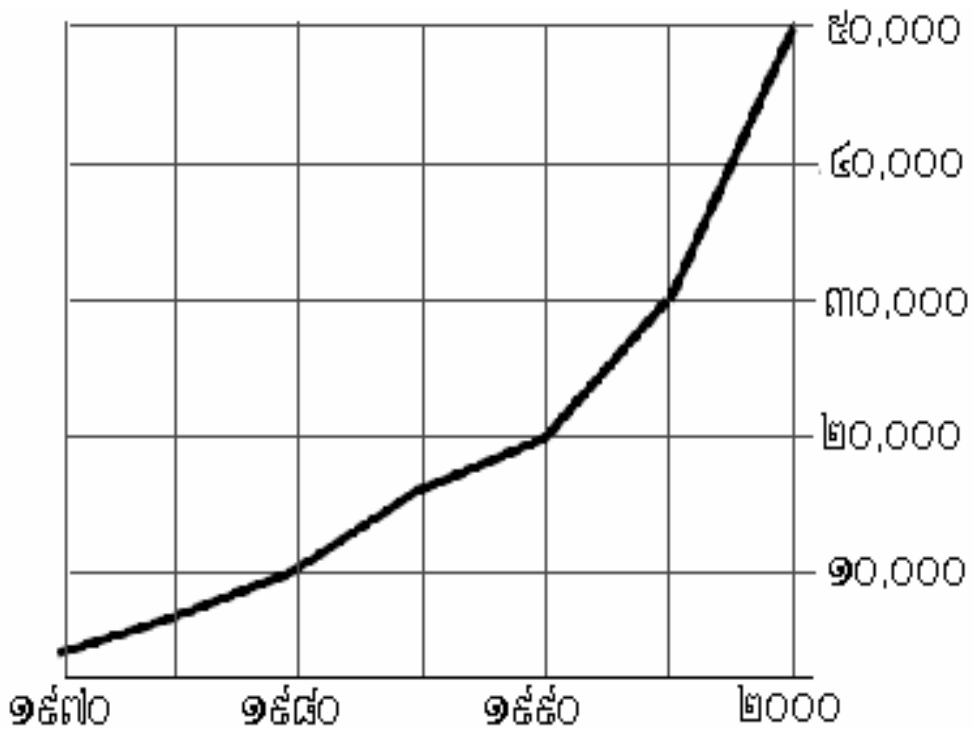
១២

ឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងខ្លះៗអំពីការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី

នៅប្រទេសពិលីពិន

ជួន បាឡាយូ (Jun Balayo) បានដឹកនាំសកម្មភាពអន្តរនិកាយ នៅក្នុងប្រទេសពិលីពិនដែលនៅតែមានឥទ្ធិពលដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។ លោក Jun រួមជាមួយអ្នកមានជំនឿដទៃទៀត បានដាក់គោលដៅដ៏វែងឆ្ងាយដែលនឹងមានក្រុមជំនុំថ្មី ៥០,០០០ ទៀតកើតឡើងក្នុងប្រទេសពិលីពិននៅឆ្នាំ២០០៣ ។ ដូចជាក្រាហ្វិកខាងក្រោមបង្ហាញស្រាប់ ការលូតលាស់នៅនិង ហើយមិនមានល្បឿនខ្លាំងខ្លាទេនៅពេលដំបូង ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី កំលាំងដែលបានមកពីលទ្ធផលនៃចំរុះបានដឹកនាំបង្កើនចលនាបានលឿនជាងពេលកំនត់ ដោយសព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេស្ថិតនៅលើគោលដៅ!

ក្រុមជំនុំរកលូតលាស់ក្នុងប្រទេសពិលីពិនចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧០ ដល់ឆ្នាំ ២០០៣

ប្រទេសរុស្ស៊ី

អ្នកដឹកនាំខាងនិកាយបាបទីស២០០នាក់មកពីឆ្នេរហ្គាស្ត្រាវិក នៃប្រទេសរុស្ស៊ី បានជួបជុំគ្នានៅ ខាហ្គារូវស្គី (Khabarovsk) នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ដើម្បីបំផុសនិមិត្តនិងបោះគោលដៅបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។ នៅប៉ែកនេះនៃប្រទេសរុស្ស៊ី មានរូបបញ្ចូលតំបន់ចំនួន៨ ដែលមានប្រជាជនសរុប ជាង៦លាននាក់ ។ សមាគមនិកាយបាបទីសរុស្ស៊ី (RBU) នេះត្រូវបានរៀបចំឡើងយ៉ាងល្អប្រសើរនៅទីនោះ ហើយមានការផ្តោតអារម្មណ៍ទៅលើការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទីយ៉ាង ខ្លាំងខ្លា ។

សមាគមនិកាយបាបទីសរុស្ស៊ី (RBU) មានក្រុមជំនុំ៩៦រួចស្រេចទៅហើយព្រមទាំងក្រុមតូចៗនៅក្នុងតំបន់ ដែលលើសពី២៧ក្រុមនៅឆ្នាំ១៩៩១ ។ ឥលូវនេះ ពួកគេបានបញ្ជូនបេសកជនប្រហែល១៥នាក់ (អ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ) អោយចាប់ផ្តើមធ្វើការ ។

ខាងក្រោមនេះជាគោលដៅដែលគេបានដាក់ ។ ក្រុមជំនុំចំនួន៩៦ ដែលមានហើយស្រាប់មានសង្ឃឹមក្នុងការធ្វើផែនការបង្កើត៤៦៩ក្រុមជំនុំទៀតនៅ៥ឆ្នាំបន្ទាប់ ព្រមទាំងបានដាក់គោលដៅនៃ "អ" ដែលនឹងមានក្រុមជំនុំចំនួន១៩០០ទៀត ។ នោះចំនួនក្រុមជំនុំដែលធៀបទៅនឹងចំនួនប្រជាជនគឺ ក្រុមជំនុំមួយអាចមានសមាជិក ៣.៣៣៤នាក់ ។

ប្រទេសអ៊ុយក្រែន

ការបំផុសបំផុលបានកើតមានឡើងក្នុងប្រទេសអ៊ុយក្រែន ហើយជាលទ្ធផលមានក្រុមជំនុំជាច្រើនកំពុងតែត្រូវបានបណ្តុះឡើង ។ និកាយទាំង២ គឺបាបទីស និង ថ្ងៃទី៥០ បានដាក់គោលដៅសំរាប់ការបណ្តុះក្រុមជំនុំជាច្រើន ។ ការជួយជំរុញអោយមានការផុសផុលគឺជាព័ន្ធកិច្ចដែលបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។ នៅក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ១៩៩២ដល់ឆ្នាំ ១៩៩៨ ការបណ្តុះបណ្តាលជាលក្ខណៈអន្តរជាតិរបស់និកាយបាបទីសនិងអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ បានជួយបណ្តុះអោយមានក្រុមជំនុំចំនួន៣២៧ និង ចាប់ផ្តើមក្រុមតាមផ្ទះបាន៤៦៩ក្រុម ព្រមទាំងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំបាន ៧៤៨នាក់ នៅ១៧ កន្លែង ។

ជាលទ្ធផល ការផ្តោតអារម្មណ៍លើការបណ្តុះក្រុមជំនុំគឺស្ថិតនៅក្នុងប្រទេស ហើយអ្នកជឿជនជាតិអ៊ុយក្រែនសព្វថ្ងៃនេះកំពុងតែដាំក្រុមជំនុំក្នុងប្រទេសដទៃទៀតដែលជាអតីតប្រទេសកុម្មុយនិស្តផងដែរ ។

ប្រទេសរ៉ូម៉ានា

បច្ចុប្បន្ននេះក្រុមមួយដែលមានជនជាតិរ៉ូម៉ានា៥នាក់បំរើការជាក្រុមនៃកកតជាតិ ។ ក្រុមនេះបានបណ្តុះបណ្តាលនិងបង្រៀបបង្រួមដល់ក្រុមដែលមកពីក្រុមជំនុំតំបន់នានាចេញពី១៨ប្រទេស ។ ក្រុមតាមស្រុកផ្សេងៗប្រើប្រាស់គោលការណ៍ដូចគ្នាទៅនឹងក្រុមជាតិដែរ គឺប្រើទៅតាមកំរិតតំបន់ ។ ក្រុមតាមតំបន់ទាំងនេះ ជួយដល់ក្រុមជំនុំអោយមាននិមិត្តដើម្បីបណ្តុះក្រុមជំនុំ និងជួយគេអោយចេះបង្រៀបបង្រួមប្រជាជននៃគេ ព្រមទាំងអោយអ្នកទាំងនោះចេះបណ្តុះបណ្តាលផងដែរ ។ តើពួកគេមានប្រសិទ្ធិភាពដែររឺទេ?

នៅឆ្នាំ១៩៩៦ ក្រុមជំនុំចំនួន ១៩ និងអ្នកបណ្តុះបណ្តាលចំនួន៣៦នាក់ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រុមទាំងនេះ ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៨ ក្រុមដដែលនេះបានជួយដាំក្រុមជំនុំបាន៧៦ ព្រមទាំងរៀបចំអោយមានអ្នកបណ្តុះបណ្តាលបានចំនួន១២៦នាក់ ។

ក្រុមទាំងនេះបានបណ្តុះក្រុមជំនុំតំបន់ ១៨កន្លែង នៅឆ្នាំ ១៩៩៦ ។ មកដល់ឆ្នាំ ១៩៩៨ ពួកគេមាន៦៧កន្លែង ។

ក្រុមជាតិនិងក្រុមតំបន់បានធ្វើការស្រាវជ្រាវពីការបណ្តុះក្រុមជំនុំរួមគ្នា ។ ដោយព្រោះតែការស្រាវជ្រាវនេះក្រុមទាំងនេះក៏កំពុងបើកសន្និបាតតាមភូមិភាគជាមួយគ្រួសារតាមតំបន់និងភូមិភាគដែរ ។ ក្រុមទាំងនេះបង្ហាញថា ការបណ្តុះក្រុមជំនុំ គឺស្ថិតក្នុងភាពអន់ថយនៅប្រទេសរ៉ូម៉ានី ហើយនៅកំរិតនៃការលូតលាស់បច្ចុប្បន្ន ក្រុមជំនុំនៅរ៉ូម៉ានីនឹងមិនអាចឈោងចាប់ប្រជាជនរ៉ូម៉ានីជានានានេះបានទេ ។ ពួកគេកំពុងតែធ្វើការអញ្ជើញក្រុមជំនុំបន្ថែមហើយបន្ថែមទៀត ដើម្បីរួមដៃគ្នា និងបណ្តុះបណ្តាល ដល់ក្រុមជំនុំដែលត្រូវបណ្តុះឡើងបន្ថែមទៀត ។

++++

ជំហានបន្ទាប់

✓ ចែកចាយនិមិត្តដើម្បីការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

✓ ហៅមនុស្សដើម្បីអធិដ្ឋានសំរាប់ការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

✓ ស្វែងរកដៃគូមានចិត្តគំនិតដូចគ្នា ដែលជាអ្នកចង់បណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

✓ រៀបចំជាការជួបជុំរឹកសន្តិបាតមួយក្នុងទីក្រុងរបស់អ្នករឹកតំបន់ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយនិមិត្តនៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

✓ ធ្វើការស្រាវជ្រាវអំពី កំលាំងចម្បូត និងទីលានចម្បូត ។

✓ ធ្វើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីបណ្តុះក្រុមជំនុំបន្ថែម ។

✓ អភិវឌ្ឍការបណ្តុះបណ្តាលនៃអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ ។

ការយល់ដឹងអំពី Alliance

Alliance គឺជាបណ្តាញក្រុមជំនុំនិងភ្នាក់ងារបេសកកម្ម បង្កើតឡើងក្នុងការបង្រួបបង្រួមអ្នកមានជំនឿ ដើម្បី ផ្សព្វផ្សាយ ក្រុមជំនុំជំនឹងល្អដល់ភូមិភាគកណ្តាលនិងខាងកើតនៃអឺរ៉ុប ព្រមទាំងអតីតសហភាពសូវៀត ។ ការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលស្វែងរកដើម្បីបង្កើតក្រុមជំនុំតំបន់នៅគ្រប់ទាំងទីក្រុង ភូមិ និងអ្នកជិតខាង ដើម្បីធ្វើអោយអ្នកដែល ទទួលយកព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ អាចមានឱកាសប្រកបគ្នាតាមតំបន់ ដែលធ្វើអោយមានការរីកលូតលាស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងទទួល ការបំពាក់បំប៉នសំរាប់ព័ន្ធកិច្ច ។ **Alliance** ត្រូវបានសាងសង់ឡើងលើទីតាំងមាំមួនដែលកំលាំងចូលរួម នឹង មានការកើន ឡើងយ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាព កាត់បន្ថយនូវការងារជាន់គ្នា និងបង្ហាញពីការរួមរួមក្នុងរូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ។

អ្វីដែលយើងជឿ

- ក្រុមជំនុំតំបន់គឺជាឧបករណ៍ជាចម្បងរបស់ព្រះសំរាប់ផ្សាយដំនឹងល្អនិងបង្កើតសិស្ស ។
- ភាពជាដៃគូជាមួយនឹងក្រុមជំនុំនិងស្ថាប័នបេសកកម្មគឺសំខាន់ណាស់ ចំពោះការធ្វើពហុគុណ នៃក្រុមជំនុំតំបន់និង ការអភិវឌ្ឍន៍ចលនានៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី ។
- ការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដឹកនាំ ជាកត្តាសំខាន់ដើម្បីបណ្តុះក្រុមជំនុំនិងអភិវឌ្ឍក្រុមជំនុំអោយលូតលាស់ឡើង ។

អ្វីដែលយើងធ្វើ

ការអប់រំប្រៀបប្រដៅនិងការបណ្តុះបណ្តាលអ្នកបណ្តុះក្រុមជំនុំ

Alliance ផ្តល់នូវជំនាញជាមូលដ្ឋានក្នុងលក្ខណៈជាសិក្ខាសាលាជាមួយនឹងកិច្ចការព័ន្ធកិច្ចជាក់ស្តែងឆ្ពោះទៅរកការ ចាប់ផ្តើមក្រុមជំនុំដែលអាចបង្កើតក្រុមជំនុំថ្មីបន្តទៀត ។

ការប្រមូលព័ត៌មាន

Alliance អាចជួយក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល និងផ្តល់ជាយោបល់ក្នុងការស្រាវជ្រាវ ព្រមទាំងប្រមូលព័ត៌មានក្នុងតំបន់ នៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំ និងការលូតលាស់នៃក្រុមជំនុំ ។

ការជួយជាយោបល់ក្នុងចលនានៃការអធិដ្ឋាន

Alliance អាចជួយអ្នកអោយយល់ច្បាស់ជាងពីតួនាទីនៃចលនាអធិដ្ឋាននៅក្នុងកិច្ចការបណ្តុះក្រុមជំនុំ និងរបៀប ដែល អ្នកអាចសំរាប់រួលចលនានៃការអធិដ្ឋានក្នុងភូមិភាគរបស់អ្នក ។

ការបំផុសនិមិត្ត

Alliance អាចជួយអ្នកក្នុងការបំផុសនិមិត្តសំរាប់ក្រុមជំនុំថ្មីជាមួយនឹងការបង្កើតគំនិតសំរាប់ សិក្ខាសាលានៅលើ គោលការណ៍ នៃការបណ្តុះក្រុមជំនុំគ្រប់ទិសទី ។

